

Ms^c 32

120.

Elogia Christi
Authore
P. Aloysio
Ingularis

Plaza General
de Madrid
19 de Mayo
1808

Admodum R^{do}.
P. Mutio Vitellesco
Generali Societatis Iesu.

Annum iam octavum decimum probroam arborem in agro
tuo toleras, Clemens Agricola; culpae patientiam tuam possis
quo d'illam non ante succederis, nisi ferendis nondum par fructibus
ad flores usque proficeret. Accrevit vinea Domini, te Cultore fecundi-
tas; Sterilitas in ea capit esse pars monstro; piacularis habetur, qui
se tibi sine manigulis sistat; ignorari curet à te, cui non suppetat
unde laudari cognitus possit. Ego unus inani Vere me iactans, Au-
tumnus, quem ceteri exhibent, vix polliceor, et elusa Cultoris
industria, Deus flammarum, tellurem optimam, in suspicionem pa-
rum probate fertilitatis adduco. De filiis tuis fratribus meis, vix
villus est, qui sortia non praefert floridis; Militares animae ad-
huc circumferentes Ignatium, vel cum calama tractant, malunt
pugnare, quam ludere; Europam sudoribus irrigat, qui Asiam crude-
non potest; Audet scribenda patrare, cui non est otium legenda scribere;
Late manavit in membra fecunditas capitis; etas meruum, regnante te
fuit; fecere tibi Martyres sylvam Palmarum; Doctores vero terrere
Lucubrationibus suis posterorum ingenia; imolent potius Cellaria
Domini ex vindemia sanguinis novo vino, horrea vero ex manipulo
rum redundantia novo Frumento. Unde mihi igitur fiducia ita tam
solida, ut exigentem pro ea, quae inest virtutibus avaritia, a suorum

singulis fructus, solis speraverim placare floribus posse? Quam
plane id, quod res est, nec notam temeritatis culpabili dissimulatio-
ne gravabo. Hec ipsa frugum exuberantia, quae probrum Aerilita-
tis auget, minuit eiusdem pudorem; adverti in diebus Mercurii
quascumque mortui Veris placere reliquias, et vbi omnia suis onera-
ta sunt fletibus, quodcumque germen imitari Aesam potuerit Dei
conspicuum inter aras mereri. Myrtus, Cyparissus, et Laurus quia nul-
lum est sensibus praeter oculos pascent, excluduntur a praedio paube-
ris; in horto vero Divitiis, cui, vel ipsa umbra genus fructuum est, sola
plenumque laudantur. Redundant apud te reges honestatis; esse non
debeat ita severus exactor, ut nulli condones usuram te Liris, quam occu-
pat, contentus esse floribus potes; ij, praesertim, qui commendationem, quae
a radice accipitur non habent, accipiant a Christo, quem coronant.
Qualescumque sint, tibi debentur, quia in agro creverunt tua. Videri
tibi possum meo parum felix in opere, non item in consilio parum
prudens, qui Florem Campi in meorum ornamentum assumpserim
ut is, cuius odoribus beare te soles, ceterorum tibi gravescentiam aut
legeret, aut corrigeret. Elogiis hisce, si Christi nomen, vel tuum
detrahas, iam non Elogia, sed Satyrae sunt, quibus inconsultus
Auctor si quam habuit prudentia sanam, oppressit. Acumina
haec praeter me nullum pungunt, et si quis in his luminibus
micat, ignis, fatuus est, illustrandis potius scriptoris tenebris natus
quam Lectoris affectibus accendendis. Desipiendi opportunitas
insipientem me fecit; octavarum iam annum in Epitonum horto
delectus, turpe putavi sine floribus e tanta amantitate recedere
et abiturum in Calvariam, ad minuendum excelsae rupis horrore
a Lindsuppelia non habere; putavi aversantis asperam militis par-
tes esse, Quis suo in Cruce languenti horrentem mutare galeam, et spinas
quibus assidue torpenter pungimur, collectis undequaque rosis, vestire.
Quamquam quid haec apud te ita discepto? ac si observantia, non necior?

tas fuerit, quod hoc tibi munus obtulerim? Reveritus parentis
faciem degener filius, eam omni arte, qua poteram declinabam, hor-
rebam. Roma oculis me fabulam dare; Crimina, am eloquentiam in
Anspago Latij, sanctissimis ventilandam iudiciis sistere non au-
debam. Elegit te Christus ipse, non ego, abortivi operis curatorem; me-
is ille adhuc parum formatus in manibus, me prope modum ins-
cio, evolarit in tuas; non alij sua dicam passus Elogia, quam cui socie-
tatem suam, que Elogium illi longe luculentius est, tot iam annos
custodiendam commisit. Accipies igitur, vel a me, vel a Christo
ab utroque tibi exhibitum munus, et ut debebis illi pro argumen-
to benevolentiae gratiam, ita mihi pro temeritatis piaculo veniam
non negabis. Si quamquam Deo meruero laboris huius mercedem
eam omnem sospitati tuae roves praetium. Commune hoc mi-
hi cum sociis omnibus votum est; Annos tuos singuli vel
decremento nostrorum avemus augere. Magna pars nostri
vivit in te; sollicite servare te debes, ne tuorum vitam negli-
gere videaris in tua. Secularis annus felicissimus auspicijs
quia tuis, Ordini iam exortus est nostro. Lethor ut omnibus
fluat, illi gaudia incolumitate tua gemina. Nihil Tar-
taro formidamus a Porsena, quamdiu

Roma Mutium nobis aliquem
nutriet.

Taurino; Anno a partu Virginis
M. DC. XXXX

Mens Authoris.

Audax consilium hominibus Deo Elogium scribere molientibus.
Non laudatur Divinitas per iniuriam, quam illi utique pal-
marem infligit, quicquid de ea credat dignum aliquo promeruisse.
Encomium illi omne de conscientia magnitudinis suae; cetera, si
qua accipit, eius magis tolerantiam, quam excellentiam, produunt. Quis
ultra piaculum de tanta Maiestate vix patimur, cum et habeat
notam impietatis vituperatis, nec vacet temeritatis suspitione laudatis.
Christo vero quid opus Elogii, cui stat pro Elogio Mundus ipse, tot
Levatus oneribus, tot auctus commodis, tot expiatus impensis? Elo-
gia Christi sunt quaecumque honeste cogitamus aut facimus hu-
manum genus. Paucis nostra omnis redundat in eum, a quo lumen
habemus, unde possumus recta perspicere, et robur inde audeamus
arguta superare. Ex quo eius Encomiastes ad fluentis Jordani fuit et
Pater, piaculare cepit esse Mortalibus idem sibi munus assumere.
Ipsa Petri de Divinitate confessio non admittit, nisi quia veniebat
a Patre; excepit iniurias tacitus, praconia reiecit iratus, nec unquam
durius increpiti Spiritus desertores, quam cum de illo potius iac-
tarent; adeo peculiare sibi esse voluit, non aliunde, quam e Caelo
Laudari. Assentationis organa dedignata Veritas est; timuit ne
periret aliquid de laudibus suis, si per ea ipsa ora transirent, per quae
tam multa mendacia laberentur.

Mihi autem debitum verius est, quam consilium ista temeritas.
Loqui sine culpa non possum, at nec possum sine culpa tacere. Non est
innocens silentium debentibus Deo facundiam, si quam habet. Pareat

ut auctori suo pendant vniuersa vectigal, nec id effugium
relinquendum ingratis, ut excusare se possint, se Deo dignum
aliquid non habere. Et ternus Agricola terra nostra, non
nisi pro semine, quod commiserit exigit Messem; nec ab
Anseris Lusciniæ modulos, nec ab Ulula Ascredulæ concen-
tus expectat; sortitus nos ex tenuitate nostra non ex sua
dignitate metiri, magis quid possimus, quam quid debea-
mus attendit. Adde, quod vique ad laudem nostrarum
tolerantiam patiens Deus est, cui displicere vix possunt,
sola placendi voluntate peccantes.

Nec quia Christi gloria per elogia nostra non cre-
uit, ideo aut ingrata illi sunt, aut inutilia nobis. Nescit Chri-
stus vique ad damna nostra suas laudes odire; ut ut
gloriam non querat suam, eam per dispendia nostra non des-
picit; amat etiam quod sibi honorificum est, quod sit
utile laudatori. Ad quid in eo thesauros omnis Sapientia con-
deret Pater, si capitale excedebisset ingenijs sua inde men-
dicatæ remedium porcere? Cur prohiberentur ex hac eruere
fodina pretiosissimos sensus qui meliores habere aliunde non
possent? Mibi sane durior nulla lex sit, quam qua iubeat
de eo vno tacere, de quo vno loqui prima mihi ambitio est.
Non alium natum parentem Gratiæ, non alium sortitus du-
cem Militiæ in eius Societate ab anno Quarto decimo Apen-
dia memor; super lex mea omnis, donum eius est, et adhuc
de alio, aut cogitare possum aut scribere? Male vigilo ut rim-
nondum ita cecutis, ut non intelligam, quam mihi non inu-
tilis sit de Christo tractatio. Fasciculus Myrrhæ, nullis
amittit in manibus odorem suum; vbi igitur suauitas eius
intenditur, quo conbectatur frequentius, eo suavius halat.
Ut facile afficiamur ad ea ipsa quæ scribimus, spero vique su-

turum, ut per exercitationem ingenij, accendatur. Voluntas, et
ut eterna vtriusque potentia commercia sunt, amor excitetur in
Corde, qui per recordationem assiduam preparatur in mente.

Quamquam, ut hanc mihi proponerem Laborum
metam, non tam electio, quam genius fuit. Ut alienum Natu-
ra me fecit ab ijs, qui aut per calumniam insidiantur Virtu-
ti, aut per assentationem vitij lenocinantur, cum se legi præ
omnibus, in quo esset vtriusque vitij nulla capacitas, cum nec
tanta Veritas assentationi locum relinquat.

Nec negarim me in eo etiam egisse rem meam, quod
perituro operi argumenti eternitate consului. Non hac mihi de
me opinio est, ut hoc diu victura confidam; quidquid tamen coga-
serit livor, supererit semper aliquid, quod vel ab invito laude-
tur; improbari poterit manus artificis, materies non poterit non
probari. Qui scierit difficultatem operis, multa in eius gratiam
condonabit Auctori. De Christo quidquid dixeris, infra debi-
tum et meritum est. Sepe luntur lumina quæ feruntur ad So-
lem, et quæ de alijs dicta nitescerent, de Deo dicta vilescunt.

Hoc unum prodest in hoc scribendi genere, quod in
alio plurimum obscuraret, rerum dicendarum notitia. Obscura sunt
ingenij lumina, ubi caligo aliqua rerum est; Quæ narratione in-
digent, amittunt, dum explicantur, acumen; Phrygiarum
more telam supponimus, cui superinducamus ornatum. Cete-
rum primitiæ hæc sunt, quas suo sibi iure vendicat is, a quo
sterile ingenium habuit, ut ad laudem atque fecunditatem
proficeret. Care, lector, ne a primitiis
maturitatem omnem exquiras.

Acerbitatem quam ha-
bent, titulus novitatis
excuset.

Index omnium Elogiorum.

Elog. 1. Christus Iesus Dei filius ab aeterno.	Pag. 1.
Elog. 2. A cali Caduceatore eius nuntiatur adventus.	Pag. 2.
Elog. 3. Matris in utero Iannem inviait.	Pag. 3.
Elog. 4. Nascitur in Bethlem.	Pag. 7.
Elog. 5. Ortus eius multiplici miraculo illustratur.	Pag. 9.
Elog. 6. Aulus nomine carne minuitur circumcisi.	Pag. 11.
Elog. 7. Novi sideris indicio innoscitur Astrologis.	Pag. 13.
Elog. 8. Advenis adoratur à Regibus.	Pag. 15.
Elog. 9. Per Magos Herodem illudit.	Pag. 17.
Elog. 10. Eius causa Innocentium cedes.	Pag. 19.
Elog. 11. Simeonis in vlnis sistitur Deo.	Pag. 21.
Elog. 12. Herodem fugiens exulat in Egyptum.	Pag. 23.
Elog. 13. Eiusdem apud Egyptias commemoratis.	Pag. 25.
Elog. 14. Herode mortuo revocatur in Iudeam.	Pag. 27.
Elog. 15. Inter Doctores invenitur in Templo.	Pag. 29.
Elog. 16. Usque ad annum trigessimu lignaria exeret.	Pag. 31.
Elog. 17. Ioannis baptis mate abluatur.	Pag. 34.
Elog. 18. In desertum secedens tentatur.	Pag. 36.
Elog. 19. Secus mare galila aperit et Apostolos vocat.	Pag. 38.
Elog. 20. Nuptiarum hilaritatis miraculo geminat.	Pag. 41.
Elog. 21. In monte Discipulos erudit ad sublimia.	Pag. 43.
Elog. 22. Quinque panibus totide hominum millia pascit.	Pag. 45.
Elog. 23. Tempestates sedat et ambulat super mare.	Pag. 47.

Elog. 24. Se ipsum transfiguratur in Monte.	Pag. 50.
Elog. 25. Magdalene amoris honestat, dum facit suos.	Pag. 52.
Elog. 26. Samaritane salutis fontes aperit.	Pag. 54.
Elog. 27. Patrocinator Adulteræ.	Pag. 56.
Elog. 28. Zacheum vocat.	Pag. 59.
Elog. 29. Cananee filium curat.	Pag. 61.
Elog. 30. Centurionem per servum lucratur.	Pag. 63.
Elog. 31. Non habenti hominem ad primum occurrit.	Pag. 65.
Elog. 32. Hemorrhoyeam a fluxu sanguinis curat.	Pag. 67.
Elog. 33. E. decem leprosis novæ experitur ingratos.	Pag. 69.
Elog. 34. Cæco nato novam aperit diem.	Pag. 72.
Elog. 35. Surda facit audire et mutos loqui.	Pag. 74.
Elog. 36. Filium Viduæ suscitatur.	Pag. 76.
Elog. 37. Archisynagogi filiam in vitam revocat.	Pag. 78.
Elog. 38. Lazarum Sororibus reddit.	Pag. 80.
Elog. 39. Ad Crucem triumphali pompa discedit.	Pag. 83.
Elog. 40. Negotiatores e Templo ejicit.	Pag. 85.
Elog. 41. In Bethaniæ cena unguentis perfunditur.	Pag. 87.
Elog. 42. A Discipulo venditur.	Pag. 89.
Elog. 43. Agnum cum Discipulis comedit.	Pag. 91.
Elog. 44. Convivari suorum abluunt pedes.	Pag. 93.
Elog. 45. Novum suum de se ipso convivium parat.	Pag. 95.
Elog. 46. Hymno dicto in hortum discedit.	Pag. 97.
Elog. 47. Orans sanguineum sudorem liquescit.	Pag. 99.
Elog. 48. Dormientes increpat et hostibus occurrit.	Pag. 100.

50.	Elog. 49. Osculo proditur.	Pag. 102.
52.	Elog. 50. A suis deseritur.	Pag. 104.
54.	Elog. 51. Accusatur coram Caypha.	Pag. 106.
56.	Elog. 52. Petrum respiciens salutare solvit in lacrymas.	Pag. 108.
59.	Elog. 53. Per Noctem vexatur.	Pag. 110.
61.	Elog. 54. Pilato sistitur et accusatur.	Pag. 111.
63.	Elog. 55. Ad Herodem missus illuditur.	Pag. 114.
65.	Elog. 56. Ad Pilatum reducitur.	Pag. 116.
67.	Elog. 57. Flagellis ceditur ad columnam.	Pag. 118.
69.	Elog. 58. Spinea redimitur corona.	Pag. 120.
72.	Elog. 59. Ostenditur populo et exhibetur.	Pag. 121.
74.	Elog. 60. Posthabetur Barabbæ et condemnatur.	Pag. 123.
76.	Elog. 61. Crucem baiulat in Calvariam.	Pag. 125.
78.	Elog. 62. Nudatur vestibus.	Pag. 127.
80.	Elog. 63. Affigitur Cruci.	Pag. 129.
83.	Elog. 64. Rex Iudeorum inscribitur.	Pag. 131.
85.	Elog. 65. Medius inter latrones in Cruce.	Pag. 133.
87.	Elog. 66. Eius calamitas Cælum cecat.	Pag. 135.
89.	Elog. 67. Torquetur mali latronis exitio.	Pag. 137.
91.	Elog. 68. Hilaratur boni latronis salute.	Pag. 139.
93.	Elog. 69. Sitiens felle et aceto potatur.	Pag. 140.
95.	Elog. 70. Pro hostibus rogat.	Pag. 142.
97.	Elog. 71. Discipulum Matri, Spiritum Patri commendat.	Pag. 144.
99.	Elog. 72. Anhelantis mortem clamor et gemitus.	Pag. 146.
100.	Elog. 73. Queritur se desertum a Patre.	Pag. 148.
	Elog. 74. Inclinato capite moritur.	Pag. 150.
	Elog. 75. Mortuus tota parentat Natura.	Pag. 152.
	Elog. 76. Ex aperto Christi latere sanguis manat et aqua.	Pag. 153.
	Elog. 77. Mortui pendentis e Cruce mysteria.	Pag. 155.
	Elog. 78. E Cruce depositus tumultatur.	Pag. 157.

Elog. 79.	Epitaphium Sepulto.	Pag. 159.
Elog. 80.	Sepulta Cruci epitaphium.	Pag. 161.
Elog. 81.	Spinis et ceteris doloris eius instrumentis epitaphium.	Pag. 163.
Elog. 82.	Iude eius Proditori epitaphium.	Pag. 165.
Elog. 83.	Amorem suum colorat in synagoga.	Pag. 167.
Elog. 84.	Ad Inferos descendit.	Pag. 169.
Elog. 85.	Surgit redivivus e tumulo.	Pag. 171.
Elog. 86.	Vulnera retinet redivivus.	Pag. 173.
Elog. 87.	Apparet Matri et Mulieribus.	Pag. 175.
Elog. 88.	Apparet Mariae Magdalene.	Pag. 178.
Elog. 89.	Apparet euntibus in Emaus.	Pag. 180.
Elog. 90.	Apparet Discipulis in Canaculo.	Pag. 182.
Elog. 91.	Apparet Piscantibus.	Pag. 184.
Elog. 92.	Ascensus suis valedicit.	Pag. 186.
Elog. 93.	Ascendit triumphator in Caelum.	Pag. 188.
Elog. 94.	Linguarum imbrem pluit in suos.	Pag. 190.
Elog. 95.	Gloria sua terram implet.	Pag. 192.
Elog. 96.	Stephani agonem stans spectat.	Pag. 194.
Elog. 97.	Saul ex equo deturbaturus descendit.	Pag. 196.
Elog. 98.	Veniens ad iudicium apparatus.	Pag. 198.
Elog. 99.	Iudeos sedet in valle Josaphat.	Pag. 200.
Elog. 100.	E tribunalis in solium migrat: ubi vivet in aeternum et ultra.	Pag. 202.

Christo Iesu Deo,
Domino Duci ac Iudici suo
Aloysius Iuglaris

Pro feliciter deducta ad annum centissimū
Cognomine sibi familia, Saculare sacrificiū,
Hecatombem verbale
Disce centum elogijs immolabat.

Anno Domini 1640

Sacrificiū, quod unius seculi respicit beneficia, non aliud
esse deceat, quam Hecatombem. Gratiis hominibus, quales nasco
git esse tua Societas, capitale piaculum sit, si quis annus sine sua
victima fluoret. Mystam me tamen hæc non poposcit occasio
cui Paupertas, in uno bonorum votiva genere, in alijs necessaria,
interdiceret imolationis huius impensas. Debitas summo cuppiam
Hierarchie partes male occupat sacrificulus de Flaminum plebe
postremus, qui ubi se diu torserit, e promptuario suo educere demum
non aliud quam verba possit. Qui nihilominus mei nostri medul
lam consilij tolerabis temeritatem, quæ si dignitati non consul
it tuæ, necessitati consulit meæ. Omnium et ipse notarum peccator
forum tuum declinare non sperans placare te mihi iudicem stu
deo. Solennis hæc Reus industria, ut largitione aliqua sup
pleant, quod æquitati cause defuerit. Agnoscitur quaedam in
muneribus vis venefica, quæ vel te Leonem iam factum parit

in veterem Agni formam transferre. Meum sane hoc, quia
te continet, tibi vile non sit. Ne attendas in eo, aut pbreris;
ingenij supra suas vires audentis, aut infelicitatem facundia
infra sensuum merita persistentis; Ubi te ipsum potes inspicere
non debes quae te circumstant scrutari. Descriptio tua liberta-
tem hanc non relinquit speculatoribus suis, ut ubi oculos in eam
semel intenderint, torquere illos aliud possint. Placare ista te debe-
ant, quia ea ipsa sunt, quibus tu olim Patrem placasti. Facere
ut possis omnia, hoc non potest, ne tu idem ipse sis, quem lauda-
mus. Non officiat pretio muneri inurbanitas offerentis; Nam
et ad aras victima incruenta mactatus, etsi nihil accipias de
mali sacerdotis virtute, nihil amittis de tua. Omnibus omnia
factus est, malis etiam Poeta Maccenas. Cave tamen ne eadem
mihi Lege decernas premium operis, quae olim ineptissimis Ba-
bula Laudatori suo Sylla, atque ita me munere, non quod
de te dignum aliquid scripserim, sed ne scribam in patenti
tam indigna. Nil enim reiungas argumentum ab opere, quod
sine te nullum est. Quidquid hoc vivit in libro, vivit ex te. Te
illi si igitur subtrahas, adempta corpori anima cadaver fecisti.
Caetera omnia ornatum omnem a forma, hoc unum opus, in-
verso natura ordine, formam omnem accipit a materia. Li-
cet Elogia haec Elogium a te nullum expectent, et is ego non
sim, qui a te, qui solus Veritas, et non Acreditatio es, quod
bene de te scripserim, audire confidam; Si quam tamen ad-
huc, pro singulari etiam in immeritis munificentia tua,
mihi feceris optionem mercedis, felici-
tioris ingenij electionem se-
cutus, Non aliam exigo
quam te ipsum.

ELASTUM I
Christus Iesus Dei

Patris ad eterno

Admiratione
Sagittis
Sagittis
Pater
Iesu
Venerabilis

Nobis
Exemplum
In
Venerabilis
Venerabilis

Nobis
Exemplum
In
Venerabilis
Venerabilis

Nobis
Exemplum
In
Venerabilis
Venerabilis

Pater
Iesu
Venerabilis

Exemplum
In

Nobis
Exemplum

In
Venerabilis

ELOSIVM. I.

Christus Iesus Dei

Filius ab æterno.

Amicus silentii Deus;
Semel in tota Æternitate locutus
Vno omnia dicit in Verbo.

Prima sui fecunditate facundus
Ipsa sui conceptione sit parens.

Vique ades in Dei filio
Nativitatem Conceptio non præcedit,
Cui ipsum concipi, Nasci est.

Ita Patris fecunditatem exhaustiens
Ut illi Fratrem dare non possit
Vnus cum sit,

Numeri damnum compensat.

Ipsa sui Apprehensione Comprehensio,
Ipsa Intellectione Locutio,
Sapientia sine litteris,

Imago sine lineamentis,
Cum prodierit ante Luciferum,
Adhuc in splendoribus natus est.
Citra dissidium oppositus Patri

Psalm. 61. v. 12.

Semel locutus est Deus etc.

Generatur enim a Patre
per natiuitatem sui ipsius

Implicat enim dari alijs
ab eo Dei filij naturalis.

Numeri damnum Pro
seruina pensat. Claret.
De reglu.

Psalm. 109. v. 4.

In splendoribus ante Lu
ciferam genui te.

Ex oppositione enim distinctis
Personarum.
Dicit enim: Mea omnia tua sunt
et tua mea sunt.

Nobilitas Dei, vera Nobilitas
et tamen Maiores non habet.

Hic est heres, venite occidamus
eum.

Spiritus enim Sanctus a Filio
procedit ac Patre.

Esai. cap. 51.

Psal. 109. 21.

Speculum sine macula et imago
bonitatis illius.

Sap. 7.

Arius enim Verbu[m] creaturę
dicebat.

Hæretici Grammatici

Non enim procedit per se ex
cognitione contingentu[m].

Tota ab eodem accepta substantia emanatus,
Adbuc habet omnia cum illis communia.

Abavos Proavosve ne quare.

Illi tota Nobilitas Patet.

Antiquissimus genere Maiores non habet;

Adesse esse vera Nobilitas

Sine Maioribus potest.

Nunquam morituri Heres æternus;
Viarum Domini initium idem, et finis;
Adbuc nasci non cessans tot annos natus,

Quia semper Vivens est, semper spirat.

Mens et Brachium Domini,

Cum omne in illis sit robur à Dextera est.

Sui Speculator et Speculum

Radius dum accipit, reddens,

Non minus ides Patre contentus,

Quia avidus Matris,

Quam nascendo non potuit,

Rinascendo quæsit.

Age hinc, Ari, cum tuis;

Grammaticus enim ut sis,

Hoc nimis Anomalum Verbum est.

Omni præsens, et Infinitum in tem[por]e,

Cum nullis regatur Casibus

Nullius esse ordinis potest.

ELOSIVM II

Acæli Caduceatore eius nunciatur

Adventus. Luca. 1.

Mensis

Mensis idem et terris bellorum,
 Et celo fœderum est.
 Martis nomen Martis adimite,
 Ex quo finem eius
 Nostra pacis initia consecrarunt.
 Deputetur Aprili dies,
 Quibus tam ingens facta Celorum apertis est.
 Virga Lesse,
 Vel in miraculis Naturam observans
 Datura fructum in hyeme
 Florem concepit in Vere.
 Vbi facta dierum, et noctium aequalitas fuit
 In terram usque redundavit
 Ex celi æquitate Iustitia.
 Ita diebus iisdem
 Et unus Sol in Ariete,
 Et alius in Agno est.
 Fortitudo Dei
 Missa Deo querere capacitatz patiendi,
 Quia ad perditos venerat,
 Legationem incipit a Salute.
 Plenam gratia consistetur,
 Et adhuc in ea Immensitati postulat Locum;
 Vique adeo penetrabilis cum gratia Deus est.
 Quanta potentia femina,
 Quae mundum ea ipsa voce refecerit,
 Qua olim est factus.
 Quanta claritas,

Tempus quo solent Reges ad
bellum procedere vernus est.

Conceptus Christi die 25 Martii
ex traditione Ecclesie.

Aprilem memorant ab aperto tem-
pore dictum.

Virga Jesse Maria cum ceteris
virgultis in Vere floruit.

Pegerit enim Christum die
25 Decembris.

Dies conceptionis Christi circa
Æquinotium vernum.

Veritas de terra orta est,
et iustitia de celo procreavit.
Psalm. 84.

Gabriel interpretatur forti-
tudo Dei. Fortitudinis autem
est, omnibus ultro se obicere.

Capacitas patientis non ali-
ud, quam humilitas.

Ingressus Angelus ad eam
Dixit Ave gratia plena.

Alludit ad illud. Fiat
per quod facta sunt omnia
et ad illud Fiat mihi se-
cundum Verbum tuum.

Virtus Altissimi obumbrabit tibi.

*Ad illud, Dominus tecum bene
dicta tu est.*

*Eccc ancilla Domini, fiat mihi
secundum Verbum tuum.*

*Ex Bernardo. Virginitate gla-
civit, Humilitate concepit.*

*Qui imperat tibi, servus unde
quaque esse non potest.*

*Exempla Mariae ipsum etiam
ad humilitatem moverunt
Deum.*

S. Les. serm. 3 de Nativitat.

*Cars praeclux mortis, in quo qui
seminat mētē corruptionem
ex Apost. ad Galat. 6.*

*Homo novus apud Latinos idem
quod ignobilis. Christus autē
dicitur homo novus a Paulo.
Invenite novum hominem.*

*Unis hypostatica tenacissimi
glutini, quia quod semel assum-
ptū, nunquam dimittit.*

Cui vel tanta lux obumbraret?

Prævenerat Legatum suum Deus;

Erat iam in Virgine Dominus,

Inquam admitti Filius postulabat.

Vix igitur humanissimo emissio

Divinissimum admissum in utero Verbum est.

Parendi Audi merita virtutem parienti,

Fecunditatem Virginitati non prætulit,

Sed adiunxit.

Se tunc potissimum cui Dominam probans,

Cum Dei prædicaret ancillam,

Regum Regi, Ut servus esse pateretur,

Prævit exēplis.

Impetrata facultate meroris latior Deus

Nostra provehens, et sua non minuens,

In prædio mortis æternæ seminat vitam.

Non ideo minus Nobilis quia Homo novus

Exclusos à celo miserans Inclusus in utero

Dilatari Charitatem didicit ex angustis.

Sperate mitissem Iudicem, Rei.

Capit aliquid habere, cui timeat.

Inhumanus esse non potest,

Qui tenacissimo glutino humanitati coniunctus,

Segrabilis iam ab illa non est.

ELOSIVM

III

Matris in vtero Ioannem

invisit.
Luce capite 1º

Vbi Deum conceperis
In montana abeas necesse est.
Altissimus pati valles non potest,
Quas impleturus descendit.
Sursum gravitat Christus;
Eum qui gesserit pellitur ad excelsa.
In cali stare nescientis mores Virgo de generat,
Ex quo Divinitatis baiula
Celsi successit.
Nimirum vbi Deus quiescit
Æternus est ad beneficentiam motus.
Iam non sola Nazareth Civitas florum est
Incalescere Mundus cepit;
Vernat vel in montium horrore Flos Campi.
Primus motor motus et ipse iam movet;
Defertur ad Sterile.
Et quem non videt oculus Vterus sentit.
Iterum coram Arca chorea.

Ambros. lib. 2. in Luca.
Quis enim Des. plena nisi in supe-
riora cum felinatione conten-
deret.
Predictum ab Isaia. Quod om-
nis vallis implebitur.

Maria Calum. ape a Patribus
dicta. Vide Theop. Rayn. in
suo Nomenclatore.

Deus inimicus otii

Nazareth Hebreis idem quod
Civitas florum.

Montibus verserius oritur, quæ
campis.

Christus flos campi in Cant. Cant.
Contra Aristot. et Philosoph. sententia

Exultavit enim in vtero infans.

Alludit ad Choreas Davidis co-

ram Arca; Maria autē ipsa Arca
dicitur passim a Patribus.

Christus gigas exultavit ad cur-
rendū viā. Psalm. 138.

Prodromus Christi, Ioannes.

Ex ipsius enim sanguine corpus
assumpsit.

Ascendebat, quia ibat in mon-
tana; descendebat quia mundi do-
mina se demittebat ad obsequia
se munita.

Ece enim ex hoc beata, me di-
cent omnes generationes.

Magnificat anima mea etc.

Exultavit infans in utero meo.

Maria vero et exultavit spi-
ritus meus

Et tamen a quod est secretū
in homine viscerū sunt.

Christus a beneficentia vrbium
que sit nascitur

Ad tantam morum harmonia
Tales Chorea.

Giganti præcurrere nemo potuerat;
Nisi qui inigeret tan mature moveri.

Quia Celi clavicula Maria vox est,
Ea audita Prodromus liberatur ad cursum.

Des consanguinea

Adhuc se cognatam hominum meminit,
Et ad Elisabeth ascendens descendens

Ipsam difficultatem itineris,
Causam itineris facit.

Silentium abiiciens plena Verbo,

Beata negare non ausa,
Quam omnes dicerent,

Sortem suam

Ipsa sui diminutione Magnificat.

Exultationis plane dies,

Cum in vna Infans in utero,

In altera Spiritus exultavit in Deo.

Celari Christus

Nusquam minus, quam in Visceribus potest:

Vbi se non prodit ibi non est.

Nulla satis eum latebra tegant,

Qui beneficiorum suorum

Se et magnitudine, et numero detegit.

ELOSIVM IV

Nascitur in Bethlehem

Luca cap. 2

Dirigite viam vestram Mortales.
 Factus Deus Viator est,
 Recta incedentibus occurrit in via.
 Frumentum Electorum Maturum in palea,
 Quia in terram bonam ceciderat
 Non expectavit astatem;
 Quamvis astat credi potuerit,
 Sole inter Taurum et Virginem stbulante.
 Prostrato Deo, et in Carne captivo
 Deationem cogitat celum,
 Et militiam iam non vtilem bello
 Feciale destinat Paci.
 Daturus convivium de se ipso homini,
 In Civitate Panis,
 Opsonia ne deessent, factus est Caro;
 Et qui ignem venerat Missurus in terras
 Aptam concipiendae flammæ materiem quærens
 Descendit in fenem.
 Ita Deus novam glanc Metaphoram fecit in Verbo,
 Quod a propria sede sua eo transtulit
 Vbi locus ei non erat.
 Primus, qui cum bene ageret lucem odisset,

Non sine causa Moniti homines
 ut dirigerent viam suam; ita enim
 inventuri Deum erant Viatorem
 factum. Stabulum in quo na-
 tus, prope viam fuit.
 Frumentum electorum ductus Chri-
 stus. Zacch. 9.
 Aliud cecidit in terram bonam iux-
 ta parabolam Matth. 13. Marc. 4.
 Luc. 8.

Æstiva signa inter Taurum et
 Virginem.

Quare militia celi, et non alii
 commissa pacis canende cura.

Hoc est in Eucharistia
 Bethlem interpretatur civitas
 Panis à Hieronymo et aliis.
 Ignem veni mittere in terram
 et quid volo nisi ut accendatur.
 Luca. cap. 12.

Propria Dei sedes calum esset
 David. Celum celi dominus.

Qui male agit odit lucem. Ionn. 3.

Erat enim ipse lux vera, quæ
illuminat omnem hominem
veniente in hunc mundum.

Nihil enim hominum oculis aque
tegebat Christi Divinitatem
quam nuditas.

Laus virtutis in mediis.

Moriens inter latrones mediis, et
nascens in mediis noctis, et in
mediis duorum animalium.

Alludit ad prodigia de quibus
eloquis proxime sequenti.

Christus natus prope hyemale
Solstitium, a quo maiores fieri
Dies incipiunt. Et Argutia est
D. Ambrosii

Cur Pastori bus ante alios inno-
tuerit.

Eccæ Agnus Dei. Iohn. 1.

Conuetudo est altera natura
ex Arist. 1. Rethor. cap. de iu-
cundis.

Et habitu inventus ut homo.
Pauli ad Philip. 2.

Quia dici non poterat in lucem editus,
Natus in nocte,

Cum non haberet unde tegeretur,
Detectus non est,

Personatus ides, quia nudus.

Inter feras cicures mediis

In nocte media,

Locum virtutis, et moriens occupavit,

Et Nascens.

Fecunditatem a Virgine

Sterilitas omnis edidit;

Flevit oleum scopolæ,

Opobalsamum quercus;

Atque ita ab esdem Blestis,

Lux et accrescere cepit hominibus,

Et diebus.

Pastores Christus primas sibi oves elegit;

Decuit inter hos Agnus nasci,

Et natum ab his primum agnosci.

Discite assuetudo quid possit

Quando Deus ipse

Humanitatis assidue frequentans actus,

Tandem habitu inventus ut homo

Ita, in Deo etiam, assuetudo

Facta altera natura est.

ELOSIVM. V.

Ortus eius multiplici miraculo illustratur.

Spica Virginis
 Vbertatem hanc calo fecit,
 Ut Sol, ad Agni nuptias et ipse vocatus,
 Spicis coronatus incesserit.
 Videre homines spicas in calo debuerant,
 Si debuerant de calo panem sperare.
 Minus erat tellus oleum;
 Ornate vestras lampades, Sponsus venit.
 Omnes homines vitiaturus Atrioletas
 Tam multis inungendis
 Matricem preparat.
 Non abduxerant cicatricem vulnera nostra,
 Quia circum ligata non fuerant,
 Nec fota oleo;
 Ideo curare illa qui venit,
 Fascias, et oleum secum affert.
 Sensere vicinum Solem Engaddi vineæ
 Et in Tauris positis floruerunt.
 Ara cali
 Novos Rome Sacerdotes annuntiat,
 Et ne plebeis Numini dicata credatur,
 Trina illi, in triglici Sole,
 Lampas appenditur.

Spica Virginis Christus;
 Inde frumentum electorum.
 Sol spicis coronatus apparuit.
 Baron. annis 4. Christus ex
 vanis
 In nuptiis coronari soliti antiqui.
 Christus panis vivus qui de calo des-
 cendit.
 Fons olei Rome ex Oratio. l. 6. c. 23.
 Alludit ad parabolam de decem vir-
 ginibus.
 Non enim pacem veni mittere,
 sed gladium. Matth. cap. 13
 Isaia cap. 1. Plaga non est cir-
 cum ligata, nec fota oleo.
 Engaddi vinea floruerunt.
 Baron. ibide.
 Ara cali ex Iuda, Cedreno et
 aliis.
 Tres Soles Rome visi. Baron.
 ex Plinio et Dion. ibide.

Fons de novo ortus in specu
Bethleem, ex eodem et
aliis.

Imitari visa sunt saxa scatebris
suis lacrimas Christi.

In Sacramento enim Baptismi
portituri salutis ianuam erat.

Oracula plerumque tacuerunt.
ex Nicph.

Christi Charitas vel ipsa admira-
bilis lapideis simulacris.

Iani fores ab Augusto ter clau-
se ex Suetonio in eodem.

Christus clavis David ex
Apocal. et ex Isaia. cap. 22

Illam enim bonus latro aperuit.
Luce cap. 23.

Quam sit efficax Dei exemplum
Hinc conice.

Lugens in specu,
Saxa ipsa erudit ad lacrimas.

Coram illis egere aquae tripudia,

Quem salutem praeoscerent

Positum in aquis.

Veritatis conspectum

Pati non potuerunt Mendacia;

Inde caruit oraculum omne responsis

Ipsismet simulacris vocem incluserat,

Tanta admiratio Charitatis

Suo Janus in templo captivus

Sentit adesse seculum Pacis

Eius foribus ab Augusto ter clausis

Celi fores aperit Deus.

Quas ne claudendas iterum suspiceris

Clavem ipsam proiecit in terras.

Illius vnum nemo melius,

Quam bonus latro te doceat;

Eam versare si scieris,

Eris et tu hodie in Paradiso.

ELOSIVM VI

Auctus nomine, Carne minuitur, circuncisus.

Luc. 2.

Venales sunt tituli potiores,
Sine sanguine non habentur.
Pretiosissimum Iesu nomen
Tanti emitur,
Quanti et redimatur mundus.
Ita Des, ne bina quidem syllabae
Gratis dantur.
Tandiu sine nomine,
Quandiu sine vulnere,
De caelesti Gymnade nobilis Agonista
Nudus in arenam ingressus
Oleo perungitur usque
Lapis Angularis
Lapides cultro recisus,
Illud ita recludit,
Vt iam ad nihil utile redderetur.
Sunt expertus ardore,
Non remitti frigore sed intendi
Tentavit an eos posset
Praepræpera sanguinis emissionem minuere.

Magna veritas, sed soluta tor-
pentibus.

Ematur sanguine, quo redemo-
tus et mundus est.

Iesu enim nomen dissilabum est.

Christus ante Circumcisionem
Anonymus.

Nudus enim venit in mundum
qui certaminum caveat de fini-
tur a Christo.

Oleum effusum nomen huius in Canthe.

Fiebat enim cultro lapideis Cir-
cuncisus.

Post Christum enim inutile hoc
Sacramentum.

Hac emissa sanguinis unde
necessaria Christo fuerit.

Prima libamina sacrificii cru-
entū quod mox complevit in
Crucē.

Alludit ad illud Vox sanguinis
fratris tui. Genes. cap. 5.

Servi stigmati infima nota quod
Antiquus.

In Calendis Januariis innovabant
Magistratus ut passim apud
Tullium, Ovidium etc.

Alludit ad Angelum, qui portas
Hæbreorum signatas Agni san-
guine in Ægypto præterit.
Exodii cap. 12.

Christus novus Janus, antiquus ma-
ior et melior.

Corpus Christi templum, de quo dice-
bat Abiit templum hoc et portæ etc.

Via lactea finge batura Poetis Hero-
um via, qua cæli ascenderent.

Veri Jesu socii, qui.

Hor est non trahentibus laborem vi-
sed voluptatum, quas Christus vel
ab infantia declinavit.

Per hæc sacrificii sui prima Libamina
Initiatus Sacerdos,

Vire sanguinis,

Quando nondum poterat gutturi,

Capit e terra clamare.

Stigmaticus servus amoris

Nulla eius impetra iam recusat.

Novum penditis statuens

Magistratum salutis

Æterni sui consulatus auspiciis,

Calendas Januarias dedicavit.

Anni fores,

Ne percussori Angelis ultra paterent;

Agni fuisse sanguine timenda.

Ianus alter

Gamine nature, non frontis

Præfectis mensibus,

Prima hac Templi sui apertione

Novi bella portendens

Quia venit gladium mittere,

Eum primum impulit in se ipsum.

Lacteam ultra Cæli viam ne credas;

Eam qui primus ingreditur

Docet esse sanguineam.

Iesu socium nemo se iacet,

Qui hoc eodem itinere non incedat.

In diversa migrantibus nulla Societas,

Aut via esse possit, aut vite.

ELOSIVM VII.

Novi syderis indicio innotescit Astrologis.

Matth. cap. 2.

Regno suo finem nequitia timeat

Meliorum mundo Dominum

Augur Cometa portendit.

Loquitur attendentibus Cælum

Et ignea lingua,

Pro tacente Verbo perorans,

Charitatis sua nova Phenomena,

Primus prodit Astrologis.

Sine novo Phosphoro

Oriri non decuerat novam diem.

Pulchritudinem suam

Proiecit verius, quam exposuerat Deus,

Nisi illius vnius spectande gratia,

Novum calo oculum condideret.

Plebeius credi potuerat, Princeps luminum,

Si venisset ad tenebras sine face

Procedens tanquam sponsus e Thalamo

Hymeneus suus

Adducta de calo Teda nobilitat.

Lucanus l. pharcal. et terris mu-
tantem tegna Cometas. Ides ita
metuitur a Regibus

Stella hæc cali lingua vocatur
a Patribus.

Cæli enim enarrant gloria Dei, et
ex Pythagora, hæc eorum oratio
audietur ab attentis.

Phenomena, idem quo d'opparentia

Cometæ nova diei ex Novo
Phosphoro.

Novi stella novus cæli oculus.

Abiecit enim in vilis omnium
cum hoc est Anabuly.

Principibus viris de nocte præ-
ferri solita facies

Hymenei cum tædis. Vide Mi-
trologos.

Alludit ad illud accendit lucernam
et verrit domum. De muliere
que Drachmam amiserat.

Militia celi habet, et ipsa statis-
nes suas, a quibus sine Deo non rece-
dat. Deus enim erat in Christo et in
terris mundum reconcilians sibi.

Alludit ad Horoscopus, et genitura
fieri solitas ab Astrologis.

Nullus e regem Planetis dignus
fuit horoscopi Marie statui, et cur.

Mercurius Deus Mercatorum et ides
Mendaciorum.
Chrus Sol Iustitie cuius in pennis
Sanitas.
Cur descenderit in terras syderis hori?
Cecinerant enim Angeli, et in terra
pax.
Obsides ad disidentibus dantur
sancta pace.

Quasi fugitivum in terras Numen,
Accensa Superi lucerna vestigent.
Arcanorum Venatores emeritos,
Ad Arcanum omnium maxime
Eruendum e specu,
Ingenti illic mercedis adducunt.
Stationes suas

Impune iam celi militia deserit,
Quando non vni Deus custodiendus est Cels.
Quem tanta genitura
Præficeret Dominatorem
Nisi de novo condidisset,
Frustra natura quæsierat;
Neque enim horoscopi par fuerat,
Aut Virginis filio Venerem,
Aut Martem Pacis parenti,
Aut Constantia, Lunam,
Aut Saturnum Lætie,
Aut Clementia Vltorem Iovem,
Aut Mendacem Mercurium Veritati.
Ex quo Solem habetis in Terra, Mortales,
Vobis vltro sidera cælum cedunt.
Date vulgato Pacis Nuncio certam fidem;
Inde nulla bella vos petant,
Vnde tales obsides accepistis.

ELOSIVM VIII

Advenis adoratur a Regibus.

Matth. cap. 2.

Qualis sit in Mundo nox conuice,
Quando vel in Oriente positi diem quaerunt.

Artes sua Magi destituunt;

Trahere Sydera assueti

Trabuntur a sydere.

Impellit ad iter flammeum Calcar,
Et ad portum salutis solventibus Cynosura
Laborem solatur, ac dirigit.

Ne despicabiles Deo Reges putares,

Epheborum suorum Nobilissimum

Pebet ad se de nocte venientibus

Facem praferre.

Cautus ille tamen, ac solers

In Regione hostium,

Tecla facie personatus incessat.

Temerare se limiuit illius Urbis aspectu,

In qua periturum praesenserat,

Quem recens Natum nuntiabat.

Male agentibus, noverat,

Omne lumen inuicem.

Sed illud potissimum, quod e celo.

Tenebrarum in Aula

Luce destituti cecutiunt.

Solis et dici Patria oriens, unde
Magi venerunt lumen quaerere.

Fingunt passim Poeta Luna et
Stellas trahi a Magis, ut videmus
apud Lucanum, Senecam, etc.

Calcaria enim in Stella modum
formantur.

Angi portus Bethlem portus sa-
lutis.

Honoris gratia ab Ephebis ho-
norarius praefecti solita Regi-
bus facies.

Angeli Ministratorii spiritus,
Ephebi Dei.

Vt enim patet ex textu, quando
fuerunt Hierosolymis non appa-
ruit Stella; Unde mox introeunt
illam iterum gaudium sunt.

Christus enim Hierosolymis mo-
nitus.

Qui male agit odit lucem.
Ioann. cap. 13.

Filius tenebrarum erat Hero-
des, qui turbaretur ad no-
va lucis exortum.

Erat enim apud Iudeos scriptum
rum scientia, Unde interrogati re-
pondent In Bethlem Iude. etta.

Turbatus est Herodes et omnis Hiero-
solyma cum illo

Ita et cum inveneritis renunciate mi-
hi, ut et ego veniens adorem eum,
re vera de illo perdendo cogitans.

Edocti quia amiserunt stellam
quantum cum Herode fuerunt.

Et ecce stella quam viderant, ante-
cedebat eos, usque dum veniens etta.

Non est genitum in antro, et in
Præcipio.

Aurum, thus et Myrrham Re-
gique, hominique, Desque.
Juvenit Præb.

Myrrha condiendis cadaveribus
adhibita, ut patet ex sepultura Chri.

Aurum enim secuntur homines,
et vulgus amicitias stabilitati pro-
bat.

Nec satis quem interrogant, vident.

Vbi tamen Dei miracula sunt,

Tanta nox esse non potest,

Vt certa ad illum via non pateat.

Advenire Iudicem Mundi,

Novo argumento probat improbitas,

Dum turbatur.

Aliis sacrificiis,

Sibi parricidii locum designans,

In idem cum Pietate votum consensit,

Invenire et ipsa Deum volens,

Quem nisi inventum perdere non speraret.

Edocti malo suo, Nobiles Advena,

Christum querentibus,

Quam noxia sit omnis apud impium mora,

Herodis abiecta beneficentia

Iterum Divinam merentur

Ad agnoscendum tam obscuro genitum Locum

Quam habuerint necessitatem luminis, vident.

In muneribus describentes quem colerent,

Dei thesauris inventis

Sus abiiciunt.

Curare mortuos venientem,

Myrrha carere non decuit.

Sperare Christus capit amores hominum,

Ex quo et ipse potuit aurum dare.

Odoratus Pater est suavitatis odorem,

Vbi, quem misisset in terras ignem,

Thus attigit.

ELOSIVM IX

Per Magos Herodem illudit.

Matth. cap. 2.

Nisi cicurari metueres, Effrenis Bellua,
 Domini Stabulum non timeres.
 Schola Regum Præsepe fuit;
 Ibi vere regnandi artes docentur;
 Et felix nummum, qui tanti Præceptoris
 Non verba solum, sed et vagitus intelli gat.
 Cautus tamen, Herodes, ut es,
 Præsepe declina;
 Pecudem te Mundus notat ex moribus,
 In sensu si viderit,
 Te illi hominem ultra probare ne spera.
 Quid ad te reduces, labro purpuratus, expectas?
 Publica nequitia tua est
 Ipsimet Dormientes
 Te somniant Perduellem.
 Quam Aspidus sis, vel hinc conuice.
 Aliorum somnia
 Tuis sunt sagaciora consiliis
 Grassator ut sis, viam omnem non nosti;
 Illam in primis
 Per quam in regionem suam
 Nobiles animæ revertuntur

Cavere Stabulum Domini pro
 prium bestiarum indomitum.

Vere regnandi artes, humilitas,
 Mansuetudo; dictum enim, Beati
 milites quia ipsi possidebunt terram.

Herodes hic fuit omnium scelerum
 notatissimus ut constat ex Josepho
 et Evang.

Hoc est in loco bestiarum proprium.

Stoliditas Herodis quanta, vel in ig-
 sa vanitate sua.

In somnis enim nati ne redirent ad
 Herodem.

Grassatorum enim proprium ob-
 sidere vias.

Nobilium animarum Regis, Dei,
 conspectus, quandiu aulæ sunt in
 hac vita peregrinantur.

A Christo enim referre non possunt nisi thesauros, quibus ille abundat, qui sunt Pietatis Sapientia etiam.

In eo enim sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae absconditi ad Colossenses. 2.

Fugit enim, qui Hierosolymis non apparuit.

Longa enim Regibus manus sunt.

Herodes beneficia perama illius artes.

Quis enim divinet omnia, nisi Daniel aliquis?

Redeuntibus enim in Regionem suam non legimus apparuisse ultra Aethiam.

Chrysostomus. 151.

Deus enim plerumque ~~multa~~ ad inter Parthorum fugiendis, quos resistendis gravius affigit vulnus hostibus suis.

Nulla spes praeda te pascat:

A Christo venientibus

Sola Pietas thesaurus est,

Quam furari, vel si possis, non vis.

Atque cetera secuta sunt manibus,

Ut pote apud illum relictis,

In quo Thesaurus tuus omnes,

Deus ipse custodit.

Audere suo Reges

Didicere te fugere.

Hierosolymis illud ubi te vidit, evanuit.

A tan malo Principe,

Ne in ipso quidem, tutum se credidit caelo.

Tibi cum Magis res est,

Veneficia non proderunt tua.

Ut ad omnia tyrannus vigil intendas,

Inventa responsa sunt,

Quae ut te lateant, somniantur.

Caelum ipsum,

Ne Clientium suorum fugam videas

Quam illis protulerat facem exstinguit.

Deum ipsum quodammodo exterruisti, tam ferues.

Te ille non ut evaderet,

Sed ut non videret aufugit.

Victorem te dicerem,

Nisi Deum scirem

Parthorum quoque more pugnare.

ELOSIVM. X.

Eius causa Innocentium caedes

Matth. cap. 2.

Orta Veritas est, Aula turbatur.

Scit illa nomen hoc Regibus non placere.

Sol noster nonnum mensum fixus in Virgine,

Vindemiam sanguinis excitavit.

Instat ab Alerode Pueris bellum;

Nam solus hominibus

Decantata in terra Pax est.

Criminosam videri facit Innocentiam,

Deus praesens;

In hoc illa peccare deprehenditur,

Quod in diebus Alerodis

Non horruerit lucem pati.

Visus in Oriente Cometes

Cui micet Innocens,

Si vel ipsi portendit Innocentibus necem?

Nisi forte consultus sit opinari,

Flammam hanc ruidibus animis

Recti ad Deum itineris Ducem datam.

Proh quam belligerum Regem

Habet, Iudaea?

In tanta Pace ne torpeat,

Sibi fingit hostem quem perat.

Et tu Alerodem aliud quam Larvam putes;

Quem exterrendis pupulis natum vides?

Chorus veritas; dicit enim Ego
sum veritas et vita. et David
Veritas de terra orta est.

Per novem enim menses fuerat
in ventre Virginis.

Insignis autem Virginis vindemi-
ales veniunt dies.

Alludit ad illud et in terra Pax
hominibus, et non gueris quos,
Dicere homines non solemus, si
cet et ipsi sint.

Fugendum enim ab innocentibus
fuerat Tamnoxi cagitis Regni.

Cometes indicare solet non solum
regnum finem sed etiam clades
populorum.

Scire enim rectam vicalem viam
non potuerant, quam Christus
nondum aperuerat.

Sub Octaviano enim in cuius annos
Alerodis regnum inciderat, erat
Pax summa.

Larva enim terrena. olemus queros.

Stabilius ^{impia} Regnum esse non potest,
corde ipsius, quod quasi mare ser-
vet.

Ita ad verbum Chrysost. serm. 153.

Exiit humanitatem factus inhumana-
nus, barbarus.

Hæc enim eius immanitas vulgabat
mirifice adventum Christi, ut
notant Patres.

Præcipuum Christi non loquendo
sed moriendo confecti sunt.

Pro Mari Rubro intellige egiptum
effusi sanguinis.

Omnes enim qui in calis sunt, Re-
ges sunt. Unde dicunt: fecisti nos
Deo nostro regnum; et adoratum
Agnum in Apocal. coronas ponunt.

Sinus Abraham locus infantum pro-
prios antequam Christus eos reciperet in
cælum assumeret.

Nolebat Deum secum qui vole-
bat solus regnare.

Quam non stabile impius Regnum est
Cui timetur etiam ab Infante perniciēs!

Ardentes animæ

Moras corporis non tulerunt.

Anticipant virtutibus blandimenta

Vulneribus oscula.

Ne quid haberet cum Deo commune Rex impius,

Humanitatem exiit,

Statim ac illam induit Deus.

Ita vecors, ut illius serviret gloria,

Cuius inhiaret ruina,

Ne ab ullo taceretur, quem ignorari voluerat,

Tot laxavit infantibus ora, quot vulnera.

Decoloravit purpuram suam.

Qui eam tinxit in sanguine;

Et in novo Mari Rubro

Pharao alter elusus,

Dum vnum perdere Regem voluit,

Multos fecit.

Perfide? Si a solis te Deus amoveat,

Quo migrabis?

Regni consortes non pateris; calis inserendus non es,

Vbi nemo de populo, omnes Reges.

Infantes odisti; Abrahæ sinum ne spera;

In regione sua sunt,

Eos inde non fuges.

Te recusaret et Erebus, si Carni fice non egeret. Nunquam

Esse debueras, qui Deum, qui ubique est, non vis tecum.

ELOSIVM. XI.

Simeonis in vlnis sistitur Deo.

Luca cap. 2.

Mori nemo timeat,
Nisi qui non viderit Deum.

Fluentis Salutis applicatus,
Precinit sibi Olor inferias,

Manumitti se postulans,
Cum meliorem sibi Dominus servum videt.

Authorem salutis positum in ruinam multorum

Experitur primus ille, qui praevidet.

Tanta Maestatis oppressus est pondere,

Qui eum in vlnas acceperit

Quidni dimitti rogaret in pace,

Parari gladios ~~non~~ praesens

Qui ipsam etiam animam pertransirent?

E Senis tripudis Dei gaudia conice;

Plura hic saecula, quam ille annos

Maria victimam expectarat in templo.

Per assuetas fletibus Turtures

Nostra gaudia redimuntur.

A des nihil vile Des est,

Quod lacrimam sapiat.

In pullis columbarum

Agnosci vult author muneris sine felle.

Olim autem dictum erat a Des, Non
videbit me homo et vivet. Exod. 33.

Christus fluvius egrediens e
Paradyso

Historia de cygni cantu notissima.
Palem autem Simeonem vocat obia
nitem.

Positus est hic in ruinam multorum
et in signum cui contradicitur.

Et tuam ipsius animam pertran
sibit gladius.

Expectans consolationem Israel
et Spiritus Sanctus erat in eo

Turtures animalia flebilis.

Vt darent hostiam par turturum
aut duos pullos columbarum.

Columba felle carere dicuntur.

Et accepit eum in vlnas suas, et benedixit Deum, et dixit est.

Pythouisa mulier, ventriloqua
apud Antiquos in pretio.

Anna Samuelis mater credita ab
Heli ebria, cum assidue oraret in
templis. Reg. 1.

Festum quo colitur hoc mysterium,
Ignotum à Grecis, Occursus dicitur
à Latinis Patribus.

Responsum acceperat Simeon, non
visurum se mortem.

Minatus enim est olim per Prophetas
O mors, ero Mortua.

Predixit enim Simeon Passionem
Christi, et inde Maria dolores.

Bis enim Christus fugavit a templo
vendentes et ementes.

Tunc enim potissimum dicere poterat.
Quid mihi multitudo victimarum
vestrarum!

Christus enim solus is fuit, in quo
ibi bene complacuit.

Tacere nesciunt
Quibus tanta Verbi sit copia.

Spiritus veritatis
Pythouissas et ipse capit habere
Sed sobrias, sed innocentes

Anna altera Samuelem secundum expectans
Eructat vaticinia Jesu plena

Ebria tamen videri et ipsa ne posset
Tam longa prae misit Oestros ieiunia.

Ex occursu Maria nemo non proficit,
De Sacerdote sit Oraculum Simeon
Acceperat ante responsa, nunc dabat.

Non visurum se Mortem iam credit,
Quia post Christum nulla iam est.

Divinans Pueri genium,
Vates emeritus,

Illum crucis, cruciatuumque memoria
Quibusdam quasi blandimentis ex hilarat.

Licet nondum cum flagellis
In templum venerit Jesus.

Ex nunc vendentes, et ementes, abite.

Post Mariae oblationem
Nauseare cetera Deus capit.
Habete vobis oves, et Boves,
Columbas et Turture;

Vno ille contentus est Agnus.

ELOSIVM. XII.

Herodem fugiens exulat in Egypto.

Matth. cap. 2.

Magorum aurum accepisti, mi Iesu,
Herodis ad te illico ferrum trahis.

Inter homines,

Et aurum et pacem tueri,

Quando tibi non licuit, cui licebit?
Periculum tuum prope Caliter monuit,

Ne quibuscumque se fidant.

Cum agentibus vigiliis, miscuere colloquia,
Nunc non nisi spiritus apparent.

Ne Infanticida te tollat

Iubetur Pater te tollere;

Nec vlla aut hyemis ratio habetur aut noctis,
Quod arceres vtramque Sol præsens.

Agnoscat Egyptus

Ex Maria comite novum Moysen;

Prodigia non plagas expectet,

Virga Jesse clementior Virga est;

Licet ipsa etiam serpente voret.

Illata sub tactum cadentibus tenebris damna

Luce tractabili rependuntur,

Nec est qui timeat Primogenitis suis

Post adorationem et acceptu Ma-
gorum munera videns Herodes
quod illis esset a Magis cepit
scire

Ex quo perclitari Christus cepit
viri sunt Angeli cautius, et dis-
ficilius se terris fidere; Magis
enim et Joseph non nisi in somniis
apparuerunt, cum antea cum vi-
gilantibus pastoribus longa mi-
cerent colloquia.

Tolle Puerum et Matrem eius
et fuge.

Accipit puerum et Matrem eius
nocte et recessit in Egyptum.

Maria soror Moysi in exodo celebris

Virga Moysi. Egyptus metuenda.

Virga Jesse serpenter, sive diabolus vorat.

Christus lux erat, et in carne palpa-
bilis. Unde dicebat: palpa te et vide te.

Primogeniti. Egyptiorum una rose
te delectat ab Angelis. Exod. 11.

Pharos turris, in qua noctu facies
accensa navigantium iter regunt.
Alexandria in Aegyptu;
Plin. in Panegyrico Trai.

Alludit ad Ioseph Patriarcham
et eius industriam Aegypti per-
vularem, cui erat Praepositus do-
mus Pharaonis.

Familia novi Ioseph Mana et huius

Intentatus illi olim per Moysen à
Deo
Sola enim Aegyptus non irrigatur
a caelo, sed a Nilo solum.

Lucret. cap. 66
Declinabo iuger eam quasi fluvium
pauis.

Iuvenalis de Iis Aegyptus loquens
Felices populi quibus hi nascuntur
in Hortis Iis. Hi autem erant
Allia, et cape. praeterea Croco-
dilli, de quorum lacrimis notissi-
ma historia est.

Quandiu inter eos est Primogenitus Dei.

Novo lumine Pharos accensa

Toti rutilat spectabilis caelo

Nunc vere Mundi horreum. Aegyptus est,
Quando tan pinguis mundi alimenta custodit

Eo iterum ad Iosephum accurrite,

Quotquot in regione vestra

Non habetis annonam.

Exul ut sit et ipse

Tali praepositus Domui ditare vos potest

Erudire beneficiis Regis,

Qua non profecti flagellis.

Vt Nils hactenus multa debueris,

Herodi nunc debes omnia,

Cui Deum debes.

Derivavit in Aegyptum fluvium pacis

Cui se se aggerem opposuit in Iudaea.

Felices Populi,

Quibus aliquis extra hortos natus est Deus

Ex Atis pellite Crocodillos, et cepear;

Numina lacrimarum haec sunt.

Illis ciendis genita, non placandis.

ELOSIVM

XIII

Eiusdem apud Agyptios
cōmoratio. Luc.

Grave quidam ne formides, Egypte,
Ascendit Dominus Nubem levem.

Iactare posthac erubescere
Pluviam non debere te cels;

Effusa super te nubes est,
Facunditatem, quam dare Nilus non poterat,
Accipisti.

Coram Arca Dagonestui corruunt,
Et in cineres soluti

Sepulcra, non Aras exprociunt.

Isidi et Osiridi dies luctuum instat;

Ninivitarum exemplo

Coram novo Iona operuere se cinere,
Aguntque sine victimis longa ieiunia.

Qui secuti cels errantes,

Respirantes requimini.

Exultat futura spe frequentia solitudo;

Virtutem, unde mox Alectas alluciat

A petra, Magnete cordium attrahit.

Isaia. cap. 19. Ecce Dominus ar-
cendet super Nubem levem, et in-
gredietur Egyptum.

Accipit enim fecunditatem omnem
a Nilo.

Coram etc. alludit ad historiam
Idoli Philitonum, quod corruit
coram arca fœderis. Reg. 1. c. 5.

Isis et Osiris Agyptiorum Numina.

Iuxta Layam cap. 19 commota sunt
et corruerunt Agyptiorum simulacra.

In cineres enim redacti Ii quandoque
penitentiam exprimebant.

Omnia traham ad me ipsum ait
Christus.

Nec enim fuit Chro locus in Bet
bleem.

Vide Baronium anno 1° Chri que
dicat de signis que acciderunt in
eius in Aegyptum fuga.

Manna Chri; et ipse enim erat panis
vivus, qui de celo descenderat fac-
tus omnibus omnia.

Arbores dicuntur transeunti curvare
Chro. Vide Baron.

Dii enim soluti in cineres quosdam
homo caustum videri poterant.

Urbanam Anima vestem Tertullian.
Vocavit pulcritudinem corporis, ad
cuius imitationem ita de amani-
tate Aegypti loquimur.

In terra nova germina, in aquis
novas scatebras.

Variis enim affecta supplicii, cum
retinere invito Des cui, populus vellet.

Aegyptus semper inimica Iudeis
ut patet ex sacra historia.

Non enim nisi post obitum Herodis
constitutus est Patria Chrus.

Quia non potest partem habere cum
hyscentia, et impiis.

Audet iam se supra Urbes efferre,
Ex quo inquit Des locum non esse

Comptum est.

Sperat novum Des populum alere,
Cui iam novum de celo Manna custodit.

Regnaturum in arbore

Arbor unaquaque

Præcupare curat obsequiis.

Ut exaltari cum ipso possint,

Sese singule abiciunt coram illo.

Demereri tantum hospitem,

Tellus assentatrix intendit,

Cui ipsa met immolat Des suis.

Horroris posito in Urbana veste se sistens,

Exerit artem omnem, qua placeat.

Nusquam non florida,

Ipsammet Nazareth exhibet in Aegypto.

Datur in elemento quolibet ludis

Non abstineret à vi,

Nisi magno suo malo didiceret alia

Inferri illam Des non posse.

Cave Judea,

In sena tibi regionis insidias.

Non qua facilitate pellitur,

Eadem et reducitur Christus.

Illum, nisi Herodem amiseris, non acquies.

Reges duas tellus una non capit,

Regnare Herodes cum Christo non vult,

Christus cum Herode non potest.

ELOSIVM XIV

Herode mortuo revocatur in Iudeam. Matth. II.

Fugasti novum Regem, Herodes;
 Adhuc tamen solus in Iudea non regnas.
 Regnat Morx tecum;
 Imo vers etiam supra te.
 At illa didicit,
 Regni non tolerare consortem.
 Gaudere potuit nemo te vivo,
 Merere nemo te mortuo.
 Quid serò percas id vnum est,
 Quid queri de te præficia debeat.
 Perduellis tumultum cavets, Viator;
 Sitit adhuc sanguinem Bibax Cinis.
 Geminavit Iudeis lætitiæ vnum Pascha;
 Vna cum Agni
 Immolatus etiam Lupus est.
 Vt quid egeris scias,
 Quid quisque sit passus, interroga.
 Nunquam Herodes innocens,
 Nisi eum talem
 Ab Innocentiâ deleta denomine;
 Domui suæ non mitior, quam aliena

Regnum mortis super omnes ho-
 mines non patitur Herodem solum
 in Iudea regnare.

Post diuturna enim tormenta tam-
 dem sublatus est mediis, narrat Sore-
 phus in sua historia.

Prævidit hoc ille, Unde per aliena
 funera luctum suum paravit. Vide
 Sorephum.

Quod requiritur, est veluti Epitaphium
 et sepulchralis inscriptio personæ
 Principis.

Mortuus Herodes prope Pascha
 ex Sorepho, et ex eo Baron.

In Paschate immolati Agni a Iudeis

Quo sensu dicit Herodes innocens
 poni. Ut dicitur apud Roma-
 nos Numantini deleta. Numan-
 tia, et Africani ab Africa subactos

Nonnullos enim ex filiis barbarie per-
 didit, adeo ut diceret Caesar in do-

mo Herodis satius esse porcum,
quam filium eor. Vide Egero.
et alios.

Chrysolog. serm. 152.

Erat is qui querebat animam
pueri.

Mortuus exorsus non minus sibi
iug alius

Hoc est cum fugato Chro vius
est iam solus regnare.

Deus non regnavit ubi regnavit
Ambros. Avania est.

Pessimo Principe nullum maius
in munda monstrum.

Ebulierunt enim illi viscera, et pro
pe vius exaruit, ut habet ex
historia

In regulari condolebant the
sauri.

Defuncto enim Herode rediens
Chrus habitavit in Nazareth.

Suo factis se capitale confusus
Similitudinem sui punivit in filiis.

Hæc tota illius iustitia est, quod se oderit

Hæc tota bellica gloria

Quod arcem pietatis inter vbera expugnavit

Pueri animam querens

Qui suam perdidisset,

Quam tandem exhalaverit necias,

Camneutram habuerit.

Nunquam minus felix,

Quam cum assecutus votorum apicem,

Ita solus regnavit,

Vt regnaverit etiam sine Deo.

Quem tamen collegam noluisset

Iudicem passus,

Mundum magno monstro,

Aulam magno proquid liberavit.

Arcans ab igne desolatus in cineres,

Suppositas Erebi grunas fovet:

Thesaurus Ira qui queris

Hoc regulcrum effudit.

Nusquam luculentius habet illa depositum.

Innocentia hoste deleta

Reflorescit in Nazareth Innocentia.

Ingenti lucro amittit Iudea Regem

Pro quo recuperat Deum.

ELOSIVM XV

Inter Doctores invenitur in Templo

Luce. cap. 2.

Licet educatio negligi in Christo potuerit,
In quo humanam omnem culturam
Divinitas natura prevenerat;
Deesse tamen partibus suis,
Nec Maria potest, nec Ioseph vult.

In moratissima Domus,
Æterna consuetudo est Dei cultus.

Indicti a Pietate labores

Ibi ne prima quidem condonantur infantia;
Parentes optimi

Quamdiu filius mores non dederint suis

Nihil dedisse se reputant;

Nemo enim summe diligitur

Nisi cui amicus optatur Deus.

Licet Domi templum Maria habeat,

(Nullibi magis presente Numine,

Coram quo ipsa et Maritus, nobiles, mystæ,
Perenne ex se ipsis immolant holocaustum;)Imminente tamen popularibus festo die,
Venire prosperat publice pietatis in partem.

Et sane quod Pascha celebrari digne potuit

Sine Agno?

Educatio enim instituta prop-
ter errantis nature directionem.

Partes optimorum Parentum
recta filiorum educatio.

Qualis fuit Maria domus, in qua
factum est ut irent secundum
consuetudinem in Hierusalē
ter in anno.

Contra quod peccant parenti plene,
Vix hoc intelligerent omnes qui
amant.

Dicebat Macrobius ideo Mundi Dñi
Dei templum, ut quisque illud ingre-
ditur, fiat ritui sibi vivendi sacr-
doti. Nullo magis Mariæ domus
templum Dei Dñi debuit

Ter in anno volunt Authores ascendere
Mariam et Ioseph in templum, in
Paschate, in Pentecoste, et in Sa-
nogegia.

In Pentecoste etiam ablata primi
tie frugum.

Triceterica vocat, licet haec non fierent
ter in anno, sed tertio quoque anno.

Intenti enim orationi et cultui Dei
non animadvertunt in templo
absentiam Christi.

Ita enim sepe decipiuntur amantes.

Amicus sine ulla prorsus culpa, et
cum ingenti dolore quaeritus per
triduum.

Nunquam minori periculo, quia
nullo.

Christus non quaeritus in turba
sed solum inter cognatos, et notos.

Dicturus enim erat Veni separare
hominem a patre et a matre
domestici eius. Matth. cap. 10.

Locus ubi inventus Christus est, do-
cuit ubi et quaerendus fuerit.

Christus publica Mundi victi-
ma obtulit se sacrificium pro
peccatis.

Aut quae Pentecoste sine oblatione primitiarum
Telluris Virginea, sed secunda?

Hae habuit Triceterica

In quibus exhilararet se totam Pictas Christi.

Toto emisset anno tres dies,

Quos non destituit Matris solatio

In domo Patris transigeret.

Omnis debita ad Dei cultum attentio.

Nec tantis quidem indulget Parentibus veniam,

De tanti Pueri custodia cogitandi.

Ab affectu decepti sui,

Quia illis adhuc aderat praesens in corde,

Non nisi vero cognoscitur ab oculis effugisse.

Nunquam, aut minori periculo amissus,

Aut maiori solertia quaeritus est Deus.

Amicus solitudinis non creditur misuisse se turba;

Vnde nec de illa turba rogatur.

Suspiciatum quempiam miror,

Potuisse Jesum pro alio, quam pro Patre,

Tam bonam Matrem deserere.

Inter cognatos inveniendus non erat,

Qui ab his quandoque fugam parurus,

Salutarem doctrinam si tradidisset praecepto,

Destruxisset exemplo.

Atqui ultra triduum non meruerit torqueri,

Qui talem nullo demerito iacturam incurrerant;

Errorum quarentium prodit inventio;

Docet haec publicam Mundi victimam

Male alibi, quam in loco sacrificii vestigatam;
 Nec bene creditum omnis centrum Sapientia
 Alias, quam Doctorem in medio, Latebras habuisse.
 Gemit sub Loquentis Pueri Maestrate
 Seniorum tumor oppressus;
 Seu modestiam interrogantis,
 Seu auctoritatem respondentis, attendant,
 Tot suspiciunt in illis monstra, quae verba;
 Ut mundum tamen utilius ad salutem erudias,
 Descende, mi Jezu, de Cathedra,
 Et esto subditus Matri
 Me sapere non doceas,
 Quandiu non docueris obedire.

Omnis enim Sapientia tendit
 ad Christum tanquam centrum.

Invenierunt illum inter Doctores
 interrogantem.

Progenium Christi docere id, quod in
 mundo didicerat, hoc est, Obe-
 dientiam teste Paulo

ELOSIVM. XVI.

Vsque ad annum trigesimum lig-
 nariam exercet.

Luce. 2.

Itane igitur,
 Lux mundi, in mundum veneris ut lateres?
 Nobis natus, tibi cur vivas?
 Thesaurus ignoratus neminem citat,
 Et lucerna sub modis
 Demeretur Lumen quod habet, quia nulli dat.
 Celata Virtus Perile bonum est,

Lux venit in Mundum, Mundus
 autem eam non cognovit.
 Parvulus enim natus est nobis. Hoc
 scia, et Angelis ad Pastores
 Natus est vobis etc.
 Homo accendit lucernam, et ponit
 sub modis.

Paradysus enim Christi, et locus
deliciarum Maria; Genus item
omnis eruditionis.

Encyclopædia circulus artium li-
beralium quibus eruditio des-
cendit.

Eruditio enim hominum vel vana
ut Poetarum, vel mendax ut hu-
morum, vel plena ignorantia ut
Philosophorum.

Pythagoræorum tyrocinium quin-
quennale silentij.

Ita vocat. Incarnationem Christi
sologus.

Cælum et terra transibunt, ver-
ba autem mea non præteribunt.

Ait Petrus ad Christum Verba
vitæ æternæ habes.

Ephimerum id cuius duratio est
vnius solum diei.

Antonomasia hæc Christus vocatus Ma-
gister ut passim in Evangelis.

Doctrinam scilicet de abnegatione
sui et animæ demissione.

Proclita, et amatores parit, et admiratores,
Atqui omnes domi habens in Matre delectas,

Eas alibi renuis vestigare,
Supplet tibi Athenæum Maria,
Cuius assidua contemplatio,
Encyclopædia est.

Non alia fuit in terris eruditio

Cognitore te digna;

Idcirco præ hac, aliam omnem literaturam contemnis.

Male loqui, vel si velis non potes;

Qui ipsius probitatis es Verbum;

Adhuc tamen, novus es cælo Pythagoricus,

Sextum tacens quinquenium.

Negotium æternitatis

Præcipitandum in extremo non fuerat.

Rei magnitudinem apparatus minor non decuit;

Quæ semel ancilla retractanda non forent,

Attentionem hanc præviam meruere.

Æternæ vitæ Verba,

Quidni postea sis deprehensus habere?

Facile peritura nunquam ita diu concepisses,

Cum Ephimerum nihil sit,

Nisi quid parit impetus.

Mundi Magister,

Doctrinarum tuarum difficilissimam

Proponens præmiam,

Vni dogmati annos triginta,

Aliis ita multis, tres duntaxat assignasti.

Quia qui in schola tua didicerit sine nasci,
Facile demum cetera doceatur.
Alia omnia philosophari per se homines poterant;
Demissionem honestaret,
Præter Altissimum, nemo.

Idols labriam sui decuadere Mortalibus
Minor non sufficeret Auctoritas
Vita difficultatibus otium persequutus,
Cum de Parentum potas sudoribus nutriri,
Vivere voluisti de tuis.

Lexigaturus singulis Cruces suas,
Lignarius faber ex Figulo,
Ad Polabras accurris.

Tractat idem manus, quod d. animus.
Labores tui omnes, vel a ligno sunt, vel in ligno.
Quando talem conducere Operam licet.

Ne negligite opportunitatem,
Extruenda vobis Domus æterna, Mortales.

Vbi Manus illi otium est,
Minori prætio excitetur ad opus.

Exercete sine metu, fatigari nescias vires;
Hæc ipsa Deo irreverentia, sacrificium est.

Id unum meminere
Fabri huius diurnam mercedem
Non aliam quam vos esse.

Nil enim difficilius homines exu-
unt quæ se ipsos.

Artes Christi, ut iugum Crucis
fieret hominibus Leve.

Figulus enim olim vixit et fuisse Deus
cum in creatione hominis lutum brue-
taret in campo Damasceno.

Pecatum enim, quod summus est Cori
labor, ab arbore, de cuius fructibus
Adam comedit.

In calo enim perenne Cloro sabbat-
um est.

Amat enim Deus nos operam suam exi-
gere, et adhibere in commoda nostra.

In premiis enim collata vestris opera aut
Fili præbe militi cor tuum.

ELOSIVM XVII

Ioannis baptismo abluitur

Matth. 3. Marc. 1. Luc. 3

Predicabat Ioannes Baptismum
penitentiae, ad quod eius exemplo po-
pulos invitavit etiam Christus.

Venite post me; faciam vos pe-
catorum hominum.

Non est Apostoli qui in Mari Tybe-
riadi vacabant retibus.

Turba enim multa confluebat in Ior-
danem ad baptismum Ioannis.

Alludit ad fabulam Thetidis, qua
mergendo, apud Achyllem in Styge
invulnerabilem illum fecit.

Penitentia enim ordetur semper quo-
dammodo peccati supponere.

Complementum, quia dicit Christus, sine
modo oportet nos implere omnem
Iustitiam.

Videns illum venientem ait Ioannes
Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit
peccata mundi.

Qua per Ioannis hortamenta,

Qua per exempla sua,

Homines in aquas alliciens,

Ingenium tu peritiam profitentibus,

Non levem salutaris cuiuspiam fraudulentie

Suspicionem fecisti.

Qui iam apud te designaveris hominum peccatores,

Provide preparas illorum sagena nobilem ordam.

Ignorant te adhuc Navicularii Tyberiadis,

Et iam illorum in gratiam

Terrenum animal fieri iubet aquaticile;

Ne desit unquam lucris materies

Exeuntibus in capturam,

Illis frequentiam Urbium,

In elementum piscium transers.

Mergis et tu bona Mater, Achylles tuos,

Quos omni cupens securus a vulnere;

Iis solidandis quolibet tibi Lympha staret.

Vindicasti Penitentiam ab omni prorsus infamia,

Dum Decorum virtutem

Iustitie complementum fecisti

Nocturnum remedia admittis innocens,

Et cum sordes non habeas, quas relinquo in aquis,

Habes quas ab aquis asportes.

Inter pedes positus, adhuc Agnus describeris,

Et dum tua deponere te singis peccata,
Tollere proderis aliena.

Acceptum a Joanne Verbis honorem,

Illi cum senore factis regendus,

Abiectum infra calceamentorum corrigia,

Supra tuum usque elevas caput.

In demissionis studio parum non ferens,

Honorificam obedientiam detrectantem

Iubes se tibi servum magis probare,

Quam Amulum.

Sterili tingeris Sacramento

Qui omni iam plenus gratia

Egere secundo non poterat.

Quandoquidem Baptismus homini

Nova regeneratus est,

Ne quid tale suscitaremur in tuo,

Monemur illico voce de celo

Non mutare te Patrem.

Initiari vis ijs ritibus,

Quibus tue nos authorare militia destinas;

Accenso circa te novo lumine

Fideiussor te Spiritus levat e fonte;

Qui dici in posterum debeas dare pronunciat,

Et Cathecumeno suo concolor,

In Albis et ipse, ut pote Columbam indutus,
Totam Divinitatem suam pro se vadem exhibet.

Ad spectaculum plane novum intem?

Aperto celo omne se superum vulgus effundit.

Cum vix credant, quae vident,

Novitavit enim Sacramentu quo
tingi voluit.

Ad illud, cuius non sum dignus, ut
vere corrigiam calceamenti.

Ego te magis a te debeo baptizari.

Sacramentu Joannis sterile, et gratia non
fecundum, ut desinitur in Tridentino quod
Christi solum Sacramentu fecunditate
hanc tribuit.

In Baptismo regeneramur et sumus
nova creatura, inde et assumimus no-
vum Patrem.

Audita illico vox de celo; hic est filius
meus dilectus.

Attulit ad ritus quibus baptizari
Christiani solemus.

Cathecumeni olim et nunc etiam in bap-
tismo albis induti vestibus.

Apertum calum hic dicitur et non
fructum et notant Patres.

Hæc est Charitas, quam nimiam
 rogat Paulus, unde huiusmodi non parum
 vult peccati, sed et peccati similitudo
 Deum delectare.

Omnis enim imperfectio destruit
 conceptus Dei.

Energumenus Mundus, quia
 malignis obnoxius spiritibus.

Ex Chrysologo. serm. de ieiun.
 et S. Leo ait ieiunium suum
 semper cibum virtutis.

De Graeco dictum, quod essent omni
 patetibite, sed mali milites

Demon enim in orbibus dominatur
 propter fraudes et cetera vrbis
 artia;

Ipse enim tibi sufficiens thea-
 trum est.

Suas Jordanis propius admovent faces,
 Rati maius non esse Charitatis divina miraculum,
 Quam quod solum gerere personam potuerit.
 Stupidus es, quisquis hoc ipsum non Augas:

Homo iniurius fame sua,
 Tibi (iure) monstri sit Locus;

Quanto equius Deus,
 Quem voluisse sordidum fingere, destruere est.

ELOSIVM XVIII

In desertum secedens tentatur

Matth. 4. Marc. 1. Luc. 4

Quia Energumenum mundum invenit,
 In oratione, et ieiunio Christus
 Curare illum aggreditur.

Viaticum probitatis ieiunium est
 Sine illo ne quidem Iesillus
 Ingressus est Viam suam.

Ductus a Spiritu, qui in perniciem carnis exibat

De bono Palastrita in homo Mabo,
 Optimus in Trems factus est miles.

Amsturus ab Orbibus vrbium obsessorem,
 Occasione pugna

Illum quam potuit ab illis protulab. bruxit,
 Amat ementus Agonista
 Victoriā non theatrum;
 Ieiunium non reputat,

Quod admirantium approbatione respicit
 Illius unius ambit oculos,
 Cuius a manibus coronam expectat,
 Nunquam minus solus, quam cum solus,
 Contubernio Divinitatis sua felix,
 In sanctarum cogitationum summa frequentia,
 Solitudinis tedia non agnoscit.
 Stat illi pro cibo, solus ab Abinentia sapor
 Ipsamet illum querela ventris impinguat,
 Post se pugnaturis per exempla parat auxilia;
 Cogitat inde veris clypeis vana tela retundat,
 Et artes, quas difficilior sit invenire,
 Quam vincere,
 Vel impediat vel eludat
 Ingerit adversario
 Divinitatis suspicionem ieiunium;
 Maiorem homine reputat,
 Quem a ventris servitute liberum videt.
 Famis opportunitatem importunus expectat,
 Et invidiam miseratione colorans
 Duris gaudentem, oblati irridet lapidibus.
 Religio Christo est, minuire Demoni cibum suum,
 Quem damnatum ab initio meminit,
 Ut terram comederet.
 Reicit illum legis testimoniis, non potestate virtutis,
 Ut sic plus honoraret hominem,
 Adversarium plus puniret,
 Qui non quasi a Deo,
 Sed quasi ab homine vinceretur.

Hypocritarum ieiunium non ieiunium.
 Et Paternus qui videt in abscondito reddet tibi

Adversus tedia solitudinis que
 habuerit remedia Christus.

Signatus enim dicitur voluntate gubernat
 hic a Tertulliano lib. de pat.

Ex Hieron. in hunc locum.

De Ligantibus ait Hieron. Quid diffi-
 cilius fuit invenire quod vincere,

Ex Christi. serm. 12 de ieiuniis.

Ex eod. serm. 11.

Habebat enim speciem miserantis illa
 propositio laquei.

Dilectum olim Sergenti a Deo, Terra
 comedes. Sana autem utique terra
 sunt.

Catena in hunc locum ex Hieron.

Respondit enim ac si eius homo non
 Deus.

Ex Eloquentia ordinaria

Funambuli enim in edito loco
et coram populo se exercent.

Mitte te deorsum;

Gregor. homil. in Evang. hoc.

Hæc omnia tibi dabo etc.

Maxim. Taurin. serm. L in

Com. Quadrage.

Idem serm. L ubi supra;

Et Angeli ministrabant ei.

Instaurat novo astu prælia versipellis;
Ad alta deducit quærens præcipitis locum;

Quem præstigiatores non potuit,

Studet funambulum facere,

Dum in Pinnaeulo Templi

Ad indecoros eum saltus sollicitat.

Doctrinam nova hæc petulantia excitat,

Non vindictam.

Rogatus ut caderet, cui displicuisset assensus,

Irridens Liberalitatem, quæ donaret non sua,

Agit sermone pugnam, peragit Maestrate Victoriam;

Spiritus nequam, quasi ab homine victus obmutuit,

Quasi a Deo iussus abscessit

Cæli militem Lector;

Vt et tu cum Christo habeas annonam in cælo.

ELOQUIUM XIX

^{mare} Secus scholam aperit et Apostolos vocat.

Matth. 4. Luc. 8.

Continete vos Stoa, Peripato, Lycæ,

Qui pro legitimis Philosophiæ partibus

Spurios adoplatis errores.

Publico gaudet Veritatis Magister,

Et scholam generis capacem humani,

Ne quis reclusetur exclusum,

In littore aperit.

Philosophandum etiam sine Pallio est;

Erant hi loci Athenis, a sua
quique philosophorum secta
frequentati

Schola Christi nullis desinita
limitibus, ut pote in aperto littore.

Pallus propria Philosophorum
nota, ut Tertull. lib. de pallio.

Vel nudi preoccupate Cathedras Piscatores,
 Andrea tamen, et Petrus,
 Quia utriusque previsa Crux est,
 Apud Amasum Crucis nequis primas ademerit.
 Et hec hereditas Domini filii merces,
 Et nullius magis quam Primogeniti.
 Ne reficite lacera Patri relicta, Lebedei;
 Nova querenda sunt,
 Vbi extra Mare piscandum.
 Invento secus Littus Thesaurus abunde vitati,
 Que ultra per artes pauperum lucra porcat.
 Surgas et tu de Throno Avaritie,
 Callidus Trapezita;
 Eget et Deus rationum suarum censor,
 His præsertim diebus,
 Quibus tam multos hominum salutis sumptus impendit.
 Stertat in pluma deses Nobilitas;
 Summis donis delicatos Deus baiulos non apponit.
 Ingenia intentus ornare non genera,
 Mores muneratur in homine non Maiores.
 Actum ipse omnia,
 A solo patientia v. u. laudatos assumit
 Antagonista demonum
 Non nisi severa educit e Gymnade.
 Humanis prius laboribus exercitos voluit,
 Quos indefectos cuperet in divinis
 Mollium humeris ager imponendus
 Mundum non fuerat,
 Nec par erat a bono Patre familias

Utrique enim in Cruce mortui.

Amor Crucis Andrea hereditas
 et pote Primogeniti Christi et ante
 alios vocati. Unde non mirum
 si mortuus in Cruce diceret: o
 bona Crux.

Sequere me, ait Christus, et habebis
 thesaurum.

Arx piscatoria arx pauperum.

Vocatio Matthæi.

In triennio scilicet predicationis
 sue, et passionis

Cur Nobiles non vocaverint sed
 plebeios.

In rebus, que vires nostras excec
 cunt, agit omnia Deus.

Cum ijs enim colluctatus est, teste
 Paulo. Non est nobis colluctatio etc.

Chrysolog. serm. de S. Andrea.

Apolloli pastores gregis Chri. et
ides assueti vigiliis ab initio morte
Quatores quorum labor perennat.

Cur divites non elegit Chrys.

Dicebat enim Vendite quae possidetis

Ex Chrys. ubi supra.

Merit eos binos et binos ante
faciem suam.

Chrys. serm. 170. Binos mitte
bat, ne desolata singularitas, aut
negaret ut Petrus, aut fugeret ut
Joannes.

Eccae ego mitto vos sicut Agnos
in medio Luporum estis. Luca 10.

Licet non interdixerit, non mo
nuit tamen ut ferant.

Alios praefici gregi suo custodes,
Quam qui assueti pridem assueti vigiliis
Tyranium patientie posuissent.

Disertis oratoribus bona causa non eguit,
Nec emeritis bellatoribus, doctrina gavis,
Exclucit et divites philosophia hac professores,
Ne haberet latrocinii speciem salutis negotium,
Si qui Cresor ad Iri sordes abiiceret,
Videri posset venisse

Spoliare potius homines quam ditare.
Quamquam bonorum erat illa translatio,
Non iactura.

Triumpho sui currum tracturos,
Ante faciem suam binos, et binos disponit.
Iugum suum, suave illud quidem,
Sed adhuc iugum,

Tolerabile facere Auduit societate trahentium.
Ad latrones ituros, esse sine sarcinis iubet;
Peram et sacculum providentia sua ratus iniuriam,
Vtriusque vnum severe prohibet.

Debet igitur pro se laborantibus alimenta,
Quae cum ubique praesens ubique possit apponere,
Ad quid in ijs, ferendi consuetudinem tolerare?
Interdicit et baculum

Qui vult regere solus quos dirigit
Et spem standi non alio patitur inniti, quam sibi.

ELOSIVM XX

Nuptiarum hilaritatem miraculo geminat.

Ioan. cap. Z.

Qui aliam omnem mundo divinitatem suppleverit,

Supplere et nuptiis debuit Hymeneum.

Abunde docturus homines

Qualiter in adversis se gerant,

Præbere se quoque debuit normam in Prosperis;

Ne odiosum fieret mundo Numen,

Si contubernium haberet perenne cum miseris,

Cum felicibus nullum.

Vindemiæ hilaritatem primo lætæ signis,

Sol noster sus iam eminens in Zodiaco.

Sedet Magister temperantiæ in convivio,

Et consecrans honestam celebritatem,

Quam tolerat,

Dignitate præsentis sue,

Epithalamium sponsis supplet amplissimum.

A suavitatis comedentis,

Geminantur obsoniis condimenta.

Et si nulli sint vocati Cantores,

Vbi Jesus et Maria est

Cælestem omnia sapiunt harmoniam.

Sed ut apud homines

Inequitat omni gaudis suis dolor,

Et ibi potissimum proditur,

Vbi magis dissimulatur Paupertas,

Ante Christum vnaqueque res plures
habuit Deos, ut fuit August. &
Cint. Dei.Christus raro admodum cum felici-
bus, cum miseris frequenter.Miraculi hoc dicitur a Joanne pri-
mo signorum Christi.Zodiacus Solis nostri totus est signis,
non Herculis sed suis.Præsentia Christi magnum convivii
condimentum.In nuptiis cani solita Epithalamia
et adhibiti libicines.In nuptiis enim etiam pauperes glori-
am videri curant.

Maria Ara indigentiu.

Deficiente vino dicit Mater seu
ad eum Vinu non habent.

Et dicit ei Iesus, Quid mihi et
tibi mulier? nondum venit ho-
ra mea.

Ex vino sit sanguis Chri in
Eucharistia.

Hoc est viscera miserationis, et
pietatis, ex quorum inspectione
constabat tota Hara quena sua.

Dicit Ministris. Quodcumque di-
xerit vobis, facite.

Cum potuerit Chrus et vasa et aqua
creare.

Vt patuit etia cum parit turbas.

Vt pote sobrius.

Erant ibi Hydria sex et impleverunt
ear vique ad summu.

Et modo quo dicit Plinius, rudimen-
ta nature Alia facere producentis.

Vel apud sobrios, in cena media, vinum deest.
Ad aram indigentium Pincerna decoctor
Accurrit.

Ante Mariam pudenda calamitatis nemo sit conscius.

Quia quae per illam non exponuntur Filio mala,
Remedium vel nullum habent, vel verum.

Subiras citur hominum amantissimus,
Quod remota noxiam multis exigatur producere;
Desiderari tamen vinum pati non potest,

In quo ad inducendam sanam Munda Ebrietatem,
Suum propinare sanguinem destinasset.

Eruditur Mater, non leditur responso dum non;

Memor quae indiderit Filio viscera,

Ex illorum inspectione,

Certa futura benignitatis captat auspicia.

Preter obedientiam nihil Ministris inungit,

Quam solam subdere homini Deum posse,

Abunde didicisset experta.

Iubentur vasa et aqua parari,

Ne geminentur sine necessitate miracula;

Et quia nunquam Avaritiam redolent,

Dei dona

Cum una sufficere fortasse Hydria

Convivis potuerit,

Liberalissimo Domino,

Adhuc paucae sunt quotquot adsunt.

Fatturus olim e vino sanguinem,

Gaudet experiri potentiam in minori prodigio;

Et ut quae ageret supra naturae ordinem

Eo scires omnia tendere;
 Vt Sacramento sua fidem omnem astrueret,
 Credibile illud facere,
 Vel in primo conatus est signo.
 Differ, Arthitricline,
 In convivium Augustus admirationem.
 Vbi Vitem, cuius nos palmites sumus, agnosceris,
 Mirari desines
 Tam sapidum ab illa vinum venisse.

ELOSIVM XXI

In monte Discipulos erudit ad sublimia.

Matth. cap. 5.

Vulgare dogma ne crederes,
 Quod enondum mundi Magister assumit,
 Promiscue multitudini fidere illud recusat.
 Ne tamen doctrinae reverentia
 In contemptum cederet turba,
 Neminem à se ausus repellere
 Omnes studuit declinare.

Auditores suos

Non numerat bonus orator, sed ponderat.
 Sat illi magna concio Piscatores duodecim,
 In quibus tamen omnes Mundi Tribus erudiat.

Sublimia Locuturus

Parem argumento Cathedram exigens
 In ipsam Thabor summum ascendit.

Mysterium enim creditu difficile
 mum Eucharistia. Unde et constat
 ex August. Non proponebatur. Neo
 phitis, nisi post Baptismum, et de
 cebatur secretis Christianorum.

Ego sum vitis vos palmites.

Videns turbas ascendit in montem
 et cum sedisset etc.

Se contemptor putassent, si ab
 eo essent reiecti, non sic cum re
 licti.

Et accesserunt ad eum discipuli eius.

Eructabat enim abscondita à
 constitutione Mundi.

Hic enim dicitur fuisse Mons in
 quo ascendit.

Constantia symboli secus.

Origo hæc Christi guttur.

Hic enim ambulando philosopha-
bantur.

Sermo Chri totus de Beatitudine
de qua inter homines magna litigia.

Alludit ad rationes Conciliorum
quales sunt Tridentini

Vulgus enim felicitatē vel in divitiis
vel in deliciis vel in amicis consti-
tuit.

Thes. Chri singula Beatitudines.

Beati enim per ipsos qui lugent, qui
persecutione patiuntur. etc.

Et aperit os suum doctores
dicens.

Monet Advenas locus
Ne quid humile sapiant,
Situs vero ne quid stabile.
Soli sine fragore profluunt Quirina torrentes Sapientie;
Vel cum ab originis sue sublimitate Labuntur,
Imitantur omni moderatione silentium.
Peripatheticus Christus non est,
Nec Philosophia eius ambulatoria;
Disciplina quietis traditur a sedente sedentibus;
Nec enim ea est de Beatitudine questio,
Que hominibus in eam omnium intentis
Curam et non per otium debeat enarrari.
Utiliori argumento dedicari non potuit,
Hæc Orthodoxi Senatus Sessio prima;
Par sit ante omnia
Anathema dici universæ Mundi sapientie,
Et vulgatissimam de felicitate Heresim,
Opposito veritatis decreto daminari.
Precipiat crudelem indolentiam Stoicus,
Indulgeat Bacchanalem licentiam Epicurus;
Beatus est illa saxonum, bestiarumque,
Et neutra Dei cadit in Thes;
Quæ totæ solis pene pro miseris stant.
Debent erumne hoc privilegium Christo,
Quod felicitati humane definitis sunt.
De illius bonitate manavit,
Quod iam non numerentur in malis.
Declamantium in illas ora clausit
Qui pro illis suum aperuit.

Et sane par fuit eterna Sapientia
Hanc descendendi ad homines occasionem relinqui;

Vt nemo propter ipsam delegeret

Felicitatis arcanum,

Quod ne diuinaret quandoque Tracia

Ibi sepultum,

Vbi illud quærisse crederetur Amentia

Bonus preceptor

Descripsit sua in doctrina se totum:

Seu egeat, seu lugeat, seu occumbat,

Intuto posuit beatitudinem suam,

Cum nihil horum officere definivit.

Callidissima simplicitatis imitatione,

Profunda sua legens consilia,

Ea ponit Philosophia nova Theoremata

Quibus vel argumento ad hominem,

Probetur Deus.

Idem ferme sensus Lactantii,
vbi agit de vera sapientia

Collocavit enim felicitatem in pau-
pertate, in lacrimis et his similibus.

Tota vita Christi eius doctrina con-
cordat.

Ita de exordio orationis pro Melone,
Loquitur Quintilianus.

Ex concessis enim potest convinci
omnes felicissimus, quia omnes
pauperissimus, mitissimus est.

ELOSIVM XXII

Quinque panibus totidem hominum
millia pascit.

Matth. 14. Marc. 6. Luc. 9. Ioan. 6

Vide ne iusta sint in te Urbium odia,

Quando eas, si miraculis impleas, Civibus vacuas.

Vbi tu fueris, ibi illic Sustitutum est;

Vacat a lucro Institor, Faber à maleis,

Et ne ipsi quidem morborum compedes,

Aegros, quo minus ad te confluant, tenent

Odiosus Urbibus Christus in ipsius
locum non invenit, et ab ipsis ex-
pulsus est.

Omnis enim sequebantur illum viden-
tes signa, quæ faciebat.

Sirenum fabula nostrum apud
Poetas.

Mirum enim est tot hominum milia
sequi Christum in Eremitu potuisse
nec cogitare de alimentis

Christus solitudinis maxime ami-
cus.

Nullus enim de tanto populo que-
ritas legimus.

Cum sublevaret ergo oculos, et vidisset
grava multitudo maxima veniens
ad eum.

Hoc est Angelus, quorum manibus
olim manna paratum.

Vnde emimus panes ut manducant
ibi: hoc autem dicebat tentans eum.

In Mari Galilee Siren innocua,
Vbi auditus semel es,
Resiliendi libertatem imminuis.
Instillas sui obliuia te secutis,
Nec maiore fortasse prodigio
Pascuntur tam multi sine horreo,
Quam sine sacculo, peraque trahantur.
Solut qui dare omnia potest homini,
Potest homini adimere curam sui.

Non tamen difficile cessat ventris esuries,
Vbi pinguiore mentes alimento pascuntur.
Sectatoribus suis

Odisam fieri Eremitum non vis,
Quibus perutilem esse posse sat nosti.
Ornatur illic a te, quod te suscipit;
Mitigas illi, et ex frequentia coeuntium
Horrorem solitudinis,
Et ex saturitate discumbentium
Ignominiam Aerialitatis.

Inest tacite turba quaedam sublimitas patientie,
Quam inspechurus oculos elevas.

Attendis in celo Liberalitatis exempla,
Cum qua imiteris non habeas in tellure.
Pro se non sollicitus sis ipse sollicitus;
Vnus induis curas, quas omnes exiunt,
Et illo quasi nutu luminum,

Accersis Patris e domo Pastoris,
Qui navatam olim Moysi in Eremis operam,
Pari solertia navent et tibi.

Exigis a Discipulis fidem, magis quam Panes;

Nec hos tamen, nec illam satis inveniens,
 Quo eos post beneficium
 Et minus tumidos habeas, et magis gratos,
 Occasionem praesentissimam exhibes
 Suam prius et palpandi penuriam, et fatendi.
 Iuvat, non improbat Divina Providentia
 Studia et conatus humane.
 Talis ac tantus Paterfamilias
 Non dedignaris quinque panibus oblati a puero
 Tuum inchoare convivium.
 Quia nos usque in delicias amas,
 Post panem superaddis opsonium.
 Peregrinum illud esse non vis, sed parabile,
 Quale collectam e trivijs decuit turbam.
 E dulcis tuis semper intendis
 Famem non tam irritare quam pascere.
 Vel in ipsa redundantia memor es parimonie,
 Qui persuasum Munds volebas
 Liguriendis patrimoniis nata fercula,
 Inventa gula est, non dona tua.
 Regem te saturi ambiunt; acquiesce.
 Recusare onus hoc iuste non potes,
 Quia et Medicus es,
 Et in domo tua panis redundat.

ELOSIVM XXIII

Tempestates sedat, et ambulat super mare
 Luc. 8. Ioan. 21.

Est puer unus hic qui habet
quinque panes hordeaceos.

Usque in delicias amamus: aiebat
olim Seneca de Divina Providentia
loquens

Dedit non praeiosa opsonia, sed pa-
nem et pisces.

Iussit enim eligi colligi quae super-
fuerant.

Cum cognovisset quid venturi essent
ut facerent eum Regem: fugit eum.
Alludit ad excussationem illius apud
Iaiam: Non sum Medicus, et panis
non est in domo mea.

Christ. Vbi miraculorum colesco
erat, plebem permittit ad eum: Vbi
autem tumorum acceptis Abolitus orbis
terrarum quos excitaturus erat, hos oles
aramus.

Idem ibidem. Domine salvamur peri
mus.

Cum ascendit in Naviculam factus est
motus magnus in mari.

Cum enim ascendit Hierosolima commo
ta est universa Civitas.

Cum ascendit ab Inferis resurgens terra
tremuit.

Quia venti et Mare obediunt ei.

Mare ipsum componit oculus Chri
sti modo quo Sol Mundi oculus
dicitur a S. Ambrosio placare tem
pestates exortu suo.

Et accesserunt ad eum, et circumsta
verunt eum. Matth. 8.

Quid sacramenti habuerit somnus
Christi.

Quid timidi estis modice fidei.

Tunc surgens imperavit ventis, et
mari, et facta est tranquillitas magna,
et ipso dormiente factus fuerat in mari
magnus motus.

Tenete littus, Turba degeneras;

In societatem periculi Christus

Nisi proximo non assumit

Superbiam tamen,

Quam ita honorificam facere possit electis

Superinducta illius formidine medicatur;

Qui e caelo descenderat cum silentio,

Semper visus est ascendere cum tumultu.

Ascendit in Crucem; factus motus magnus in terra;

Ascendit in Naviculam; factus motus idem in mari;

Ades in Mundo

Nullus unquam fit ascensus cum quiete.

Versa spito Fides excitantur proceres aures;

Bacchanali licentia pontum per inane trahentes;

Aperunt ubique Terebrum, claudunt Caelum.

Divinis amorum ex quo revereri non habet

Oculorum censuram,

Omnis immemor Natura Modestia

In antiquum rapitur Chaos.

Timidas mentes plus terret presens periculum,

Quam recreet presens Deus.

Reverentiam omnem excutit metus.

Naufragatur ligno nondum fracto fiducia,

Donec illam quasi Larvam dormientis exueret,

Qui illa securitate soporis

Erudire suos intenderat non turbare.

Trepidus exprobrat,

Quam clausis oculis viderat exiguum fidem.

Excitatus somnum imperat Mari,

Ventis silentium.

Animorum motibus, fluctuumque compositis
In utroque parem procelle tranquillitatem inducit.

Modica plane fidei homines,
Qui Deum suum non plures quam duos
Habere oculos crederent,

Quibus spiritus
Agere ultra excubias Mundo non posset.

Terrebantur unde hilarari debuerant,
Cum esset illa ex Dei sui presentia
Vndarum exultatio, non procella.

Nobilis sarcina tumorem illum fecerat Mari;

Audebat etiam cum caelo confligere;

Cum auctoris sui basium
Nihil iam caelo minus haberet.

Cicuratum imperiis elementum effrane;

Sua sepe parum memor natura
Nunquam immemor servitutis,
Se conculcantem patientia saxorum sustinuit.

Et adhuc non pudeat homines,

Quod maiorem Deus in vndis,

Quam in ijs fidem invenerit?

Fluctuavit Petrus, ubi fluctus nulli iam erant;

Quia recordatus se Petram esse, mergi timuit;

Dignus infidelitatem pati, quam in vndas intulerat

Dum magis attendit quid esset,

Quam cum quo esset.

Plinius lib. 2. Deum dicit totum esse
oculus, et manus.

Poeta saltem id Argo concedebant cen-
torulo.

Illi enim aquarum montes a fruce Do-
mini exultantur sicut Arctus et
agni orum.

Tollens in caelum vndas; et portans
per inania pontus et ait Natus.

Qui Deum habet caelo minus non habet.

Alludit ad illud quando ambulavit
Chrus super Mare.

Venti et Mare obediunt Chro, et non
homines.

Ambulavit et Petrus, licet mox hosi-
tans in fide indiguerit manu Chri
ni mergeretur.

Erat enim Petrus qua pondere suo
fictus in ima.

ELOSIVM XXIV

Se ipsum transfigurat in Monte.

Matth. cap. 27.

Assumpsit cum Petru et ducebat
illos in montem excelsum.

Non enim elegit nisi charissimos.

Per montes terra calis finitima est.

Gratia credebantur sibi accidere
Sicut et salutia.

Iacobus et Ioannes dicti a Christo Boni
neges, hoc est constricti filii.

Nemini dixeritis orationem, quoad
filius hominis a mortuis resurgat.

In ore duorum vel trium testium stat
omne Verbum.

Nunquam tale de se spectaculum
Vrbibus dedit.

Resplenduit facies eius sicut sol et terra.

Videre Deum volentibus
Valedicendum multitudini est,
Et telluri etiam quantum licet.
Nescit Christus per plateas, et vias
Propalam agere pulcritudinis sue.

Daturus ex illa spectaculum
Habet delectum in testibus,
Nec alibi scenam aperit detracto Sipario,
Quam ubi Thabor Astris conterminus,
Exemptos solo, inserit Calo.

Ne Iovis quidem nostri
Plures tribus Gratia sunt,
Quae illum in recessu quocumque sequantur.

Licet fulminatorem non agat,
Sine tonitruum filius esse vix potest.
Arcanum relucendum quod ad resurgeret
Non speravit posse legi, si pluribus proderet,
Nec credi, si paucioribus.

Induit in Epiphania sua
Urbanam vestem Divinitas
Et Vrbibus a se negatum honorem
Amice solitudini ultro concedit.

Imbuta radiis discutit spectantium noctem,
Inclusa nivibus temperat propinquantium ignem.

Amori cognata cum ita rutilat,
 Innocentia consolor dum ita candidat.
 Novus Rubus invitat iterum Moysen.
 Adducitur Legem suam ex moribus auctoris corrigere
 Et quia iam exemplaria viderat,
 Spectare prototypum.
 Adest et Helias; nullius tamen nuncius cladis.
 Irarum oblitus miserationes iam loquitur,
 Et humanis placatus excessibus
 Solum dixerit de Divino.
 Inter mitem et severam animam medius;
 Male deliberare non potest.
 Habet nunc unde accendatur ad penam,
 Illinc unde incitetur ad veniam.
 Petri oculos spectaculum hilarat,
 Non item aures colloquium.
 Odiosa de excessu mentio,
 Vbi tam beata statio est.
 Decernens aliis tabernaculum, oblitus est sui,
 Nisi suum credidit, quod Christo cessasset.
 Arguitur tamen nescisse quid viceret,
 Qui inde duperetur ad requiem,
 Unde Deus
 Accendere illum intenderet ad laborem.
 Incurius bono, quod ad tres solum arctaret,
 Diuturniorem voluptatis iuram non meruit,
 Cuius in partem
 Relictos in Montis radice socios non vocaret.
 Attonitis nova oritur in nube serenitas,

Hic etiam ardet et non absumitur
Rubus.

Omnia enim in figura contigerunt
ei.

Apparuerunt illis et Moyses, et Helias
cum eo loquentes de excessu, quem
completurus erat in Hierusalem.

De Moyse scriptum quod fuit homo
mitissimus. Heliam vero scriptio
ris ingenii hominem naturam scrip-
tura describit.

Respondens Petrus dixit. Domine
bonum est nos hic esse.

Vis sciamus hic tria tabernacula esse.

Aspectu enim illo docant Patres intem-
perantiam suam ad tolerantiam
incitare.

Ibi enim Christus reliquerat et de illis
Petro nulla cogitatio.

Pag. 52.

Et ecce vox de nube. *Ille est filius
meus dilectus etc.*

*Ipsi enim etiam caligabunt, tu
autem permanes.*

Et bono contentis præcipitur in meliora progressus.

Datur axioma de celo

Audiri Christum utilius, quam spectari.

Asportat omnes importunus fragor delicias,

Experiantur vel in ipsis oblectamentis

Qua a Deo sunt,

Evanescere omnia quæque præter auctorem.

ELOSIVM XXV

Magdalenæ amores honestat dum facit suos.

Luc. cap. 7.

Parce sumptibus, Pharisee;

In convivio tuo Christus

Pascendus est dape non tua;

Providit ille sibi post se symbolum suum,

Et in arcanæ famis solatium,

Nobilem de venatione sua feram adduxit.

Assueta insidiari hominibus femina

Insidias nequit et Deo.

Ne sedentis iudicia toleret

Occupat recumbentem,

Et huiusmodi violentiæ avidum

Capillis irretiens,

Licet se apud illum non deperuerit,

Quia tamen servator omnium est,

Repetit ab illo se perditam.

Consuevit graves lentia Spiritus sui

Cum discubisset in domo Pharisei
ecce mulier quæ erat in Civitate pec-
catrix etc.

Stetit enim retro post Christum

Venatus illam fuerat telis chantatis
sua; et venabulo Verbi sui, quod est
generabilis omni gladio.

Ingressus domus Pharisei discubuit
et ecce mulier etc. Luca 7. v. 37.

Christus etc. 93. Non ad stantem
non ad sedentem ausa venire pec-
catrix; recumbenti retro se sistit.

Christus venit colligere perditam, et ser-
vare.

Non ausa sine antidoto leclissimè oclorù accedere,
 Adhuc procul a Dei naribus retrò se sistit.

Phaleras et fucos exorsa iam discipula veritatis,

Nullò vltra cultu corporis dissimulans

Maculas mentis,

Liberam se a nugarum servitiis
 Soluta vinculis proficitur in Coma.

Contemplata quid fecit,

Renuit mō desari quid faciat.

Vltro confessa se sauciam,

Quæ cum vnguentis properaret ad Medicum

Pia querit impudentia sanitatem.

Vt accipiat gaudia

Felici commutatione dat lacrimas,

Et Agricultura Sanctorum,

Plantas a quibus fructum salutis decerperet

Eligato per oculos irrigat corde.

Quæ diu male ambulaverat

Vestigia recta doceri Sanctis querit a pedibus.

Silentio explicans plura quam voce potuisset,

Efectus et ocula

Fidos affectus sui habet interpretes.

Amoris Magdalena non exiit sed mutavit.

Seu de Virginibus una non esset,

Sumpsit tamen oleum secum,

Et ne excludi posset à nuptiis,

Sese sponsi pedibus alligavit.

Miratur Phariseus venientis audaciam,
 Magis tamen indulgentiam admittentis

Attulit alabastris vnguenti, et stans
 nro secus pedes eius.

Coma vincta Libertatis, soluta servi-
 tutis iudicium.

Gregor. in Evangel.

Vulnerata enim erat amoris testis.

Augustin. lib. 50 homil. hom. 23.

Et lacrimis caput rigare caput eius fecit.

Cur ita adherent pedibus eius.

Augustin. ubi supra.

Explicant huius cordis affectus
 ideo interpretes eorundem

Petrus Chrysost. com. 93. Mulie-
 rem iudicis oleum alio Evangelio
 in ferentia cognovimus.

Videns Phariseus ait: sic si esset
 propheta sciret reliqua quæ et qualis
 est mulier.

Dus debitorum erant eundem
sanatori etia.

Fides tua te salvam fecit, vade
in pace.

Aristippus excusatus olim se
quid nimis se demitteret Dionysio,
respondit culpam esse Dionysii qui
habet aures in pedibus.

Ita ad verbum Chrysost. rom. 94.

Sens tamen per parabolam monitus disit
Exemplum quod improbasset,
Sibi ad imitationem propositum non ad censuram.
In pace dimittitur,
Quae se ipsa triumphata
Iam non haberet hostem quem vinceret.
Adiri a Christo qui vis,
Quo cum ita alloquaris, attende.
Habet et ille aures in pedibus
Celestis creditor totum debitum charitate compensat,
Et ad incrementum totius sanoris
Amoris solius exigit et requirit curam.

ELOSIVM XXVI

Samaritanae salutis fontes aperit.

Joan. cap. 8.

Venationes hominum

Venatio Christi in meridie, virque
adeo laboriosa, qualis.

Idest a Iudeis ad Samaritanos.

Fatigatus ex itinere sedebat sic supra
fontem; erat autem hora quasi sexta.

Dicitur enim illi erat: quinque viros
habuisti, et nunc quem habu non habes
tuo vir.

Vt omnium laboriosissimam scires,
In ea ipse Deus fatigatus est.
A popularibus in Alienigenas migrans,
Quia Charitatis suae violentum erat hostiter,
Ingentes in eos vires attrivit.
Ferenti semper secum ardores suos,
Hora omnis quasi sexta est, et meridiem.
Alieno pudori magis consultum volens,
Quam fama suae,
Arcana Mulieri scelera detecturus,

Captata emendi cibi occasione,
 Testes omnes amorit.
 Sitis solatium non ab Hydria,
 Sed ab haurientis anima expectans,
 Rogat haustum aquae,
 Pro quo det fluvium Gratia.
 Non impetrat tamen a femina,
 Quae in supplice suo
 Originem magis quam necessitatem attendit.
 Miratur quod a Samarite petat Iudeus;
 Quanto mirari iustus licuit, quod et Deus?
 Excusat ignorantiam
 Qui potuisset Inurbanitatem arguere.
 Delegit quàm non sit indigus,
 Quam nec aranis aquarum;
 Sepultus in puteo,
 Suas per se salientes opponit,
 Et ex habendi facilitate earum excitans sitim,
 An illa rogatura sit vertit in dubium,
 Non item an ipse daturus.
 Cum muliere nota intemperantia,
 Vigote quae quinque iam viros habuisset,
 Diuturna Christus colloquia,
 Quantumlibet de salute non misceat.
 Volentemnectere verba verbis
 Ut sine nota possit audiri
 Labet primum vocare.
 Confessa se viduam,
 Celare studuit male nuptam.

Mulier da mihi bibere, et non dixit
 De aqua putei.

Quomodo tu Iudeus cum sis bibere
 a me possis, quia sum mulier Samaritana.

O mulier si scires donum Dei, et
 quis est qui dicit tibi est.

Et de discit tibi aquam vivam; et
 fiet in eo fons aqua salientis in
 vitam aeternam.

Forsitan petisses a meo, non item for-
 sitan dedisset, sed absolute et dedisset
 tibi aquam vivam.

Ab aqua degrediebatur mulier ad alia
 celeberrima, quae hunc, quae probare
 colloquia potuerunt.

Voca virum tuum.

Virum non habeo.

• Pag. 56.

Bene dixisti, quia non habeo
viri^{um} esse.
Domine, ut vides Propbetam tu.

Patres nostri in monte hoc adnave-
runt, et vos dicatis esse.

Reliquit Hydriam suam mulier
et abiit in Civitatem.

Exierunt de Civitate et venie-
bant ad eum.

Coqui Christi Apostoli eum quicunque
Sal dedit tanquam Dei palato mun-
dum condire non possent.

Pernoxit in Montem Olivetum, et de
Luculo iterum venit in templum.

At suamet responsione convicta
Arguit ex historia narratione Propbetam.

Mavult tamen alii eam laudem accedere,
Quod divinare arcana potuerit,
Quam eam ignominiam sibi
Quod nescierit sua probra celare.

Refugit illico a sui cognitione noxius animus,
Transferendo questionem opitulatur pudori;
Illi tamen adhuc inhaerent aculei salutare,

Quos Hydria relictæ fert secum.
Telo suo sauciam sagax venator non deserit;
Credi possit abeuntem sequutus,
Ades iam non est tibi est.

Attentio illi omnis ad concionem mulieris,
Qua pro uno viro

Totam iam ad illam Samariam vocat.
Communes fastidit cibos, qui proprios iam haberet.
Coquit suis gula sua genium proditurus
Compertum vult aqua eos,
Nunquam epulari se laetius
Quam cum peccata comederit.

ELOSIVM XXVII.

Patrocinatur Adulteræ.

Ioan. cap. 8.

Quam bene Divinitatis imbutus es viribus
Qui pernox, et perdius,

Nullas laboris inducias pati potes?
 Oliveti vigilas templi lites excipiunt,
 Et quicumque perrexeris,
 Te cura vel praeveniunt, vel sequuntur
 Miraculo tamen impotentis nequitiae,
 Tibi par propemodum inventus excubitor.
 Quantumlibet diluculo in templum veneris,
 Eo vix es ante calumniatorem ingressus.
 Cavillandi pruritus somnolentiae remedium est.
 Excitatore Fallo non indiget,
 Quem in crastinum opificia livoris expectant.
 Ieiunantis Pharisei matutina ientacula,
 Ex fama tua moribus sunt.
 Vnde te Reum faciat, iudicem eligit.
 Consultit de adultera patria,
 Ut te aut pietati iniurium probet, aut Legi.
 Miraris violata fidei zelum in perfidis?
 Indignaris corrigi vitia
 Maiore piaculo, quam patrentur,
 Et in fors ventatis
 Tantam inesse dolis audaciam,
 Ut agere etiam accusatores non dubitent.
 Quam sceleratos eos esse par fuit,
 Quibus opportuna videri prope innocens non potuit
 Tam mala Mulier?
 Non is es tu, qui Maiorem dissimules improbitatem,
 Ut omne mox in minorem evomas virus.
 Terres artibus suis Scribas,
 Et subducens e rationario tuo cuiusque debita

Christi labores aeterni; quies
 admodum rara.

Ipsi enim Pharisei qui eum ca-
 villari volebant, venerunt pau-
 lo post ipsum in templum.

Ieiuniis et ceteris corporis afflictioni-
 bus se dediturum se profitebantur
 Pharisei.

Hoc autem dicebant tentantes eum,
 ut possent accusare eum.

Contumelia Christi erat gravior adul-
 tero malo.

Qui sine peccato est vestri primus
 in illam lapidem mittat.

In quo ut plurimum peccant qui pra-
 sunt.

Scribarum scriptio qua unus nullus
 est.
 Docent Patres Christi scripturam sin-
 gulorum peccata.

Alludit ad illud: In digito
Dei cuncta demonia.

Balthasaris cena turbata spectro
pallidi: scribentis in pariete. Vide
Daniel. cap.

Alia interpretatio scriptoris Chri.

Alia rursus diversa

Audientis autem hae unus post
aliu. exhibant incipientis a
renouandis.

Scribit in marmore laus adagii.

Pavimentis autem templi utique
marmoreum fuit.

Mosis leges dictae sunt scriptae
Digito Dei.

Mulier ubi sunt qui te accusabant.
Nemo te condemnabit, nec ego te
condemnabo.

Vade etiam amplius noli peccare.

Retrahis universos ab aliena pena studio,
Metu sua.

In Dei digito haec quoque demonia eiicis.

Spectatus hic efficit,

Vt ad Nequitia diruenda sacraria,

Tota tibi manu opus non sit.

Lactantibus assidue penam Balthasaris

Omen tristissimum Deus scribens.

Indigentem peculiaria

Singulis in Erebo parata supplicia,

Sibi pessime consciu diu non ferunt.

Nisi suspicari quis malit,

Obiicere illum in terra cuique pulverem suum;

Vnde ante alios laici Senes,

Quorum propior cineribus flamma est.

Scribit Deus quisque laus in Marmore;

Inde in illius hostibus tantus timor;

Eodem quo leges alias exaraverat digito,

Eam nunc, item in lapidibus, imprimit,

Qua nemo in posterum inferat alteri,

Quod non vult sibi.

In foro Christi prauidicium nullum est,

Ab aliis fuisse damnatum.

Amotis accusatoribus

Abit illico reverita Iudicis in sollicitudinem Patris

Quandiu possunt prodeve monita

Ne putate Mortales

Posse Deum intentare supplicia;

ELOSIVM XXVIII.

Zacheum vocat.

Luc. cap. 19.

Quid tibi mi. Samaritane cum Iericho
 Ut vides, es adhuc ab Hierusalem descendente
 Opportunus Fideiussor expectas.

Erigere qui lapsa venisti,
 Vbi senseris ruinam accurnis.
 Quam olim urbem Sacerdotum tubæ deiecerant
 Studeo clamore pia predicationis attollere

Thesaurorum pollicitus
 Avaros excitare cepisti;
 Publicanis innotuit magnum Lucrum esse te requi;
 Eorum primus a fulgore auri iam anhelat ad tuum.

Videri tamen turba te prohibet
 Quantumlibet studiosissima tu;
 Qui se supra illam non erigat,
 Tuo non hilaretur aspectu.

Homini diminuto sublimitas suppletur a ligno.
 Fit illi Arbor primus gradus in celum;

In ea te Venatorem expectat
 Prandis tuo debita volucris,
 Si tamen ante fuerit deplumata
 Qui ceteros non equaverat corpore,
 Iam supra ceteros eminens fide;

Arborem fatuam
 Caeli sapientiae Cathedram fecit.
 Pusillus in oculis suis homo,

Samaritanus: qui curari eum iubet
 qui incidit in latrones.

Hierico a Iosue Sacerdotum tubis
 destructa, ut habet Iosue 6.

Consoloz. serm. 54. Dixerat enim et
 habebis thesauros in celis.

Ex Eusebio Emsero in homil. in
 hunc locum.

Aequivozum hoc de Cruce, quae dimi-
 nuti per peccatum hominis exaltatio est.

Sycomenus sicut fatua.

Omnis enim eminentia cum periculo.

Et suscipit illum gaudens in domo.

Hodie salus huic domui facta est,
quod et ipse sit filius Abrahe.
Abraham tres Angelos suscepit hospitio.

Hoc est desiderium pecuniarum.

Chrysolog. serm. 29

Eodem teste Chrysologo postea
factus est Episcopus.

Chrysolog. serm. 29 et serm. 50 de
Zaccheo.

Idem serm. 54.

Chrysolog. serm. 28 de Mattheo et
Publicano.

Ad illuc traxit oculus Dei
Iubetur festinans descendere
Qui suis adhuc prae-gravatus affectu
In sublimi ruina proximus staret.
Iubetur et parare convivium Christo,
Cui crepundium fidei suae diem solennem fecisset.
Meritis beneficium,
Quod tanta cum hilaritate suscipiens
Videretur agnoscere,
Divitias habet iam ad largitatis materiam,
Non ad incendium cupiditatis.
Domini salus totam redundat in domum;
Consalutatur filius Abrahae,
Qui et hospes Trinitatis existerit
Et Unigenitum cordis sui desiderium immo larit.
Epulatur Christus
Lautius in Zacchei mente quam sigmate;
De fraudatore pecunie
Sibi distributorem gratiae destinat.
Adimit homini vitium, relinquit genium;
Quantum non perdit Publicanus iste, sed mutat.
Telonium magis suscipit, quam relinquit,
Ut mansura Deo, non homini peritura conquirit.
Ex quo credidit se post mortem victurum,
Illic dimidium bonorum providus
Futuram transmisit ad vitam.
Ne metiare quis apes
Hoc a Zacchei statuta miraculum;
Quod est vitam reddere mortuo,
Hoc dare largitatem avaro.

ELOSIVM XXIX

Cananeæ filium curat.

Matth. 15. Mar. 7.

Itane sunt Emporia instatore te digna,
Sidon et Tyrus

Ut ibi quoque mercaturam exerceas animarum?

Fallit spes tua

Destituta iam celi bonis Judea;

Inutiles experiris cum illa contractus;

Alio transferenda salutis Munda

Ut tua Avantia charitatis

Lucro plenius pinguescat.

Ethnicorum in sinibus Hebreum pramonas

Meditari ab illis te fugam.

Qui tamen post cetera,

Sensum quoque iusti doloris amiserit,

Omnia tecum asportaturum te bona non Luget.

Cananes nequior male circumcisus Apella

Amisit omne ius terre sue.

Restituitur in integrum qui fugatus incolae fuerat;

Cessavit eiciendi ratio depravationis periculum;

Potest Alienigena Iudeum corrigere,

Depravare se deteriolem non potest.

Tuto igitur fines suos transiliat Tyrophenica

Ex quo, tu quoque in ditione gentium es.

Habent tua iura omnia, qui te habent.

Divinitatis vestigia

Secedit in partes Tyri et Sidonis, et
ecce mulier Cananea est.Similis fuit Chorus homini negotiatori
quarenti bonas MargaritasEt ecce mulier de sinibus illi egressa
clamavit dicens etc.Chorus alter Blas qui omnia bona secum
fert.Cananei expulsi olim de regionibus suis
a populo Iudeorum.Ideo enim tum occidi et pelle ne deprava-
rent Hebreos.

Abiit in fines Tyri et Sidonis et ingressus
domu nemini voluit scire Marc. cap. 7.

Vocat illum et Dominus et filium David

Non cum minus nri ad oves est et non
sicut sumere panem filiorum et dare canibus.

Ex contextu patet Chry in negando vno
sentiam quandam parum; tacebat
enim primo, et quam torquebat. e.

Etham Domine; nam et catelli edunt
de micis que cadunt. etc.

Neque enim dixit Misere filia, sed misere
mei, et notant Patres.

O mulier magna est Fides tua; sed tibi
sicut vis.

Reddidit filia salutem corporis, Matri
vero anima per fidem quam illi indidit.

Subdonata est canis sagax;
Ne spera latebris venatricem eludere;
Vbi cumque te senserit,
Nobilem prædam clamore detegit,
Si vi tenere non speret.

Acclinata pedibus tuis,
Lambit blanditiis lingue te totum;
Nec curat interim morsus tuos,
Quia Agni sunt.

Vis severus et asper videri,
Sed (pace tua dixerim) nescis.
Repulsam qui patitur,
Non ita cruciatur, ac tu, qui das.

Merore ipso negandi
Alii fiduciam obtinendi.
Agit Sophistam optimum dolor;
Includit tibi vocem vis argumenti;
Vrgent responsionem Discipuli,
Quam nec dare Preceptor potes.

Si Iudex est; vides teneri te plectere Daemonem
Occupantem non sua;

Si Deus; incumbere tibi tui curam operis;
Si vtrumque; deberi a te præmium Charitati,
Quæ beneficium suum reputet,
Quod alteri dederis.

Extorquet tibi violentia orationis ascensum,
Victus das manus;

Et quasi a te penam dilationis exigeres,
Plura postulatis indulges.

Vnica tibi exclamandi causa, multiplex nobis.

Tu miraris
 Potuisse tam constanter feminam petere,
 Nos te tam diu potuisse negare.
 Et plane iustior administratio nostra, quam tua;
 Miseris, quam diu non habent, petere natura est, *Quae sunt secundum naturam, capacia
 admirationis non sunt.*
 Non item tibi statim ac rogari non dare.

ELOSIVM XXX

Centurionem per servum lucratur

Matth. 8. Luc. 7.

Accurrite ad Christi ducis Apendia
 Pugnaces anima,
 Inferenda vis calis, violentis est opus.
 Authoratur in novam expeditionem Centurio,
 Cuius fides aequae Caesaris ac Dei castri probata
 Imperatoris utriusque
 (Rara felicitate) occupavit affectus.
 Romana militia

*Non enim veni mittere pacem, sed gla-
 dium, et authorare volentes qui calos
 expugnant.*

Vna hac iam supererat experientia fortitudinis,
 Ut quando deerat iam prope terra, quam vinceret,
 Ipsum Emphyreum expugnaret.

*Sapient enim qui placet hominibus digne
 et Deo.*

Nobilis Advena, et origine sua dignus, et fine,
 Ferens legem in moribus,

*Domuerant Romani eo tempore totum
 prope terrarum orbem.*

Quam Iudeus solus iam in lapidibus asservaret,
 Liberalia omnia nactus in seruo,
 Amat in illo plus aliquid, quam commoda sua;
 Vnde redditum ex Paralyti inutilem,
 Adhuc pretio diminutam non credit.

*Leges Iudeorum asservatae in duabus la-
 pideis tabulis.*

Dicitur quod hic servus erat illi gratus.

Amare Romam in Cive incipit,
 Et quod tales in ea nascerentur,
 Aeternam Regni suo destinat sedem.
 Salutem quam rogabatur dat servo,
 Et quam non rogabatur dat Domino.
 Affinem Charitati suae curam
 Sine laude non preterit.
 Exprobrat popularibus
 In maiori evidentia minorem fidem;
 Constare volens hominibus
 Nullus illum magnificare genus,
 Qui praenobiliori indole suum quoque
 Contemneret.

ELOSIVM XXXI

Non habenti hominem ad piscinam occurrit.

Qui transigitur inter miseros dies
 Ille Christo est dies festus
 Sabbathum eius nunquam ex sui,
 Semper ex alieni laboris desitione desinit.
 Pecuaria Piscina sub porticu
 Ab infelicibus Academicis
 Philosophiam doloris exquirens,
 Pacatissima vultus serenitate
 Desiderium minuunt expetita procella.
 Miseratus in agnitionibus corporum,
 Infortunium multiplex animorum,

Romanus enim erat, ex Latrum
 sententia.

Sanatus servus et dominus imbutus
 et caelesti mox etiam fuisse narratur
 Episcopus

De servis enim suis ipse Christus soli
 citur.

Hinc enim caput Hebraeo suis quoddam
 modo fastidire, et Ethnici fidem
 libentius dona sua.

Erat dies Festus Iudeorum et ascendit
 Hierosolimam. etc.

Ex D. Hieron. in comment. eodem
 Probatica, ac pecuaria. ita dicta
 quod in ea pecora lavarentur.

Angelus descendebat in piscinam et move
 bat aqua.

In his iacebat multitudo magna lan-
guentium, cacorum, claudorum etc.

Causa morborum ut plurimum peccata, effec-
tus vero resipiscencia.

Alios enim qui habebant hominem prece-
runt Christus.

Homines non habes, ut cum turbata fuerit
aqua, mittat me in piscem.

Ut enim bene Philo, Nece est ibi adven-
turus ubi humanum erat auxilium.

Hoc enim ex Seneca habet ardua in-
solitas boni, quod quos sepe vocat,
non tamen indicat.

Erat autem ibi quidam 38 annos ha-
bens in infirmitate sua.

Hunc cum viderent iacentem, dicit ei vir sa-
nus fieri.

Videbatur enim ea interrogatione argui, ut
ignis inimicus, a Solibus.

In vno Nosocomio mundum universum inspicimus
Adhuc languores solertia Magistros non abolet.

Qui non amat causas morborum,
Morborum non semper odit effectus.
Gaudet inde excitari hominem, unde torquetur,
Et quod est vinculum membrorum
Fieri mentibus libertatem.

Ne contemnantur remedia, si redundant,
Salutaris naufragii opportunitatem habentibus,
De suo Panario pharmaca non ministrat.
Supervacaneam nulli unquam operam collocans,
Ibi dumtaxat suam relinquit,
Vbi aliam non invenit.

Qua pro derelicto habentur,
Peculiaris diligit, quia solus.

Non habuisse hominem,
Necessitas Deo est accurrendi.

Annosa sane calamitas
Medico minore non equit.

Abiit et ipsa in consuetudinem patientia,
Imo vero etiam in Naturam.

Malis suis qui diu convixerit,
Ea si minus amare incipit, cessat odire.

Quare non sine causa,
Trigesimum octavum annum decumbens,

Iam non an possit convalescere quaeritur,
Sed rogatur an vellet.

Vecordia sua conscius

Tacitus tolerat interrogationis huius iniuriam
Videre et ipse incipit Luce auctus.

Quod mala hominī eveniant, vitium esse natura,

Quod vero non abeant, Voluntatis.

Qui det beneficia nunquam deest,

Deest ergo solum qui exigit.

Liberalitas exempta Legibus Parumonia,

Sollicitat ipsa per se supplices suos.

Effusura se etiam in non rogantes,

Nisi reputaret iniuriā quidquid confertur invito

Exprimitur vox desiderii, et eam illico sequitur

Vox salutis.

Valet, ac prope volat, qui voluit,

Et qui ne se quidem ferre potuerat, fert Grabatum.

Exoneratus morbo, oneratur beneficiis.

Secum iubetur assumere utriusque memoriā,

Indignante Iudeo,

Cui operarius salutis, non item iniquitatis

Violator Sabbati est.

Habe tibi ferias tuas, perfida natis,

Qua reveriores sunt hominibus, quam Asellis.

Deo et sapientibus, qua die non licet benefacere

Nec licet vivere.

Omnis enim qui petit accipit, et
qui querit invenit.

Exulat enim ut petamus. Vique mo-
do non petitis quidquid, etc.

Responsionem eius illico exigit illa
vox Christi Surge tolle grabatū tuū
et ambula.

Dicebant enim Iudei, Sabbatum est et
non licet tibi etc.

Si enim Iovis in diebus suis
licet illud attuleri

ELOSTVM XXXII

Hæmorrhœissam a fluxu sanguinis curat.

Matth. 9. Marc. 5. Luc. 8.

Desperatis in rebus sit magistra necessitas;

Dat sepe salutare consilium vis doloris;

Multis medicinam non invenisse,

Chrysost. serm. 35.

Mulier quæ fuerat multa pergescit
et erogaverat omnia sua, nec profe-
cerat quidpiam sed deterius habe-
bat.

Pecunia secundus hominis sanguis.

Desperaverat enim remedium.

Et enim notat Hieron. in hunc locum
per legem ut immunda excludenda
tur ab orationibus, et a templo.

Idem Chrysostomus. serm. 36.

Ibat enim tunc Chorus ad excitandam
Archegynagogi filiam.

Turbæ enim comprimebant illum

Chrysostomus. serm. 34.

Venit in turba rebus, et tetigit vesti-
mentum eius. etc.

Chrysostomus. serm. 33.

Cetera in hunc locum notata Hieron. quod
Pharisei spinas in fimbria ferrent et magis
elucere

Remedium fuit.

Immunda morbi sui sordibus femina,
Annum iam duodecimum fatigans Hippocratem,
Secundo Crumenas exhausta sanguine,
Venas primo,

Pro Medicina mortem expectat.

Artis non adiuta praediis,

Nature viribus destituta,

Inde Rea, unde misera

Turpi luit exilio fortuna sua crimen;
Infelix, seu quod se ipsam non potest deserere,
Seu quod non sufficit tolerare.

Fit illi salutis occasio viator Deus.

Quem adire prohibebatur in templo,

Inventum in itinere pia fraude circumvenit.

Habet calamitatis sue prima solatia

Tante lenitatis aspectum.

Credit passurum se tangi, qui se pateretur et opprimi.

Verecundi tamen conscia viceris

Nolens doloris remedium, cum pudoris iniuria,

Studet facere occultum de publico,

De turba secretum.

Retros se sistens

Ac si non habuisset etiam retro oculos Deus,

Emens supplicis reverentia beneficium,

Cum medicinam oscere non auderet,

Admota fimbriis manu furata est sanitatem.

Nulli non utile latrocinium,

Quod Fides imperavit Spes fecit.

Non habuit Phariseorum fimbrias Christus;

Tulit

Tulit ille ibi remedia vulnerum
 Vbi ipsi vulnerum causas.
 Infecerat amabili contagio
 Benignitatis Senius vates ipsas.
 Ne tanica quidem videri voluerant,
 Illi magis ad pompam, quam nobis ad utilitatem servire.
 Passus est a modestia similitudinem violentia Deus;
 Tactum impressum in simbria, senat in corde.
 Excitare alios ad idem latrocinium voluit,
 Cuius artificium non passus est tegi.
 Partes suas putat erigere faminam,
 Qua se, quoad usque potuerat, deprecasset.
 Filiam vocat, qua se bis Patrem esset experta.
 Ad valetudinem adiicit alia quietis viatica,
 Illum vnum illi dolorem relinquens,
 Quod Medicis indigenis eum postremum adiisset.
 Quem primum debuerat.
 Felix quae talem ad Deum accessum invenerit
 Quem impedire turba non posset.
 Nos infelices econtra,
 Qui quotidie Christum tangimus nec curamur
 Ut pote in quibus ad remedium,
 Iam non Christus deest sed Fides.

Vides Chri quodam infelicem contagio.

Non enim avarus negare beneficium modestiae

Hoc est ad rapiendam salutem per fidem.

Proprium Dei munus superbos deprimere, iacentes erigere.

Chrysost. homil. 82. in Evang. Math. Quae maior huius mulieris culpa

Chrysost. serm. 36.

Ad sacerdotes alludit qui quotidie celebrant.

Idem Chrysost. serm. 33.

ELOSIVM XXXIII

E decem leprosis novem experitur ingratos.

Luca. cap. 17.

Alit calamitas reverentiam Dei,

Steterunt enim a longe leprosi implorantes orem Coni.

De aliis legimus quod accesserunt
adeum.

Qui stat videt expectare patientes
omnia

Et seraverunt vocem dicentes se
su preceptor miserere nostri.

Venerat Christus artem patientie
docere.

Ita et ostendit vos sacerdotibus.

Et factum est dum irent, mundati
sunt.

Inia. cap. 13. Et nunc putavimus eum
quam leprosum, et percursum a Deo

Et Trumna'i modestiam
Felix nullus exaguet.

Supplices ut multos Christus habuerit,
Nullos leprosis pares invenit.

Ne salutem minus mererentur audacia,
Steterunt, quasi parati ad omnia, sed a longe.

Accessum, quem suadebat
Opinio de Clementia Medici,

Disuasit pudor ex conscientia morbi.

A desiderii vehementia clamore respirant,
Et demittentes animum, vocem attollunt.

Nulla tamen conatus huius necessitas,

Vbi qui rogatur is est,

Ad cuius aures illico venit,

Quidquid secum, statim item a longe

Publicanus obmurmurat.

Magistri titulum non recusat a miseris,

Qui se ad talium eruditionem

Aperuisse meminerat in Bethleem scholam novam.

Ipsamet dona sua

Deberi Sacerdotibus volens,

Non contemnentis, sed venerantis affectu

Immunda ad eos victimas legat.

Predestinato discessu

Sacrosanctae Dignitatus conspectum

Reverita lepra declinat.

Facilis Christo miseratione erga leprosos,

Quorum quasi unus sit quandoque futurus.

Beneficentia illius amabilis impatentia

Semel promissa differre vix tolerat.

Dandi velocitate præveniens euntum gressus,
Destinata iter absolventibus præmia,
Vix inchoantibus elargitur.

Per obedientia beneficia
Retcedunt novi Personae in iuventam;

Squamis edacibus libera pellis

Reflexit Vere de castro

Querunt iam cicatrices, non vulnera

Et neutri inventis parent' incerti

Cui de tam multis affectibus primas donent.

Evanescit tamen, (*Prophetae* *Prophetae* *Prophetae*!)

Vna cum morbo memoria beneficii.

Mundities ad quatuor corporibus;

Ingerit mentibus novas sordes.

Donati valetudine

Primum illius fructum agnoscunt,

Quod iam possint Medicum figere

Mundo magis odibiles cum ingrati,

Quam antea cum Leprosi.

Vnicum A Benigenam,

Populare Iudeorum magnum non inicit

Novem abeuntibus in perniciem

Redit Securus in salutem.

Author's adoratione

Probat quam magni fecerit donum,

Et rogatur de sociis

Ingen illis creat sua taciturnitate conviciū

Et miraris, mi Jesu, miros hos tanquam nos.

Mirari magis debueras, si redirent.

Ingratitudo inter homines nihil habet tam novum; ut plurimum accidunt sed querant.

*Aeson Iasonis Pater a Medea re-
coctus et in iuventam resuscitus
Ordinis in met.*

Affectus vel gratitudinis vel
admirationis, vel gaudii.

Leprosi maxime odiosi, & potest qui
arceantur a Templo et a Urbibus.

Non est inventus qui noveret nisi hic Ali-
enigena; em enim Samantanus.

Admiratio Christi: nonne decem milia
dabant, et novem unde sunt?

Admiratio enim non est de iis quae
; ut plurimum accidunt sed querere.

Gratitudo, si qua sit,
Ea iure monstri locum obtinent

ELOSIVM XXXIV

Cæco nato novam aperit diem.

Joan. cap. 9.

Quidni miseris. sepe Christus occurrat,
Si Christus miseris semper querit.

Nescit illos præterire præteriens;

Seu videatur seu videat,

Omni se ipsum prodigit via.

Ne homo iam præcipendat hominem,

Impendit Deus mendico

Vel in die quietis sua publicam servitutem,

Dum creante verius, quam medicante manu,

Inde supplevit homini lumina,

Vnde hominem fecerat totum.

Operanti salutem nostram,

Stat pro Sabbato omni nobis utilis dies;

Quisquis calamitosus labor impenditur,

Summa illi cessatio est.

Licet videri non appetat.

Adhuc pati cecitatem non potest,

Quæ in tanta copia lucis nimis accidat importuna.

Obstat salutaris collyrio contumax malum;

Vbi cætera solis pulsa sunt nubibus,

Hoc post linimentum, etiam lotionem expectat

Nimirum difficile coeterna non sunt,

Præteriens vidit hominem cæcum a
nativitate. etc.

Chrysost. rom. 176. pene ad verbum

Hoc est in Sabbato.

Idem Chrysost. ubi supra.
Homo enim ex luto.

Erat enim Sabbatus quo quærit Deus
ab operibus.

Frequenter enim abscondit se ab hominibus
oculis fugiens plausum etc.

Præter enim inchoat cæcus, mox iussus
adire natatorum. Sicut aquam
antequam curatur.

Quaecumque fuerint unicuique coeva.
 Atqui si suum lutum Deus retractet,
 Plus potest tandem corrigere,
 Quam Natura delinquere.
 Sancti roris gutta baptizat oculos peccatores;
 Aperit venia, quos culpa non clauerat;
 Accenduntur ab aquis lumina, quibus solent exlingui;
 Emitur obsequio gratuitum beneficium;
 Licet caeca obedientia fuerit,
 Certo itinere cecum deduxit ad lucem.
 Fidem vix invenit miraculi magnitudo;
 Dybitat Sophista perimus Livor,
 An fieri potuerit, quod factum videt.
 Tristatur nequitia crescere
 Oculatos turpitudinis suae testes;
 Quem mendacem non potest facere,
 A Synagoga facite exionem.
 Novum a Deo beneficium
 Nova hominum iniuria provocat.
 Mentem sine luce non deserit,
 Qui amovit a corpore caecitatem.
 Detegit illi etiam salem suum,
 Cuius se ferendis imparem radii profitemus,
 Coram illo victus prosternitur.
 Qui sedes mendicus in tenebris,
 Quo itinere venias ad lucem, attende.
 Nihil aequè illuminat hominem
 Ac si assidue feratur oculis lutum suum.

Alludit ad primam hominis creationem
 et ad luto, quod hac occasione ex-
 puerit.

Chrysost. ibid. ad verby.

Et tamen si caecus ceco ducatur, praeter
 ambo in fossam cadunt.

Curitis solliciti Audierint Pharisei
 hoc miraculum legere

Audivit Jesus quia dicebant eum so-
 lus, et cum invenit eum dixit ei

Credis in Filium Dei.

Nutrit enim haec coelestis humilitas
 tem, qua ad Dei lumen progreditur
 est.

Roganti enim respondet, O generatilis
invidula quando auctior ero?

Alia agnitiones sola voce curata
a Christo, hac manibus eundem quib
nunt enim digitor in aures. etc.

Quod suorum tamen detraheretur potentia
Detractum reputans sua,
Adducentem ad se filium non curatum ab illis,
Prætermorem patientia sua subratu excepit.

Morbos cavele Mortales,
Quorum tam rara, quam difficilis curatio est.
Amica demoni Statio auris, et lingua;
Has si cesseritis,
Ad eum expellendum iam non verba sufficiant,
Ipsius Dei manibus opus est.

ELOSIVM XXXVI

Filium Viduæ suscitatur.

Luc. cap. 7.

Ait Evangelista quod totus populus
suscitatus erat audire illum.

Alludit ad Herulem Callianum, cuius
fabula notissima.

Ligasti verbis tuis Populos
Hercules Palesinus,

Catenati per aures post te trahuntur.
Theatrum circumductile factus es Mundo;
Deserere te nesciunt avidi spectatores,
Quibus idem tibi dem aperis,
In novo miraculo novam scenam.

Tres Personæ in Christo erant per con-
mutantia.

Celestis Roscius Christus in actionibus
maxime excellens.

Orchestra Divinitatis vites,
In qua sub Persona triplici
Idem semper se Deus actor exercet,
Vel cum terrueris homines, adhuc trahes.
Quamdiu tantus Roscius egeris
Concionem quam fatigare non potes
Fugare ne spera.

Mortuis ipſis excitati deſiderium tuū;
 Qui venire ad te minus poſſunt, ſeruntur.
 Occurrit tibi extra Nāim Vidua filius,
 Et hac officiū ſpecie
 Quæſiturus meritum vite
 Facundus in ſuorum lacrimis, mutus in ſuis;
 Rogat ſibi ſeretrum in Cunas converti.
 Facit illico de novo ſpectatore ſpectaculum.
 Quod in te incidit, fortunam viſe non caſum,
 Et quia finis omnium eſt,
 Te invento quietem imperas.
 Maria ſimilitudinem reuereri in Vidua,
 In Unigenito tuam.
 Orta miſeratio ex prenoſtione affinis miſerie;
 Qualiter et tu flendus quandoque fores vidisti;
 Et quia nullum unde quaque miſerum viſe,
 Solatium quod erat vnicum, illico reddidiſti.
 Prohibes lacrimas, et facilis obedientia eſt,
 Quando earum removes cauſam.
 Sola hac tua eſt vera forma ſolatiū;
 Cæteri fluxum doloris imgediunt,
 At fontes non ſiccant.
 Mortem ſuo deiecturus e Curru
 Applicas loculo manum.
 Stant tibi digiti vitam,
 Et attollente te vocem, attollit mortuus caput.
 Ingens eruditio experientia mortis.
 Sedet adoleſcens iam Magiſter idoneus,
 Artiſ mundo tam neceſſaria quam non grata,
 Et quam per aures biberat vitam,

Extra enim portam occurrere ſole-
 mus iis, quorum maxime deſidera-
 mus aduentu.

Et ecce defunctus offerrebat filius mi-
 ſeræ matris ſuæ, et hæc vidua erat.

Et Aſterunt qui portabant Loculo.

Obſento ſine, ceſſat alio, ſine autem
 et inſum omnium Chriſti.

Erat et ipſe filius vnicus matris ſuæ
 non habentis virum.

Cauſa fletus mors filii, quæ removebatur
 reſtituta vita.

Vnde dicebat Job Vani conſolatoreſ
 voſ eſtiſ.

Hæc enim myrrha poma, quam diſtilla-
 re dicebat manus ſponſi in Cantica.

Et reddit qui erat mortuus, et cepit lo-
 qui. Quiſ autem locutus eſt tibi, ubi
 eſt tamen, accepit omneſ timor, et
 magnificabant Deus eſt.

Quia Probeta magnus surrexit, et
quia Deus restavit plebem suam.

Novus enim Pater dedit illi matrem suam.

Vim fuit in illo verbo, et dedit illi.

Dicit enim, Noli flere, et illico amo
vet flebis causam.

Ceteris per verba propinat.
Orationis argumentum
Timorem in audientibus excitat,
Ipsa vero oratio admirationem.
Vtroque tamen Deus laudatur affectu,
Cum ex uno quidem constet quid possit dare,
Ex altero quid erigere.
Oblita se Viduam est,
Qua filio suo videt superhuisse te Patrem;
Capit illum tibi secundo debere,
Quem a te bis acceperat.
Quamquam olim illum commodaveras,
Nunc dedisti.
Exigere potes, mi Jezu.
Hilaritatem ab agris quam vis,
Qui solus das
Eam ipsam quam iubet.

ELOSIVM XXXVII

Archisynagogi filiam in vitam revo-^{cat.}

Matth. 9. Marc. 5. Luc. 8.

Ecce Princeps unus accessit, et admi-
nistrum dicens Domine filia mea
modo defuncta est.

Abiecit se ad pedes Christi, quem
synagoga, in metu declina-
verat declinaverat hactenus.

Synagoga caput ad Christi pedes abiecit;
Et a Christo sibi male ominetur exitum Synagoga!
Iayro initium vite, mors filia.
Iam non Princeps, quia totus Pater,
Calamitatis suae memor, dignitatis prorsus oblitus,
Quem felix neglexerat, adoratur miser.
In trahendis ad Deum hominibus

Omnipotentia arumnarum haec est.
 Multi perimimur beneficiis, beamur panis.
 Periclitantis filia amor
 Zelum omnem pereuntis legis excussit.
 Non tamen imperij genium vel in rogante.
 Prescribit summo Medico modum curationis;
 Iubet illum salutem deferre
 Cum possit mittere,
 Et impositione manuum
 Spiritum non tam reddere, quam mutare.
 Peritissimus legis interpres
 Ad artes suas revocat authorem Nature
 Sciens ijs solum a digitis probe refici hominem,
 Aquibus primum est factus.
 Miserationum baulus non lassatur itinere;
 Daturus beneficium accepturi celeritate festinat;
 Illum ipsum, quem sequitur pacem, praestit affectui;
 Hemorrhoidae contactum vel ipsa sentit in fimbria; *Et ecce mulier qua sanguinis fluxum*
 Nolens tamen ita vni intentus videri,
 Ut non adest et alteri,
 Per sanitatem mulieris annum duodecimum mittere
 Probat excitationem Virginis
 Annum duodecimum natae.
 Minori miraculo fidem maioris insinuans
 Sistendo fluxum sanguinis
 Suadet posse et resistere fluxum vitae.
 Exinctus nunciatur sensus omnis in filia
 Et exinguitur prope fides omnis in patre.
 Accusant inutilem diligentiam, quia seram;
 Adhuc tamen profanatae funeri iniuria domum,

Maior amor minorem pellit, et tho-
 race propior pellis.

Sed veni, impone manus tuas super eam
 et vivet.

Per impositionem manus dabitur ab Apo-
 stolo Spiritus Sanctus.

Manus enim tua fecerunt me, et glori-
 a maverunt me in circuitu.

Et surgens Iesus sequebatur eum.

Et ecce mulier qua sanguinis fluxum
 Et quae me tetigit.

Et conversus et videns eam dixit. Con-
 fide filia; fides tua salvam te fecit.

Haec Iayri filia atque describitur in testi-
 et hoc tempus agnitionis Hemorrhoidae.

In sanguine enim summi vita praedixit.

Dum venit occurrerunt ei qui iam mor-
 tuam nuntiabant.

Cum venisset tamen domus Principis et
vidisset Iherosolimitanos et turbam tumultuantem
dicebat. Quod ille non est mortuus, quia
sed dormit.

Et deridebant eum, et cum uicta esset
turbam intravit et tenuit manum.

Non quia non perisset, sed quia Christus
erat diffusus exultare a somno, quam a
morte revocare.

Inerat enim in illis lachrybus multa fides.

Assumpsit enim cum se ex discipulis
Iacobum, et Iohannem, et cum esset Petrus
et Mariae puella, gratiam nulli.

Monuit enim more suo, Nemini
scribitis esse.

Expiare tanti hospitii presentia, atagit.
Non dimidiat Christus beneficia,
Qua semel inchoavit.

Fiducia sua excitat alienam;
Somnum desinit, quod Nuncii mortem descriperant;
Ut tamen facile in derisionem degenerant.

Qui violenti detinentur in luctu,
Qua de somno narrantur
Exploduntur ut somnia.

Pergit Christus donis promissa firmare,
Et latentem detegere verum Spiritum,
Quam absentem reducere.

E domo quam ingreditur
Illico et turbam abigit et Maerorem.

Offensus Poeta illa luctuum,
De tam multis gementibus,

Solus qui vere doluerant solari Parentes aggreditur.

Apprehendit Medicus manum,
Non tam exploraturus motum Arteria
Quam daturus,

Et acquisita alius hilaritati, quam sua gloria letior,
Solo silentii sacrificio

Coli se iubet muneris huius auctorem.

Adeo vel in ijs, quae solam admirationem spectarent
Suum semper imitationi locum aperuit

ELOSIVM XXXVIII

Ioan. cap. 11. Lazarum Sororibus reddit.

Iesum abire ne sinite,
 Qui agnitudines et mortem timetis.
 Excubant circa nos disposita in insidijs mala,
 Quæ quia præsentibus non audent erumpere
 Captant ex illius absentia opportunitates nocendi.
 Retineret adhuc Bethaniam Lazarum
 Si non dimiserat Christum;
 Digna tamen est, quæ utrumque recuperet,
 Quæ Deum ante Medicos accersivit.
 Festinant Nuntii dies fugitivos præcurrere;
 Narrant agnitudinem, nec referunt sanitatem.
 Prædit non egeresse nuntius
 In amicorum periculis Christus.
 Ut sit tamen infortunio Locus
 Nequit moras per biduum;
 Ut pote cui esset in dispari gloria par facilitas,
 Mortem vincere ac removere Languorem.
 Profruit morbus, spes deficit,
 Et mortuus consepulta
 Ad fetorem usque putrescit.
 Serus adest Medicus, adhuc tamen etiam opportunus
 Et vivis non minus consulturus, quam mortuis,
 Vocatus pro Lazaro,
 Videri diu potuit pro Maria solum,
 Et Martha venisse.
 Geminavit illa dilato beneficium,
 Cum ipsa fidem reddiderit, antequam Fratrem.
 Otiosum neminem in comitatu patitur suo;
 Inter Divinas virtutes humanum requirit auxilium,
 Iubet tolli lapidem, Spem alto tolli.

Causa agnitudinis Lazari ex absentia
 Christi enim fuerat hic non fuisset
 mortuus.

Miserunt ante omnia Sorores eius ad
 eum ducentes, Ecce quæ amas informat.

Ut audiret quæ informat, manebat in edo
 Loco duobus diebus.

Lazarus amicus noster dormit, sed vado,
 ut exaltet.

Domine iam factus quatuordecim est.

Ex Chrysost. serm. de Lazaro suscitato.

Diu enim cum stragis collocutus ante
 quam ad sepulcrum veniret.

Tollite lapidem.

Chrysalg. ubi supra adit materni
baula nominis Maria.

Lazarum mortuus est ad gaudes propter
vix.

Infremuit spiritus et turbant rugis.

Iesus autem elevatis oculis dixit
Pater est.

Erant autem spelunca et laquei superpos-
itus erat est.

Dixit ei Iesus, nomen dixi tibi,
quoniam nondulcis est ei cum
Martha dixerit quia sciet.

Est seme senus Chrysol.
in supra.

Corpus Lazari quasi corpus delicti
a morte commisit.

Et Anan prodit qui fuerat mortuus
ligatus manu et pede in latib.

Illaturus vim Erebo,
Tremendi baulam nominis
Vult recum esse Mariam.

Qui amici mortem enuncians gaudere se dixerat,
Vbi cum ita misere redditurus effrita
Tota viscerum commotione turbatur.

Fiebat illae excitatio cum iniuria dormienti
Vnde ad illam venit cum Merore benivolus
Ad quam cum tripudio festinasset iratus.

Elevatis in caelum oculis
Dimensus hominis lapsum ingemuit,

Et spelunca spectata

Recordatus latrocinium demonis,
Lavare voluit oppressi Viatoris vulnera vino suo.

Qui iam omnia iura mortis intraverat,
Fatebitur sori, sed nondum Deo,

Quem unum putredo nostra

Ad miserationem sollicitat non ad fugam

Omniū funera in unius spectans inferitu

Quia adhuc solum Lazarum,

Non etiam omnes mortuos suscitabat

In semetipsum ubi iratus infremuit.

Coram omnium Iudice

Furti comperta mors scilicet

Et redimens reddendi celeritate rapina demeritum

Educit e specu

Inclusum adhuc Laqueis Captivum suum.

In Liberto Christi

Nulla veteris servitutis tolerantur vestigia.

Solutus suam experiri libertatem iubetur

Et de mortuo nihil prater silentium retinere.

Stat pro luculenta gratiarum actione

Ipsamet multa admiratio beneficii.

Levia loquuntur gaudia, ingentia stupent.

Et non iure luxeris iuriditatem viventium

Qui mortuos ita tibi attentos invenias.

Solvite eum et sinite abire.

Nulla enim legitur vox Lazari re-
cente suscitati.

ELOSIVM XXXIX

Ad Crucem triumphali pompa
discedit.

Matth. 21.

Marc. 11.

Luc. 19.

Ioan. 12.

Certa Christo de hostibus victoria est;

Ante pugnam palmas exposcit.

Mortamen nuper in Lazaro victa,

Iustam triumpho potuit causam dare.

Auxit illi non minuit animos Cruce sperata.

Prope diem regnaturus in illa

Formam servi visus exuere

Libertatis Avertor

Ne Asinam quidem patitur alligatam teneri.

Solutam a Discipulis iubet adduci,

Homines amoturus ab otio,

Cum Laborum patientiam, ne in Jumento quidem

Sua sine mercede relinqueret

Avelli Pullum a Matre non vult,

Ne illi quidem facturus

Ex sua hilaritate tristitiam.

Princeps pacis

Dum inter Oleas bella damnaret

Christus Victor vel ante pugnam.

Quae Christo triumpho causa.

Iam enim Loquebatur lingua potesta-
tem habens: solvite et adducite eum.

Libertas omnis a Christo stat Auctore.

Tolerantia nec in Jumento quidem a Deo
sine mercede relinquitur.

Ang. et Gully eum ca. Matth. 21.

Quare Arnam non Equum ascenderit?

Conus omnis violentia hostis.

Obsequia quae Deo iuvant.

Triumphus huius quare tota pompa para-
bilis.

Hic plausus cur Deus admiscet

Pueri vellunt ramos de Arboribus.

Videns Civitatem flevit super illa.

Bonus Augur ex latr. praesagit tristi-
tia.

Chri. vel in triumpho summa modestia.

Natum bellis Equum despiciens
Mittoribus dicatum laboribus animal
Consecravit.

Hic plane mitissimus Dominus opus habuit,
Quibus nulla esset inferenda violentia,

Vt se ferrent;

Execrare suctus obsequia,

Quae a coactis extorqueat.

In celebritate triumphis sui

Tota illi pompa parabilis,

Quia Letitia quae ex Deo est

Vlli inquam modestiam non excusit.

Hominum plausus,

Ne ideo solum ab eo neglectos crederes,

Quod eas ignoraret nunquam expertus,

Suo daturus auctoritatem contempni,

Ita illos semel admittit,

Vt secundo non quaereret.

Notavit eorum levitatem in frondibus,

Quas quilibet excuteret turbo.

Letis animum commodavit, non dedit;

Ne totus haberet in presentibus

Futura prospiciens,

Bonus Augur excidium ex tripudio

Praesagivit.

Seniorum perfidia

Innocentiam quorum opponens,

In honore suo benevolentiam magis,

Quam reverentiam aucupatus,

Quo Frater agnoscitur,

Davidis dici filius, quam Dei maluit
Ab iisdem arboribus Crucem expectans,
A quibus ramos habuisset,
Condonavit hominibus,
Quod se solis colerent frondibus

Olanna filio David.

Cruce ex olea et palma secunda
multos. vide Entry de Cruce.

Fructus enim Deo vix illos dant.

ELOSIVM XL.
Negotiatores ē Templo eiicit.

Matth. 21.

Marc. 11.

Luc. 19

Ingressus Hierosolymam Christus
Cuius adiret diversorium, antequam Patri?
Non hanc traxerat urbanitatem de celo,
Vt Deo debita officia posthaberet humanis.
Expiatio Probi sacri lege, quam intendebat,
Incubari nisi a Templo non debuit,
Vnde et auctoritas vitii,
Et origo solet esse virtutibus.
Non ea frons homini Deo,
Vt in aliena posset domo corrigere,
Quod necdum emendasset in sua.
Populi nequitia oblectrix avaritia Sacerdotum,
Quam qui ante omnia non everteret
Mala in ramis rescinderet, in radice lactaret.
Abominationem in loco Sancto ne is quidem tolerat,
Cui ipsemet tolerantia Natura est
Ceterorum criminum Iudex
Huiuscham lictorem agit.
Armat fragellis assuetam beneficii manum,

Statim et ingressus est Hierosolymam venit in templum.

Ita Chrysost. apud. Aem. hunc loc.

Bonum et malum populo a bonis
vel malis Sacerdotibus.

Vnde de hoc cor sage arguit Chrys.

Alludit ad illud cum videritis abomi-
nationem stantem in loco Sancto

Fecit quasi Flagellum de funiculis.

Funiculi hi ligandi mercedibus suis
allati a mercatoribus.

Radeses in naphula conductus
est Iudas.

Nos enim quae cumque nos vexant
chamini nobis vtilia intoducimus.

Mensas nummulariorum evertit.

Instabat enim tempus parvorum, quo
transiturus erat de hoc Mundo ad
Patriam.

Oves et Boves in Templo ad vicum
suum.

Solum enim divites huiusmodi victimas
pretiosas offerre poterant.

Ver autem factus illam spontaneam
latronum.

Et indignatus ibi attole rerum pretia,
Vbi a se omnia gratis dantur,
Vlciscitur Liberalitatis iniuriam severitatis exemplo.

Atqui nisi ferremus ipsi nobiscum,
Non haberet Deus unde nos puniat.

Nostris ipsi flagellamur inventis,

Et quas funiculos patimur,

Ipsimet nobis in Libertatis damna teximus.

Tam benevoli tamen Parentis à dextera,
Venit filius quidpiam sinistram non potest.

Beneficia sunt ea ipsa,

Quae nos aestimatores peccati appellamus flagella.

Horruit Veritas odiosam ijs vocibus affigere;

Adulata duntaxat aliquantulum errori nostro,

Mitigato nomine, quasi flagella vocavit.

Qui Sacerdotium iam noluit esse Quae sturam,

Mensas in quibus Arundines Pauperum,

Aeternum agerent in acido Lucro convivium,

Prodigus magis quam iratus evertit.

Domusque disponens mox abiturus

Illius probat vere se dominum,

Cuius cum Invidi vulgaverant everso rem.

Fugat inde oves et boves

Qui sacrificium conceperat Augustus.

Nauseat victimas saginatas Plebis cruore.

Minus divites videri non vult minus pros,

Certus ibi ut plurimum magis abundare virtutes

Vbi minus pecunia.

Non suffert Latrocinium securum in Templo,

Quod cum periculo exercetur in vicis.

Nec celebrari coram se alias,
 Quam sanctorum cogitationum
 , Nundinas pati potest.
 Martyrium avaritiae taciti tolerant,
 Quod acius conscientia, quam Christus flagellat.
 Indigni venia, qui fugiant redituri,
 Quocumque digni supplicio,
 Qui flagellis terga subtrahant, et non causas.

Vocat hoc Martyrium avaritia quia
 propter illas flagella illa tolerant.

Flagellorum causa peccata, quae quia
 non fugiebant, etiam secundo
 percellant.

ELOSIVM XLI.

In Bethaniae caena unguentis
 perfunditur.

Matth. 26.

Marc. 14.

Joan. 12.

Miseriarum illicio Christus attrahitur;

Extra Colum

Sine calamitate vix cenat.

Dubitem an adfuturus Cane nuptiis fuerit,

Nisi desiderandum in ijs vinum praeasset.

Ante ambules suos arumnas posuit,

Hic ille praecuntibus

Libera quadam necessitate subsequitur.

Discumbit nunc in Bethania;

At in Leprosae domo cum mortuo.

Haeret fidei uxor suo Lazarus,

Qui eo praesente

Se non fuisse moriturum iam sciret.

In schola tumuli profecisse se probat;

A vite ne dividatur auctore

Illum non iam ut olim expectat,

Discubuit in domo Simonis Leprosi
 et Lazarus unus erat ex discum-
 bentibus.

Quae Choro causa eundi ad Cane
 nuptias.

Ante ambules Chori arumnas, et cur.

Subsequitur quidem volens, sed infalli-
 biliter.

Sciebat, quia soror dixerat se fuisse
 hic esse.

Miserunt eum. Nuncius de agnitione
 ne ipse vero Lazarus non esset ad Choro.

Memoriam Mortis ingerit per in-
guenta: Vngi enim solebant mor-
tui. Vnde et Chorus ait ad sepe-
lendum me fecit.

Ideo Maria partes suscepit, Quid
molesti estis huic estis.

Prava exempla boniora lidiora.

Poterat iniquitatis hoc veniendum est?
quod primus Iudas dixit, ceteri
enim credunt.

Indignati sunt dicentes Et quid pro-
terea.

Redundabat enim in Chorum accusa-
tio Malarii, quod illa non prohibueret
effusionem.
Homines ad calumniam maxime proni.

De Iuda dixerat, Vnus ex vobis
Diabolus est. Ioan. 6.

Sed sequitur.
Accedit in novum cana condimentum Maria
Blanditur mortis Amatori,
Innocens Assentatrix,
Dum Triclinium cum sepulchro confundens,
Servanda mortuo munera
Viventi exhibet.
At in Convivio Christi
Importuna non est mortis memoria.
Alitur inde Mens pabulo suo,
Et ubi periclitari possit Sobrietas, ibi suadetur.
Pravum exemplum optimo odore plus potuit.
Vtroque repleta Domus est,
At illud excitavit querelas,
Non item hoc Laudes.
Invenit vel in Contubernio Christi
Nimium emuncta naris homines Pietas,
Quibus statim ac olere suavis cepit,
Placere desijt.
Sedent non iam Convivae sed Iudices,
Et eum, qui tale fieri parvus esset obsequium
In ea, qua fecisset culpantes,
Receptissimo apud homines more
Alienam virtutem
Occasionem sui criminis faciunt.
At qui eiecerat a Maria septem demonia,
Octavum hoc molestum illi esse
Non patitur.
Ne despondete animas, Sectatores Pietatis.
Accusante Mundo

Patronus est idem ipse, qui Iudex
Et lucri plenum est damnum
Iude displicuisse,
Vnde Christo plus placeas.

Ingens solatium pro Christi cultoribus.

ELOSIVM XLII

A Discipulo venditur.

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Semel prodiga exiit Avaritia
Inexhaustum mica effusione
Liquavit ararium.

Prodigalitas Avaritia. Quid vultis mihi
dare, et cum vobis tradam.

Demens, quæ non minori pretio
Emeret malum suum;
Cæca dum non agnosceret crimen,
Impia dum corrigeret.

Abiens enim laqueo se suspendit.

Carissus Iscariot,
Cui bonus Unquam esse potuerit,
Qui fuit utque ades malus tibi?
Mercator non melior quam Apostolus,

Malus utique tibi, qui tibi et viti et Deo
enquit

Depeculator salutis sue,
Vbi lucrari etiam alienam debuerat,
Quo vilius venderet Deum

Apostoli vocati ut non alii ipsi salutem
consequerentur, sed ut periret et alii

Ignorantes pretium eius adiit
Mendaces plane filii hominum in stateris,
Qui Ponderatorem Spirituum
Triginta argenteis vix appendant.

Ponderator Spirituum Dominus. Psal. 139. 10.

Pro fecit per suos gradus impietas;
Alimenta primum pauperibus abstulit,

Iniquitatis Iude initia ab oculo pauperum
quibus eripiebat quæ in coram vultu substant
impendi.

Pater enim Pauperum Christus est.

Ex Lactantio. Condemnare videtur
quicumque desinit.

Inde enim sumitur occasio calumnie
andi pignus effusionem.

Ioannes. cap. 12.

Potuit unguentum hoc venditari et
dari pauperibus.

Quid enim maius scelus quod Deum
prodere

Qui volebat ijs Deum tradere, suppo-
nebat eum illos sine Deo.

Ponderat illud quid vultis mihi dare etc.
oblitus quare quid possent.

Mox vero etiam Quis sibi.

Mirari velueram

Si potuisset perseverare cum Christo,
Qui pauperes non amaret.

Liberalem pietatem

Quidni ante alias avarus argueret,
In quem tota illa profusio declamabat?

Adi pergente ne ultra colligeret,
A vase fracto ne ultra obduresceret

Monebatur.

Ita malus ut vela bono depravaretur

Vnguentis,

Continuit dentes ab esca,

Ut interim morderet Incontem.

Quia fur erat et latro,

Ne sua quidem reliquit convivis gaudia.

Tam Lucri avidus, quam non capax

Semper quid vendi,

Nunquam quid emi posset attendens

Prosperat virgere facinus,

Quod mox tanquam omnium maximum

Laqueus coronaret.

Pessime de Sacerdotibus iudicans,

Qui Deum

Nisi a se emerent, non haberent,

Eorum manus oblata illis re tam sancta

Profanat.

Demens qui Deo amaro non quæreretur,

Non quid dare sibi homines possent,

Sed quid vellent.

Cum Deum non habenti
Dare quidpiam vel si velint non possunt.

Quid enim habeat qui Deum non habet.

ELOSIVM XLIII

Agnum cum Discipulis comedit

Matth. 26

Marc. 14.

Luc. 22

Joan. 13.

Hoc qui Cenaculum subis,
Feras et tu aqua lagenam
In ardoris in te excitati remedium.

Occurret vobis homo lagenam aqua
hauriens. Marc. 14.

Ignem omnia spirant,
Vbi assandus est Dei Agnus.
Huc umbres ipsi e celo si venerint,
Flammæ fient.

Alludit ad umbrem flammæ in
die Pentecostes.

Agnoscat Aula genuum Christus,
Inde se vestibulis allerat viæ ingressus.
Capacitatem ne stupeas, si hospitem agnovisti.

Et posuit vestimenta sua, et genuit
se.

Cenaculum grande.

Omnes odit angustias qui Immensus est.
Abduchurus e Mundo Mysteria,
Qua pertransibant,
Ad Agni esum, quasi ad iter accingitur.

Transibat enim Lex Moysi, et sacrificia
in illo Lære.

Peregrinari suos secum iubet in cena,
Et festinantium in morem
Lumbis præcinctis habere in manibus baculas
Quasi qui herere illos in humis vite
Delicijs nollet

Comedeant enim agnum quasi peregrini
naturi, ut habet Exodi 12.

Quid sacramenti hoc habet.

Sed per illas transire.
In Convivio suo
Desiderari amara non patitur,

Lactuce aggregæ adhibita in hoc con
vivio e more.

O non comminatus ex eo Exodi
17. Osa autem fortitudinis et
constantia symbolum

Præter Agnum non aliud adhibetur
fericulum, et cur.

Post convivium aia. Vide in Adag.
Manili.

Turbatus est, et ait Inuoluptu
va autem homin illi.

Rabidi Canes oblato solent pane
placari.

Hoc enim signo Joanni Proditorem
demonstr.

Caperunt singuli dicere. Nunguid
ego sum Domine.

Similiter et Judas dixit; cui re-
pondit Christus, tu dixisti.

Sciens sine hoc condimento
Placere posse dulcia non prodesse.

Agno parit quos ad mansuetudinem educat,
Prohibetque in eius acerbis Ledi Constantiam,
Cuius commendationem ea potissimum hora,
Suis perutilem sciret.

Ne Panis Angelorum

Epulis hominum fartos inueniat,
Vno contentos esse ferculo iubet.

Pinguiori es cana satiare distulerat,
Cuius famem per illa quasi ieiunia nutrebat.

Differre nesciens post convivium seria,
Cui nullum pro ludicris tempus vacat,

Ingesta proditoris mentione

Se ipsum turbat in suis.

Nunquam magis ex animo voluit
Potuisse mentiri.

Ne essent, quæ futura prædixerat

Rabidum canem

Intincto studet in Paropside sua plane placare.

His non illeclum blanditiis deterret minis.

Vni intentate omnes deiciunt.

Naturam metuunt.

Qui certi de voluntate iam erant.

Vnus Judas

Cum aliens ceteri trepidarent exitis,

Non inhorruit suo.

Familiari perditis dolo

Sat correxisse se crimina credidit,

Si cellasset.

ELOSIVM XLIV

Convivarum suorum abluīt pedes. *Joan. cap. 13.*

*Pythagoria Christi quae fuerit, ut edicas,
Quid post cenam agat, attende.*

*Animum relaxat praecinctus,
Et sordes a suis abstergendo, se beat.*

*Adeo non fuit illi alia,
Quam de suorum utilitate voluptas.*

*In Hippocausto illo suo,
Quod frigescenti Mundo parasset,
Accendi sibi praesentiens*

*Gehennam quamdam amoris,
In ardoris solatium ad aquas accurrit.*

Baptisma Pedum

*Affectus tumore capitibus applicat,
Et ijs, a quibus deserendum se sciret,
Charitatis suae pedicas per oscula inserit.*

*Initiaturus sacrificiū sui. Mystas,
Ne coactis illuc Colitibus*

Terrena redoleant,

*Eos primum ab omni ignobili elementis
Contagio expiat.*

Ad novum iter praecinctus

Præter novum Viaticum

Preparat etiam quodammodo novos pedes.

Facturus consuetudinem apud suos,

Ut quæ possederent.

*Surgit ē cena, ponit vestimenta sua
et cum accepisset lintem praecinxit
se.*

*Hoc est in canaculo quod in igne ethi-
e caelo descendit.*

Deinde misit aqua in peribram

*Tumor hic capitis ex contentione recen-
ti, quæ eorum videretur esse maior.*

*Consecravit paulo post Sacerdotes con-
fluentibus Angelis in nova dignitate
adorationem.*

*Quod erat Eucharistia, quæ et à Patri-
bus dicitur viaticum immortalitatis.*

Autor. Apost. cap. 4.

Vnde discipuli primi Christiani
omnia sua deponere ad pedes Apo-
stolorum.

Ad Roman. x. v. 14.

Vnde Pharisei. Quare discipuli tui
non lavant manus dum panem man-
ducant.

Apud Antiquos nulla cana no bilis
sine gravi Balneo, ut ex historiis
constat.

Domine tu mihi lavas pedes? non
lavabis in aeternum.

Si non laveris te non habebit partem
meum.

Cur Christus hanc Petri difficultatem
agere tulerit.

Ad Apostolorum pedes abicerent,
Primus ante alios
Sciens quia omnia dederat ei Pater in manus
Omnia apud eosdem deposuit.
Resque adeo difficilis homini
Non alteriusquam Dei
Suaderi exemplo poterat.
Speciosi nunc plane sunt
Evangelizantrum pedes,
Quando eos ille ipse
Qui celos ornavit, exposcit.
Assueti ne manus quidem
Cum panem manducarent abluere,
Facti nunc domestici Dei
Ad omnem erudiuntur Urbanitatem
Et locupletum more
Per Balneum invehantur ad cenam
Vnus Petrus Divinitatis Christi iudex melior,
Quam amoris
Cum in se sordes odisset
Aegre se passus est abluere
Non quia posset ab aliis
Sed quia non deberet ab eis;
Damnavit demissionem Praeceptor
Positam in loco non suo;
Vetuit illam ne virtus esse iam posset
Non passus illud sibi per litteras
Pascha differri,
Quod desiderio desideraverat
Manducare cum suis.

ELOSIVM XLV.

Novum suis de se ipso convivium
parat.

Veneficia Charitatis hæc sunt,
Quæ usque ad maleficarum imitationem

Benefica,
Arcanis suis eligens noctes,

In earum una
Invisibilem Deum ardens in carne
In altera

Visibilem hominem celavit in pane.
Utraque quidem in nocte ita inca fuerat
Ut cum omnem in se collegisset ardorem,
Petrus, alique frigerent vel ad ignem.

Celebraturus in Cruce nuptias
Unigenitus Patris

Hymenes præmittens convivium
Amicos vocat ad cenam,

In qua cum opsonium fecisset ex pane,
Tota dilapidata substantia iam decolor,
Avaro exactori cedit in prædam.

Cum omnis homo primum bonum vinum ponat,
Ipse subiicere nesciens quod deterius est

Omnium optimum
More suo servat extremum.
Æternus Cæli Obses in terris,
Quia pellendus ab oculis,
Aditum quærens in corda

Sanctus Incantator vocatur Christus
a Clem. Alex. lib. 1. pedagog. cap. 2.

In nocte videlicet qua natus est in
Bethleem.

Hoc est in qua nocte tradebatur

Vnde frigus, qua nocte Eucharistia
Christus instituit.

Ut pote Sponsus Sanguinis

Ex pane enim carnem fecit, unde quæ
set dicere caro mea vere est cibus.

Dum Christus potuerat melius quam Ar
chitriclinus dixerit ministranti,
omnis homo est? Tu autem servasti
bonum vinum usque adhuc.

Eucharistia vehiculum Christi in corda
hominum descendens.

Congiarium dari solitum ab Impe-
rator militibus. ut Plin. in Paneg.

Teste Sallustio, fama fuit Catilinae
ita fœdus cum coniuratis suis inisse.
Amatorum poculum Christi.

Accipite hoc est corpus meum, quod pro
vobis traditur.

Mors est malus vita bonis.

Ego sum vitis et Pater meus Agri-
cola.

Hoc ut Iuan. 18. Nemo autem Christo
teste bene ponat vinum novum in
vires veteris.

Alludit ad Sapientum consuetudinem
qui sibi viventes adhuc sepulchra
ponunt.

Novum sibi vehiculi genus
Adornavit in pane.

In quo sensu iam non vtrius interprete,
Ipse per se ageret causam suam.

Cetero militaturis providus Imperator
De electorum frumentis Congiarium preparat.
Impium Catiline facinus

Pio iteraturus exemplo
Coniuratis suis pro pinat sanguinem.

Hoc ille Philstro
Invidiatus amor hominum est.
Pridie quam moreretur sepultus in suis,
Ne totus esset in potestate hostium
Se apud amicos deposuit.

Pharmacum sobrijs preparans,
Venenum ebrijs,
Quid daret magis,
Quam quibus daret attendens,
Vberi de se vite vindemia,
Quod Carosum Vitem dirumperet,
Vinum novum expressit.

Adora Viator sepulchrum,
Quod in monumentum sua mortis
Sibi adhuc vivens posuit Amor tuus.

ELOSIVM XLVI

Hymno dicto in hortum dis cedit.

Eucharistia plane cibum est fortium;
Eam ex quo tradidit Christus
Iam non dubitat discipulis
Aspera quaeque predicere.
Terreni eas posse non credit,
Tali adversus metum omnem Amuletis
Munitos.

Generosum vinum Deo dignos indidit Spiritus,
Et les Judo medullis suis pastor
Achylles facit.

Ipsa se suscepit
Visus est redditus sibi.
In hymnos erumpit hilarior,
Et imminentis vix memor exitio
Amores suos diuturniori colloquio
Explicavit.

Pro beneficiis, quod omnes grati hominibus
Affectus excederet
Egit ipsemet gratias sibi
Vixque ades onera nostra omnia, sua fecit.
Consuetudinem optimam
Moror illi nullus excussit;
Medicatus oratione tedium est;
Venit Alcides alter in hortum
Iam non mala sumere sed absumere.

Pag. 97.

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Quam bene Eucharistia cibum fortium
Dicatur a Patribus.

Tunc enim caput ejus dicere, plorabile
et flebile est.

Fabulante Poeta Achyllem a Chi-
rone Leonum medullis pastum

Dixit enim hymnum, et diutius in
sermone illo blandissimo se hi-
larant, et suos: et max. mira alacri-
tate ait, surgite eamus hinc.

Nostrum erat gratias agere, et non
Chri, qui dederat non acciperat
beneficia.

Abiit secundum consuetudinem in
hortum Getsemani.

Ita enim oraverat, Rogo ut unus sint
sicut et nos servum sumus.

Dolor ex discontinuatione partium
ingens.

Illud et avulsus est ab eis quandoque
utique violentiam sonat.

Sciebat qua hora fur veniret, idcirco non
solum vigilabat sed et monebat suos
vigilare et orare etc.

Factus in agonia prelexur orabat.

Transat a me calix iste, tamen degemus
ab eo quem discipulis in cena dedimus.

Verum tamen non acut ego volo etc.

Excitantur semetipsos formae servi
accipiens prorsus interit et ad flagella
paratur, prociat in faciem suam orans.

Qui rogaverat
Ut unum cum Discipulis fieret
Ex auditum se sensit
Cum avulsus ab eis est
Unitatem ex divisionis dolore coniecit;
Se ipsum visus est destituere,
Cum illos deseruit
Ita ne ipse quidem sine violentia,
A suis cum Deo colloquio
Exclusit homines.
Latronem expectans
Severe vigilas precipit,
Miraturque in cinibz Satana paritos
Dormire posse.
Athleta nobilis
Duram evocatus ad luctum,
Andagonista doloris sui
In terram victus alliditur,
Et celi suppetis indiget ut erigatur.
Queritur propinari sibi
Calicem tam diversum a suo.
Haustra divini sanguinis potione
Aliam omnem etiam oblatam a Patre, suscipit.
Mox tamen interpretatur beneficium,
Quod sibi a tam benivola Maestrate veniret,
Excitantur semetipsos se ipsos,
Quo ampliore in se faceret
Aerumnarum Locum.

ELOSIVM XLVII.

Orans sanguineum in sudorem
Liquescit.Proh quam gravis est levitas nostra?
Nunquam par sensit onus noster Alcides.Atlanti suffectus
Non ita curvasset humeros,
Nec tam sollicitè Patris dexteram implorasset.Sarcinam recuare non ausus accusat,
Et utumentum iam factus
Infirmum hominem tergo excipit
Pronus humi.Peccatoribus intentis semper destituere
Nobilem aream in humeris suis exhibet
Ad ædificium, quod in Cælum usque pertingat.
In forma servi se quæri ad verbera sentiensUt filius agnoscat
Sæpi Patrem appellat.
Vel sic tamen ad flagella paratus
Vultum quo excitaret benevolentiam te gens,
Tergum, quo exciperet iram opposuit.Exegit avarus dolor
Ab omni membro tributum;
Nulli sudorem, aut lacrimas condonavit.
Aster Deum flere non decuitQui totus oculus est.
Effusionis avidus sanguinis vulnera prevenit,
Et impatiens intra venas teneri

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Pater mi a non potest hic calix à me
haurire, nisi bibam illum fiat vo-
luntas tua.Vnde bene dicebat psal. 138. regna domus
meæ fabricaverunt peccatores.Cur toties in hac oratione Coram nocte
rit illud, Pater mi Pater mi.Factus est sudor eius sicut gutte san-
guinis.Deus ex Plinio lib. 2. Desinit totus ocu-
lus totus manus.

Alludit ad gemmas quæ sudor
in suo venena detegunt.

Per Zachariam Christus omnis nomen
cuius. cap. 6.

Matth. 16. Vespere dicitur, serenum
erit, rubicundum est enim.

Ait enim sicut gutta sanguinis decur
rentis in terram.

Gen. 3. Solusque in terram.

Ovid. in met. vbi de Medusa capite
a Perse reciso.

Suadent sidera somni ornatu sole.

Ita Progo. O. s. s. de cæna Communi.

Vrget libertatem nostram in sua.
Obstat de celo calix venenum habet;
Eo propius admoto sudat nobilis gemma.

Oriens noster
Quando ita in Vespere rubuit,
Possicet sibi mundus audeat Cras serenum.

Dare te lilius incipiet fructum suum,
Que tam bono irrigata sit rore.
Liberalis Agricola

Ne sui quidem tenax cruoris,
Eo hortum suum alluit impetu,
Vt gutta iam non dicantur fluere,
Sed decurrere.

Solare te novus Adam
Quod in sudore vultus tui
Vescaris et tu pane tuo.
Si terra creditur Torgonis cruor
Monstra peperit,
Monstrorum domitores pariet tuus

ELOSVMXIVIII
Dormientes increpat, et hostibus
occurrit.

Nostris quoque solis absentia
Somnum conciliat.
Vigilare, Christe, non possumus,
Quandui nobiscum non es.
Nisi identidem ad nos excitandos redieris

Aut similitudo mortis
Aut mors vera nos occupat.

Bonus Pastor

Custodiens super grege tuo noctis vigiliis
Vides lupo venientem,
Et occurris intrepidus.

Feritatem retundit insperata securitas,
Vel ipso sua felicitatis occurru
Terretur impius;

Quod invenerit quæsitâ tristatur,
Et ne Deo, coram quo stat,
Propisorem illum ruina faciat
Retrorsum cadit.

Redintegrata tamen audacia,
Ut gravius secundo corrueret
Iterum surgens,

In danda salute, quam non haberet profusus,
Capitalem inurere Deo calumniam voluit,
Dum eum, ac si docere perfidiam potuisset,
Magistrum dixit.

Negavit Discipulum,
Qui maluit amicum vocare;
Opposuit blasphemæ doctrinam suam,
E cuius igitur præscripto

Ne Proditorem quidem odisset.

Publici Grassatoris

Adhuc volens fama consultum,
Dissimulavit quod erat, appellavit quod fuerat. Fuit amicus, tunc vero erat proditor
Potentia sua conscius,
Qua dixit, et facta sunt,

Somnus imago mortis.

Processit et dixit eis quem queritis?

Ut ergo dixit eis Ego sum, abierunt
retrorsum, et ceciderunt in terram.

Impi ex ruinis suis occasionem ca-
piunt recedendi magis a Deo.

Tunc accenserunt et manus iniicerunt in
Iesum.

Are Rabbi, et osculabatur eum.

Vocatus Magister, cur non eum disci-
pulum vocet, sed amicum.

Dixerat enim Ego autem dico vobis
Diligite inimicos.

Omnipotencia Dei dicendo res facit.

Post bucella panis intravit in illy
Satanas.

Hæc est hora vestra et potestas tene-
brarum

Christus vel ex sua patientia agni-
tus Deus.

Homines enim facile irascuntur, ut
qui habent spiritus in naribus.

Vide Tertulian. et Cyp. lib. de patientia.

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Venit Iudas cum laternis, et fa-
ciibus

Furiarum arma tade ut apud Poetas

Tentavit an posset
Amicum quem dixerat, facere.

At plenus Satana Iudas
Non reliquit in se Deo Locum.

Tenebrarum filius
Potestate tenebris facta
Nulli non obstitit Lumini

Ipsa illum summi boni notitia perdidit,
Agnosci Christus Divinitatem suam,

Vel ex tam impuri patientia oculi voluit.
Alia qualibet patientia, quæ Dei non fuisset,

Tam turge monstrum
Ab ore suo protul excluderet.

At non hoc novum in Deo,
Quod hoc se hostibus describat indicio;
Æque admirabilis, quod possit omnia agere,
Ac quod non recuset tam multa pati.

ELOSIVM XLIX

Osculo proditur.

Ne tu plane cecuses, Iuda,
Qui cum laternis et faciibus,
Solem quæras?

Tribus Crebi Furijs addidisti te quartam;
Habes et tu tædæ tuas,
Quibus Mundi Lucem
Non augeas, sed exstinguas.

Hac pompa luminum
 Funus tuum deducis mortuus Deo.
 Iam fatentem excitare qui vult
 Vita Auctor
 Eliseum amulatus os ad os applicat.
 At Satana cordis arcem tenente
 Nihil in ore proficiens,
 Opportunitate oculipervus,
 Repetit a te Spiritum suum.
 Quem sui prodigus
 Non una tantum sufflaverat die.
 Profanatum contactu tam fædo est
 Divinum guttur.
 Venire mox ad Patris oscula horruit,
 Nisi prius,
 Quâ felle, quâ aceto lavaret.
 Fuit hæc tota sitis eius in Cruce
 Detegere spongia voluit,
 Si quid in Labiis de osculo illo supererat;
 Ideo cum gustasset
 Assecutus iam vota bibere noluit.
 Dedicatum e contra
 Tam Sancti communione balitus
 Proditoris os est;
 Vel impudentissimo Spiritui facta Religio
 Ne per illud egredi iam auderet.
 Suprema necessitate
 Pellente illum in locum suum,
 Aliam sibi per fracta viscera viam facit.
 Suo malo didicit perfidus,

Mortui enim soliti ita ad regulærum deduci.

Fatēbat et nō nondum quadrūanus.

Reg. 4. c. 4.

Cum Satanas iam ei misisset in cor ut traderet eum.

Insuperavit et dixit Accipe Spiritum meum.

Spongia, fel, et acetum eluerunt Labium
 Chri Labiis imprensam a Iude osculo.

Non erit igitur sibi, sed hæc ad alium finem adhibita.

Impurus enim animus novam sibi per viscera patefecit ad exitum, quia rursus eripuit medius.

Trahitur igitur Deus solis vinculis
Charitatis.

Supellex Charitatis titulus honorificus.

Præceptorum amplexus et oscula.

Dubitare enim quis posset, ideo admittit
illum Iudam quod ignoraret animum
eius, ideo Evangelista, suens omnia
quæ ventura erant supereum.

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Vulgus amicitiae utilitate probat

In Eucharistia dedit se ipsi totum.

Alludit ad illud Si autem me queritis
non hinc abire.

Solus Deum amoribus capi,
Funes illi per amplexus intentat
Morsus per oscula.
Omniem supellectilem Charitatis
In irum odii traxit.
Hostilem animum texit in ijs,
In quibus detegi benevolus solet.
Passus Deus non est
Maiorem inesse perfidiam homini,
Quam Clementiam sibi.
Periclitari apud impios voluit
Famam scientiæ
Non item patientiæ suæ.

ELOSINML.

A suis deseritur.

Solus relinqui si Christe nolueras,
Pacior debueras esse, quam fueras.
Te ipsum dedisti, cur te non deserant,
Qui a te ultra nihil expectant?
Ad hamum sine illicis
Nec pisces, nec piscatores accurrunt.
At omnes beare qui veneras
Nullum tui causa miserum pateris.
Signari appetens voluptate patientiæ
Excludis a miseria amicum et proximum.
Qui ad cenæ delicias

Etiam inimicum vō caris
 Quo tibi tota Iudeorum ira
 Indivisa vacaret,
 Irari eos per id tempus
 Alij cuiusdam veluti.
 Offendit Innocentiam tuam Petrus,
 Qui indigere te credidit defensore.
 Converti iubes gladium
 Ac si te vlciscendo peccasset.
 Mones esse illum in Loco non suo,
 Quia ubicumque tu es
 Locus est beneficentiae, non vindictae.
 Indignaris profanari cruce sacrilego hortum,
 Quem tuis sudoribus, et lacrimis consecrasses.
 Novis beneficio reficere antiquorum memoriam,
 Revereris Pontificem in mancipio;
 Malchum Cayphae magis aptas obsequiis,
 Dum illi aures
 Ad hoc unum circumcidi paraveris,
 Ut mutares.
 Servum sine lingua tolerasses fortasse,
 Quem sine aure non toleras.
 Sacer hic obedientiae sensus est,
 Ideo servare illum praeter ceteris studes.
 Nihil minus quam aures
 Hominibus deesse volueras,
 Ad quorum eruditionem
 Linguarum imbrem parasses.
 Credi de te non suffers,
 Quod execraris in ceteris

Quare Chorus nullus de suis vō
 Luerit secum torquenti

Atque ita Barabbas ignoravit, et
 Pilatus ac Herodes mutua odia
 paraverunt.

Convertuntur qui peccaverunt et Chorus
 Petrus, Converti gladium tuum est.

Quare noluerit in hortu percuti
 quemquam

Erant Malchus servus Principis sa-
 cerdotis.

Quare Malchum sine aure relinque-
 re noluerit.

Ad hanc enim nullus sensus magis
 necessarius.

In die nescit Petrus.

In illa hora dixit Jesus, tanquam
ad latrones existi. etc.

Quotidie apud vos eram docens in
Templo, et non me tenuistis.

Adolescens relicta sindone nudus
aufugit, quem plerique suspicant
fuisse Joannem. Ioh. Barn. an. 34.
Chri.

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Comprehenderunt Iesus et ligave-
runt eum.

Hoc est in Maria vtero, terra videli-
cet a Deo nunquam maledicta.

Accusabant eum in multis, et non erat
conveniens testimonium illorum.

Qui non nisi coacti
Ad obsequia Divina trahuntur.

Queritis te tanquam latronem

In agro quasitum,

Quem paratissimam victimam

Semper invenissent in Templo.

Abusus viribus suis Adolescens est,

Ut te fugeret,

Nudior relicto præceptore, quam Sindone.

Ita quæstus graves oculos

Habuumus ad vigiliam.

Levisimas habemus pedes ad fugam.

ELOSIVM. LI.

Accussatur coram Caypha.

Recius exhorto Flaccaster

Dabit probrum in trivis

Odores suum.

Arctatur in vincula Myrrha Fasciculus,

Et quando in sacra Jhes crevit tellure

Ad Sacerdotes adducitur.

Pretiosissima oblationis inquisitum Iudices,

Debitam templo destinant tumultu.

Fatigantur in fingenda calumnia

Infulati Poeta;

Pravitate ubi non inveniunt

Supplent sua.

Nobilis Deus

Non habens quid in tam bona causa defenderet,
Quid in accusatione tam solida confutaret,
Luculentissimam obiectis Apologiam opponit
Silentium suum.

Dei tamen nomine, quia suo compellatus respondit. *Adiuvatur per Deum vix respondit.*

Ne quæ patientia fuerat
Pertinacia credi posset.

Os conatur occludere
Servilis adulatio Veritati
Barbaram sate Litis manum

*Tunc unus assensu ministrorum de
clitologiam seoudicens, sic respondit
Pontifici!*

Illi propius admovet
Et quantam sibi coram malo Principe liceat
Colapho suadet.

Assentatorum in Aula summa licet.

Vt inurbanus in Aula damnatur,
Qui assentator non est,
Punitur ibi Blasphemia nomine Veritas;

Assuetus pro futura
Placituris præferre,
Pari ibi periculo tacet ac loquitur.

*E*que enim tacens ac loquens dam-
natur.

Sacerdotes ne malos quidem
Contemnerent vult argui;
Alia convicia dissimulant silentio,

*Quare Christus obiectam sibi sacerdotum
irreverentiam, noluerit tacitus prætere-
re.*

Hor deterret responsio.
Non fuit integrum Dei Filio
Dissimulare Patri iniuriam,
Qui negaretur perfectus ex eo,

*Solus enim perfectus est qui non of-
fendit in verbis.*

Quod ipse etiam
Offendisse argueretur in Verbo.
Et adhuc magni faciat aliquis censuram hominum

Hinc haurere sancti contemptum
iudiciorum humanorum.

Sedit vestimenta sua et ait, blas-
phemant.

Cum dixit, necesse est ut unus moria-
tur pro populo.

Habet ex Josepho et refert Baroni-
us emisse Caypham Sacerdotem ab
Herode.

Matth. 26.

Mar. 14

Luce. 22.

Joan. 18.

Proinde Lucanus bene, exeat
Aula, qui vult esse pius.

Capit iurare et anathematizare, quia
non novi hominem, nota illud capit.

Si enim cognovisset, ut pareret, utique
non derelisset.

Quorum iudicio
Ne ipse quidem recte loquutus est Deus?
Offenditur malus Princeps unde erudiri debuerat;
Indignum se probat vestibus illis, quas lacerat;
Detegit diloricator cariose conscientie cicatrices;
Instare Sacerdotis suo finem
Propbetant ante cum nesciret quid diceret,
Apertus nunc, cum nec sciret quid faceret.
At quid aliud, Judea, a Sacerdote sperares,
Quem Herodes non Deus dedit?
Rex malus raro sibi dissimilem
Elegit Antistitem.

ELOSIVM. LII.
Petrum respiciens salutare
solvit in lacrimas.

Pro quam facile inhaerent vel optimis
Aula mores?

Vix ingressus in illam Piscator
Cum illico et simulare didicisset mentiri.

Sine iniuria Veritatis

Ne secundas quidem aditum invenit ad fores.

Novus tamen in arte mentiendi

Ita feliciter exercere illam non potuit,
Quin, vel cum mentiretur, promeret vera:

Plane non noverat hominem,

Deserere illum qui poterat.

Plane non erat is, quem in hortis viderat;
 Ille Cohortem contempserat,
 Hic reformidat Ancillam.
 Sed nec erat Christi discipulus,
 Qui Aulam volens, et non coactus intrasset.
 Audaciam hanc utique non docuerat is,
 Qui Zacchei, et Plebeiorum domos
 Vel non accitus adijisset,
 Ad Regias vero trahendus funibus fuerit,
 Ut veniret.
 Corripere Sanitorem Regni sui Deus
 Opposita illi Ostia voluit,
 Quae solertius custodiret foras Palatii,
 Quam ille celi.
 Insuper, qui tacente Sapientia liqueretur,
 Facilius reputans posse decipi Veritatem,
 Quam amantem ferreri,
 Culpabilius sequutus captivam est,
 Quam ceteri reliquissent.
 Ita sospitus,
 Ut ne se quidem Galileum iam sciret,
 Adesse sibi tempus surgendi
 Ante Gallicinium non agnovit.
 Ideo igne indigens
 Quia Solem suum sequebatur a longe,
 Quos prope undas ardores conceperat,
 Prope prunas exstinxit.
 Noctis illius frigore mitigari debuerant,
 Ut ferre eos Mundus posset.
 Iuratus perfidia sua testis

Non erat in hoc Chri discipulus, quia
 ille aulicum nunc non docuit

Non legitur Chri venire in Pratorum
 vel in Herodis regiam nisi vinculus.

Dicit Petrus Ostia, qua illum intro
 duxerat, Nunquid tu es?

Hoc est Chri qui est Dei Sapientia.

Negavit etiam se Galileum, ut scilicet cre
 dentur non agnoscere hominem.

Callus cantavit et recordatus est Petrus,
 et egratus foras fletu amare.

Vocaverat illy Chri iuxta mare Galilee.

Accensa natura fuit Petrus, ut notant
 Patres.

Conversus Dominus respexit Petrus
et egressus foras est.

Atque ita in hoc veri se Petram, Petrus
probat.

Matth. 26.

Mar. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Firmamentum enim est Dominus
timentibus se.

Cur velarent oculos Christi Iudei?

Quos enim videbat, faciebat illico
meliores: ita Luceum, ita Iacuum
naturum, et alios.

Speculum nostrum Christus. Progo vult.
in serm. de can. seculi mihi Dominum de
corpore suo speculum.

Iam non suffert oculum Iudicis.
Cum magnitudinem doloris sui
Atrium et aula non caperent

Foras egressus,

Vibrato in se fulguri, fulmen ne traheret,
Paras illi extinguendo fletus apparuit.
Minor fuerat Christo moriente concursio,
Si hac ipsa etiam fracta Petra non fuisset.

ELOSIVM LIII.

Per noctem vexatur.

Nunquam securius regnarunt tenebrae,
Quam Sole captivo
Feralis nox

Nè bina quidem in firmamento nostro
Sydera tolerat.

Cæca nequitia ut est,

Oculatum pati Deum non potest.

At tam sancta Pupilla

Salutare fascinum metuit,

Quale recens vidit in Petro,

Cui respici et corrigi idem fuit.

Vesanus furor

Obiici sibi se ipsum non vult,

Inde accusatorem turpitudinis sue speculum

Velo interposito legit.

Dei pulcritudinem

Timet impius amare, si spectet.
 Sui in illum odii tenax
 Eam ipsam visionem, quae Beatis praeiuncta est,
 Penam putat.
 Experitur quid sibi liceat,
 Qui adorationem quoque contemptum facit.
 Veram tamen illius formam
 Expressere vel si velit non scit.
 Rem templi nunquam fortasse viderat
 Academicus Potinorum.
 Deum et se ipsos fallentium more
 Eam duplici corde,
 Et unico exhibuit genu.
 Male interrogantibus Reus sapiens non respondet.
 Apud ineptos ac stolidos
 Opportunius quidquam silentio non invenit.
 Percussores suos illum odisse ne crederes
 Videri propemodum voluit ignorasse.
 Quamquam non facilius fuerit
 Ad interrogationem responsio,
 Qua rogabatur educere a quo foret percussus.
 In unum aliquem
 Conijcere culpam non potuit,
 Quae erat omnium.
 Ut singulos intelligeres
 Omisit dicere singulares.
 De iis bonorumque loqui non poterat, tacuit.
 Quae nocte sua non potuerat somnum exscutere
 Miratus est Hierosolimis
 Pernocasse tot vigilas.

Virgo Beatis tota mens, per Theologos.

Geni flexo ante eum illud erat ei.

Perditi legitimum Qui cultum imitari
non nequeunt, vel si velint.

Accusabant eum, ille vero tacebat.

Propheta quid est qui se geravit.

Quare ad interrogationem huiusmodi
non responderent.

Omnes nos erravimus quia i oves, et perierunt
in eo Dominus iniquitates omnium
nostrorum.

In omnes enim tota eam nocte videnti per
noctasse non mihi soli sed propter
omnes et populos.

At non hoc primum experimento didicerat,
Sopiri plerumque in hominibus charitatem,
Nunquam Invidiam.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Joan. 18.

ELOSIVM LIV.

Pilato sistitur et accussatur.

Mane autem facto Principes Sacerdotum
et seniores consilium inveniunt ut
eum morti traderent.

Venditur enim illis a Iuda fuerat.

Certum id ex legibus; Iudas autem utique
Larus ultra dimidium.

Invenimus hunc subvertentem populum.

Illuxit cecis tenebrionibus inutilis dies;

Ortus mane facta sol est,

Nec vident adhuc unde veniant,

Aut quo vadant.

Deum suum vorant furori victimam

Sacerdotes,

Hoc quoque sibi in illum ius vendicant,

Ex quo novo emptionis titulo

Suum fecerunt.

Imperiti Nundinatores

Nescierant non tenere contractum,

Cum Larus venditor ultra dimidium est.

Sceleri ne desit Auctoritas

Illud coacto Concilio publicum faciunt.

Capitalis fuit apud Principes

Qui populo placuisset.

Puniuntur in illo virtutes,

In quo crimina nequeunt.

Testium numerus non fides attenditur;

Statuitur summa placuli

Nescisse peccare dum viveret,

Desipere dum doceret.
 Arguitur se fecisse, quod natus erat,
 Se dixisse, quod fuerat.
 Intentus alienum impedire scelus,
 Non penam suam,
 Non vidit unde melius corrigeret humana iudicia,
 Quam ingesta mentione Iovini.
 At qui nullam Res aurem servaverant,
 Non invenere quam darent.
 De nube locutus in nube creditur loqui.
 Captare inania visus est,
 Qui suam describere in Aere potestatem.
 Ad profanum forum,
 Novo scelere causa sacra traducitur;
 Sed ad Sicophantiam usque demittunt
 Superba capita,
 Conscientiam tanti facinoris
 Penes se esse non curant,
 Dummodo sit eius ignominia penes Platum.
 Tam pinguis nequitia
 Cecum, Praetorem, alioqui, non latuit.
 Illam si non vidit palpavit.
 Et tam mitem quidem animam
 Cedere turbas potuisse non credidit;
 Vbi tamen accersitus de Regno est
 Non negavit crimini fidem,
 Quod probabile faceret
 Inrita vultui Iovino Maestas.
 Oneratum tanta rei gravitate se sentiens,
 Molestiam hanc

Quia filium Dei se fuit, esse vero
 in hoc natus erat.

Amas videtur filium hominis
 sedentem deus Dei, et venientem
 in nubibus caeli

Et vinclum adduxerunt ad Pilatum.

Principes sacerdotum et seniores accusa-
 bant eum.

Scilicet Pilatus, quod propter invidiam
 tradidissent eum

Duo crimina obiecta Christo, quod sub-
 vertent populum et quod se Regem
 faceret. Pilatus autem non mirans
 cuncto interrogavit, et Quare.

Cum adhuc ut Herodis inimicus, audi-
ens Fabileum dimisit ad illum Iesum.

Inimicum in Herodem exonerat.

Adeo apud Magnates

Israetiam plerumque officia, indicta sunt.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Joan. 18.

ELOSIVM. LV.

Ad Herodem missus illuditur.

Cur per tot fora traductus Iesus.

Pauperes enim qualis hic erat, vixant
Oruntur in Iudiciis

Cur ij ipsi qui Christum perire vellent
eius a se causam reijcerint.

Herodes enim hunc Herodis pater, is
fuit qui Innocentes peremit, ut Chry-
sostomus cum ijsdem.

Condemnatio tua, Christe,

Maior iniquitas est,

Quam ut illam unicum capere forum possit.

A sacro ad profanum reijceris,

Ut vtriusque Iudicem agere

In vtroque Deus ediceret.

Non miraberis posthac

De Iudicijs querelas pauperum,

Qui eorum expertus in Iudiciis fortunam est.

Causa minime questuosa,

Non invenit in tam multiplici cura

Cognitorem.

A foro suo, et Sacerdos, et Praetor

Reum excludit.

Cui omnis inest innocentia, nulla pecunia.

Ditioni suae subditum

Bene te non norat si latus,

Nisi mox nequiori Domino subditum credideret

Hereditaria Herodi scia tua sunt;

A Patre haurit, ut et videre te cupiat,

Et illudere.

Et illuſit ille te plane,
 In eo veſtimame,
 Quod cum tuam tibi Vocem,
 Ioannem videlicet, admiſſet,
 Adhuc à te reſponſum exigeret.
 Lupus quia videras, Agnus taces.
 Expectanti monſtra
 Non habes quod maius obſcūcia
 Des miſero, Verbo muto.
 Paſcendiſ Aulæ ſcīſ natus non es;
 Vt pote qui omnium Vtilitatem intendiſ,
 Nullius admirationem.
 Reges ridiculi tui ſunt, non tu Regum.
 De te illiſ ſemel,
 Tu de illiſ ſemper fabulaſ dabiſ.
 Vt aſſidue ludat in orbe terrarum,
 Hyſtrionicus nunquam exiſtit Luſus tuus.
 Homicidam homo miſiſſimus
 In Colloquiū communionem non recipiſ.
 Maris ab eo credi fatuus,
 Quam parum opportune ſcīſtus.
 Tranſfigurare te iterum in veſte alba;
 Supplet color iſte Patronum;
 Tuam deſcribit Innocentiam cum illudat.
 Atratum te tam bona cauſa non patitur.
 Candidatus Crucis
 Accuſari de illius ambitu poteſ.
 Condonas exercitiū, quod te negligat;
 In Herodis enim aula tam noſti
 Pluraſiquid Regiſ exempla paſſe,
 Quam Dei.

Ex Chryſoſtomo. Vox Chriſti Ioannes.
 ait enim Ego vox clamantis eſt.

Tam vere dicitur Lupus Herodes, quam
 Chriſtus Agnus.

Quare Chriſtus miracula, qua exigeban-
 tur ab Herode patrone noſuerit.

Et Reges ridiculi eius erunt, ſeu Ty-
 ranni. Habac. 2.

Occidunt enim Ioannem Baptiſtam.

Illuſit eum, et induit veſte alba dimiſit.

Rei in Iudicio non nūi atrati aqua an-
 tiſque.

Regiſ enim et non Dei ad exemplum
 componuntur miſeres.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Joan. 18.

ELOSIVM. LVI.

Ad Pilatum reducitur

Nato Chro canunt Angeli et in terra
pax hominibus bona voluntatis.

Herodes et Pilatus facti sunt amici ea
die cy antea essent inimici.

Arist. in moralib.

Illum enim dicuntur deduxisse ut cru-
cifigerent, non ut iudicarent.

Mibi non loquens natus quia potesta-
tem habeo etc.

Non habens potestatem ad verum me
villam nisi etc.

Excedit promissa sua Deus in donis;
Pacem promisit bona voluntatis hominibus,
Dedit et male.

Pilato et Herodi odia omnia
Mitissima Maiestatis excussit aspectus.

Cum vtrique antea
In nullis convenire se crederent,
Ea die in eo agnovere se similes,
Quod vtrique plurimi facerent homines,
Nihil Deum.

Ita impior, qui vera amicitia capaces non sunt,
Solius conciliat improbitatis affinitas;
Amici non aliter,

Quam quia idem omnibus
Inimicus opponitur Deus.

Exiguntur a Pilato Carnificis partes non Iudicis,
Ad quem Deus non iudicandus,
Sed crucifigendus adducitur.

Fatigatus accusatorum clamoribus
Heret insentis Rei.

Extorquet ab eo responsum,
Dum intumescit deceptus.

Vel cum captivus foret,
Superbis restitit Deus;

Laudantem se a potestate non sua corriguit.

Descripserit illi se Regem,
 Ut se modestiam diceret,
 Ex quo Levius acuetum passonibus hominem
 Pungeret admonitio
 Ab innato studio veritatis fiduciam excutivit.
 Miratur Aulicus est novum nomen
 Qui convenuerat inter Principes
 Veritatis ne definitionem quidem audierat.
 Sibi facile persuasit
 Illum de hoc Mundo non esse,
 Qui potuisset
 In tam diu sum mundo munus venire.
 Invenit malus Discipulus
 Optimum Praeceptorem;
 Cuius tamen, interrogatione contentus,
 Non sustinuit expectare responsum;
 Vt pater qui more multorum
 Videri vellet veritatis avidus cum non esset.
 Doctrinam suam posuit in schola non sua
 Deditur et explicare.
 Enodationem arcani Dogmatis
 In Crucis cathedram distulit,
 Et taciturnitate sua docuisse contentus
 Non esse Veritati Locum in Aula,
 Vbi Adulatio omnia est.

Tu dicis quia Rex sum ego.

Ego in hoc natus sum ut testimonium
 perhibeam veritati.

Quid est Veritas?

Regnum meum non est de hoc mundo.

Pilatus ubi interrogavit, Quid est veritas?
 Nihil exivit non expectato responso.

Quare Christus in Aula noluerit explicare
 veritatis doctrinam.

Veritas odiosa omnibus, sed principibus
 potissimum.

Matth. 27.
 Marc. 15
 Luc. 23.
 Ioan. 19.

Ita secuta ut vel ipsum Iherosolymum
 patiantur in mendre.

Alludit ad illum qui descendebat de
 Hierusalem in Iherosolymum et inuadit in la-
 bres.

Bibebant de conueniente eos petra; Debra
 autem erat Conu.

Consuetudo apud Antiquos exponendi
 ad columnam libros, quos ediderunt, inde
 summatu. et amicus fructu lectorum columnae.

De hoc Lucanus in dialog. Cytha rudi
 amicitia.

ELOSIVM LVII.

Flagellis caeditur ad co- lumnam.

Mirum erat si sub timido Iudice
 Secura celerem non regnarent.

Offendit in latrones,
 Vel ipsos Praetoris in atris, Viator Deus,
 Nudatur vestibulis suis,

Semivivus et ipse
 Plagis impositis relinquendus.
 Siliens iam non aquam, sed sanguinem

Populus Moysi,
 Virgis iterum consequentem se Petram sollicitat.
 Ulciscitur illa beneficio vulnus,
 Et Plagis petita dat scatebras
 Quales amant.

Librum suum scriptum intus et foris
 Deus quoque ipse censura hominum
 Ad columnam exponit.

Bene nunc assiduus Lector frangatur,
 Quando quod in ea affixum est Verbum,
 Arcana Dei omnia continet.

Dirigit, Scythae, Columnam,
 Ex Pyliadis et Orestis historia
 Veri Magisram amoris
 Nobiliora sua Charitatis emblemata
 Ad eruditionem omnium gentium
 In columna altera statuit Deus.

Amorem nactus Furibulum Alcides nostror,
 Nullam sibi indulgere ab eo sentiens
 Laborum metam,
 Ibidem plus ultra,
 Vbi alius, non plus ultra, descripsit.
 Fabula virtus se claudi terminus passa est,
 Quod pati vera non potuit.
 Monstrum fuerat Lapsum Mundum
 Sine columnis erigi,
 Et a Pharaone duriori
 Meliorem Dei populum erigi
 Quin ei Index itineris
 Sua etiam Columna praeret.
 Timeat templis suo Dagon;
 Sampson alter columnas amplexus
 Hostium suorum ruina sepelire se preparat.
 Quam non mitior Lictoribus Index est
 Qui vel in ipsa crudelis Clementia,
 Hoc unum punit in Deo,
 Quod nullam in eo causam invenerit?
 In foro nequitia
 Fuit semper Innocentia summum crimen.
 Qui te tamen mihi Iesu,
 Ex ore iudicet tuus, credat
 Te saxo alligatum Promethei penas Luere,
 Quod et igne, te teste,
 Ignem venisti mittere in terram.

Euristhei et Heracles notissima
 fabula.

Alludit ad Columnas Herculeas.

In Columna ignis et nubes eductus po-
 pulus ab Aegypto.

Sampson templum Dagon diruit ex-
 cunctis columnis. Act. 16.

Pilatus flagellavit Christum ut emendatum
 dimitteret, non ut occideret.

Ego nulla in eo invenio causam.

Prometheus alligatus Caucasus, quod ig-
 nem furatus erat de caelo. Lucianus in
 Prometheus.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Ioan. 19.

ELOSIVM LVIII.

Spinea redimitur corona

Deu spinam apud Roman. ex Augu.
De Civit. cap. 2. lib. 4.

Iudic. 9. dixerunt omnia ligna ad
Hamny, veni et impera super nos.

Chorus Viti gloriatur locus dicitur.

Nulla corona capiti ita inhaeret ut quo
fixa.

Laureatus vir doctus et sciens infirmi-
tatem.

Ecclesiastici 28. Linguam nequam
audisti? reperi aures suas spinis.

In Regno Latentia
Non aliud coronat quam quod cruciat.
Spinarum Deum finxere Ethnici
Fecere Iudei.
Ex radiis novam speciem Divinitatis intelliges.
Viarum curator
Moras itinerantium precavens
Impedimenta pedum in capite repelit.
Quidni Arbores
Rhamnum olim in Regem eligerent,
Tanto quandoque securum in vertice?
Colligamus de Spinis Ibas,
Ex quo Vepres insculantur in Vite.
Labile vnicum Christi Regnum non est;
Illius vnius corona radices habet.
Ita robuste mavult, quam venuste regnare.
Initiandus in doctorum arte Magister,
Post examen severius laureatur.
Ne gravis cuiquam disciplina eius accideret,
Arundinea tamen Rude donatur.
Qui linguam nequam audierat,
Debit de praescripto Sapientis
Spinis aures repire.
Sine phaleris videri Veritas amat;
Sentes mavult tolerare,

Quam frondes.
 Sepire vineam suam venit
 Bonus Agricola,
 Colligit vndeque materiem sepium,
 Id unum suspens ac dolens,
 Quod terra etiam, quæ maledicta non fuerat,
 Spinas ferret.
 Coronarius devota sacri huius victima;
 At quia luxuria hominum
 Omni iam rosas legit ex horto,
 Sole tibi spina supersunt.
 Sub lubrico palliastro
 Rex verus
 Id quod natus fueras
 Te negare non ausus,
 Quod nullus tibi invidet
 Regnum ambis.
 Meliori utique dignus,
 Nisi hoc ipsum feceris omnium optimum,
 Quod omni accepta a Patre optatione,
 Elegisti tuis ac tibi.

De Christo Isaia 58. et vocabens dñi
 licator repug.

Terra autem maledicta dicitur spinas
 et tribulos germinabit.

Inquit enim Sap. 2. Non ut graty quod
 non pertranseat luxuria mater, corone
 mus nos rosis etia.

Regny Chri regny omnium optimy.

Omnia enim dederat ei Pater in manus.

ELOSIVM. LIX.
 Ostenditur populo et exhibetur.

Matth. 27.
 Marc. 15.
 Luc. 23.
 Joan. 19.

Inter Milites quies esse que potuit
 Deo Pacis?
 Perierat illi plurimum de laude patientie.

Tota canoce fuit Chorus intermissibilis.

Vnus enim ferri firmas mentes fuit.

Induerunt eum clamyde coccinea; corona-
runt spinis, et dederunt arundinem
in manu eius.

Regibus populi non dant nisi ea quibus
abundant.

Qui enim tacet consentire videtur.

Eduxit enim illum foras spectandum.

Quam dixerit Pilatus Ecce homo.

Audientes Pilatum ceperunt magis cla-
mare tolle tolle.

Sanguis eius super nos et super filios
nostros.

Nisi quæ armatis licent tolerari sent.
Durius illos expertus est ferros suos;
Crudeles ludiones hilaravit illorum.
Suis eos descriptos sibi vidit in donis;
Leves agnovit ex Arundine,
Cruentis ex purpura,
Rapaces ex spina.

Nobilis actor feræ scenæ serviens
Dum ageret Regem,
Tributi nomine alapas collegit, et scomata.
Apud talem populum scierat
Sola hæc abundare.

Gratulationes ludricas de vero Regno
Consentientis in modum tacitus excipit.

Spectari iam vult, non audiri,
Quia pro una lingua tacente
Mille loquuntur in eo vulnera
Agit Pilatus desiderii huius interpretem;
Eum foras educens

Improperat cecitatem spectantibus,
Quibus describit illud ipsum, quod objicit.
Ne credatur congeries vulnorum,

Appellatione hominis
Occurritur oculorum errori.
Irritatur spectaculo illo barbaries

Non exproletur;
Apud præoccupatos ab ira
Non invenit miseratis locum
Crucorem quem avertit conculcare
Supra se postulant,

Et quo tanti pena sceleris
 Manet in plures
 Ipsa posteritas culpa vocatur in partem.
 Non sufficit timor infelix
 Liberare aut se à molestia
 Aut innocentem a pena
 An non illi igitur
 Omni iure celata definitio Veritatis,
 Qui ita parum patrocinari cognita posset?
 Homo Bulla
 Ad primas vulgi fractus est flatus.
 Oblitus illico Deum est,
 Cum sibi Casarem, Plebemque proposuit.
 Abiit in accusatorum perfidiam,
 Quam damnaverat.
 Ita omnis fuit illi ratio furoris alieni
 Nulla muneris sui.

Hæc cum audiret Pilatus, magis timuit.

Cur non meruerit Pilatus audire a Christo
 quid est veritas.

Homo bulla est in adagio, hic pro Pilato
 accipitur.

Si hunc dimittis non es amicus Cesaris.
 omnis enim est.

ELOSIVM LX. *Matth. 27.*
Marc. 15
Luc. 23.
Joan. 19.
 Posthabetur Barabbæ et con-
 demnatur.

Aptare legibus popularem veraniam
 Sperare nemo potest, nisi veranus.
 Suetus attendere quæ placerent aliis,
 Non quæ se decerent,
 Facilitate crudeli
 Perdidit semetipsum, ac Deum.
 Cautus ut cetera c. soler,

Impetu enim non ratione populus ducitur.

Nemo potest duobus Dominis servire etc.

Reveritus enim Caesarem, et Principes
Sacerdotum Deum contempsit.

Sedente illo pro tribunali iussit ad eum
Vxor eius dicens etc.

Pilatus in suo metu Caesarem in iudicio
timebat.

Alludit ad illud, accipite eum vos et reuer-
dum Legem vestram iudicate eum.

Ne ipse quidem duobus
Servire Dominus potuit.
In eo venia non dignus,
Quod deterio rem reveritus,
Melio rem contempsit.
Pilato vigilanti non audent
Consilia praecleara se sistere;
Ad illum non nisi per Vxor's somnia veniunt.
Terretur haec visio
Magis ille tamen auditus
Plane frater mortis est sopor;
Imminentem Sorori a Crucis cade perniciem
Aut prohibere per somnia voluit,
Aut differre.
At male monetur caecus per visa,
Et apud Impios
Qua libet Dei monita somnia sunt.
Miseri Principes,
Quos Magistratum falsa modestia
Tam saepe populi contemnendos exponit.
Et tu, Caesaris amicum te dixeris,
Qui metu tuo nequiores illum iudicas
Quam ut placere illi valeat iusta decernens?
Atqui senseras de Deo ipso nil melius,
Qui ad datam a Deo Legem Iudeos dimittere
Ac si paset per illam licere
Innocentis Oppressio,
Quae non licebat per tuam.
At popularis aura captator,
Ita quae places, attendis,

Vt quem plectas non videas.
 Insonitis mentis oppositis Barabba sceleribus iuras,
 Non felicius consilio, quam eventu;
 In eo plurimum iniurius causa tam bona,
 Quod eam nisi comparitam pessima,
 Videri venia dignam non crederes.
 Impie, linguam absterge, non manus.
 Contractam labem aqua non eluit,
 Quam nec aeternus ignis purgabit.
 Cave te coactum excuses;
 Memorem mendacem esse parat;
 Iactasti te posse dimittere;
 Volens igitur perdidisti.

Quem vultis dimitte vobis, hunc, an
 Barabbam.

Manus lavabat, cum totus eius sceler
 esset in voce et in corde.

Inexcusabili dilatur; dixerat enim potes
 tatem habeo dimittere te. etc.

ELOSIVM LXI. Crucem baiulat in Calvariam.

Purpuram exue venturus ad Crucem;
 Bene Regem non exprimis
 Tus nondum fixus in Throno.
 Quid tibi cum Arundines sceptro commune?
 Illo abiecto Crucem assume;
 Gravior ut haec sit, erit et gravior;
 Eam si tuleris, rependet beneficium, cum te feret,
 Tuas iterum vestes induere;
 Maria labori venerationem hanc debes,
 Ut quando non elegeris nudus incedere,
 (In die praetium deponationis tuae)

Induerunt eum iterum vestibus suis,
 atque ita exierunt purpura.

Vestis Chri tradito est fuisse Maria con
 textas.

Non enim minus quam Andreas dice
re poterat o bona crux. diu desiderata.

Angariarunt Simonem Cyrenicum
venientem de Villa ut toleret crucem
eius.

Ita fere ad verbum Grego. Noth. in serm.
de cana Domini.

Berenice seu Veronice historia satis nota.

Abagaro enim Celsae Pontificis marit
similis imaginis sui expressum in lino.

Occurrunt ei in via pia mulieres.

Misere Nolite flere super me, sed super
vos ipsos fleite, et super filios vestros.

Alia tegumenta non quaras.
Recusare sartinam nescis
Qua tuos beat amores, dum gravat humeros.
Illi tamen impar ferenda
Eo ipso, quo relevaris labore, torqueris
Gravat te beneficium
Quod extorquetur invitis.
Condonanda tamen Rusticitas
De Villa venienti.
Condonandus et horror feralis ligni
Odere Crucem homines;
Nimirum fures sunt et latrones.
Agnoscit sudoris tui pretium
Obvia Berenice;
Nobiles sordes in antro colligit
In quo et accipit vultum tuum.
Extare ubique volueras Dolorum tuorum
Imaginem;
Vbi illis non potes inanimis,
Pingis in telis.
Erant haec artis tuae rudimenta
Sindonem facere perdiscentis.
Expertus te primum es
Respondens Abagaro,
Nunc tanti operis molitioni tam proximus
Non ultra delineandi
Sed colorandi peritiam probas.
Agunt nondum mortui Praeficas
Pia mulieres;
Miserationem tamen non laudas

Quae tolerantem iniurias lugeat,
Cum lugere magis debuerit inferentes.
Totas tibi Lacrimas impendi non vis,
Alius miseris huius cedis partem solati,
Damna non passurus fortasse lugeri tua,
Nisi ipsa etiam nostra essent.

Damna nostra, etiam vocantur, Christi
damna, quia sine peccato nostro non
sunt.

ELOSIVM LXII.

Nudatur vestibus.

Matth. 27.
Marc. 15.
Luc. 23.
Joan. 19.

Ex quo se ipsum suprema deglutivit in Cena,
Concepto igne febricitat Amor meus.
Canaculi vel capacissimi
Iam non ferens angustias,
In horti aperta respiraturus prosiliit
Et iterata toties emissionis sanguinis
Expertus ardorem non minui
Tegumentis abiectis duro reclinatus in Arato,
Frigidiorem in Monte Aerem nudus captat.
Athleta nobilis
Supremam evocatus ad luctam,
Omne de se solum hostibus adempturus,
Impedimenta vestium exiit.
Miserata Audiatem Parentis sui Natura est;
Involvere illum tenebris Audiit.
Tantas tamen ille esse non patitur
Quin clare cernere vel ad illas non liccat,
Furem se quamvis creditum

Est in Christo Eucharistia est sanguis,
Deus enim ignis consumens est.

In horto, ad columnas, in spinosa corona.

Alludit ad agrotos, qui ex ardore impen-
hientia stragulas et vestes abiciunt.

Athleta nudi in arenam descendebant.

Alludit ad filios Noe quorum balnea rati-
nota ex Gen. cap. 9.

Nudus discedebat e Mundo qualis
venerat e ventre Matris.

Christi ambitus Crucis et verbera

Nulla Purpura par Christi sanguine.

Baptismo nimirum sanguinis sui.

Non enim minus ardenter desiderabat
vita dare, quam Iudei desiderarent eri-
gere.

Et dixerunt non sumus amari eam, sed
sortiamur inuicem.

In Anthe Innocentia Adam nudus.

Paradysus Christi in Crucis et tormentis.

Nihil a tellure asportare setamen,
Præter Clavos ac Vepres
Cum aliqui, teste Matre, quæ aderat,
Qualis venerat, talis abiret.
Ad Nundinas Frumnarum suarum
Coactis Mundo,

Ambitione quadam miseria
Ne vnum quidem de acceptis verberibus
Passus est tegi.

Ne posset argui minus honorifice sensisse
De sui pretio sanguinis,
Illi si purpuram quamlibet pretulisset,
Præ illis, vel cum Rex credi potissimum vellet,
Omne aliud paludamentum contempsit.

Baptizandus Baptismo,
Quo tamdiu ambierat baptizari,
Ad novas delicias balnei
Nuditatem se preparat.

Mortis suæ Studium in Lictoribus,
Quia conveniebat cum suis,
Datis munerat vestibulis;
Scindi tamen illas non vult
Hinc etiam probaturus

Quam amaret integritatem in moribus,
Qui eam nec lædi quidem
Pateretur in vestibulis.

Revixisse Innocentia. Seculum
Mundus credat,

Quandò novus Adam in Paradyso suo
Iterum Nudus incedit.

ELOSIVM LXIII.

Affigitur Cruci.

Pandora infortunio Mortales admoniti

Didicere iam tandem

Fuga libertatem non relinquere

Summi bonis.

Vnum nunc igitur nacti, in quo sunt omnia

Vt in mundo stabile, figunt.

Felices si scierint

Sua huic alligare vota, ne fluctuent.

Demersit Populum nostrum tempestas;

Adhaeret ligno Naufragus,

Et in eo brachia

Quasi nataturus extendit.

Cum omnia dederit ei Pater in manus

Retinere illum quidpiam velle ne credes,

Stringere illas ne possit

Clavo voluit prohiberi.

Ita tenaces Prodigus

Ne in compressa quidem imitari potuit manu.

Coram Labre interpellatur pro nobis,

Obsecrans in morem extendens brachia

Figi illa vult,

Cessaturum illum, ut Moiserum

Et de fatigatione ne putes.

Vbi cubet in meridie vltima Sponsa non querat;

Hora sexta

Matth. 27

Marc. 15

Luc. 23.

Joan. 19.

Pandora Deorum nutritrix, aperta pi-
xide in qua bona omnia acceperat,
avolare omnia comperit.

Veni in altitudinem maris et tempestas
demersit me. Psalm. 68.

Isai. 49. et extendet manus suas, sicut
extendit natans ad natandum.

Advocatum enim illum habemus apud
Patrem.

Cum ex fatigatione demitteret brachia
Moyses, vincebatur populus ut habetur
in Exodo.

Ab hora sexta usque ad nonam Chri-
tus in Cruce pexit.

Atque ita inclinato in pulvis capite
tradidit spiritum.

Est ego si exaltatus fuero a terra etc.

Ad Colos. 2. delens quod adversus nos erat
chirographum decreti affigens illud Cruci.

Nisi comederitis carnem filii hominis non
habebitis vitam in vobis.

Alludit ad Lacademones cum darent su-
tum filius descendentes ad bellum.

Matth. cap. 5.
Christus salus nostra.

Quo ut ager reclinatus in strato perdidit.
In eo ille ad horam usque Nonam se torquens,
Cum ne nos quidem superinducta
Conciliaret spem,
Memor tandem Cervicalis
Quo Joannes erat vultus in Cana,
Supra pectus et ipse recubuit suum.

Qui audierant
Futurum ut omnia traheret elatus a terra
Nisi clavis manus impediunt
Securos se ab earum rapacitate non credunt.
Antiquatus decretum Deus,
Quod erat contra nos,
Ut de ligno vite

Tuto iam comedere homini liceat
Eum illi fructum appendit,
Ex quo, nisi te nutrias, moriaris.
Militares animos Pax nostra concepit,
Erecto labaro otiosi iam sui prohibet,
Non aliud iis scutum exhibens,
Quam id ipsum quod signum est.
Felix qui vel in hoc, vel cum hoc
E bello redierit.

Quod Deus coniunxit homo ne separa.
Affixa salus tua Cruci est,
Salutem sine Cruce ne spera.

ELOSIVM LXIV

Rex Iudæorum inscribitur.

Matth. 27.

Mar. 15.

Luc. 23.

Joan. 19.

Cum cætera omnia lubens hominibus cesseris,
 Avidissimus Arumnarum
 Vnam tibi Crucem reservans
 Non contentus sedum positione
 Possessionem eius adijisse,
 Eidem nominis tui cautionem affigis.
 Illam tibi vix vllus invideat,
 Quam ita oneroso possides titulo.
 Condimentum aliquod doloribus tuis quærens
 Suavitate Nominis tui
 Nullum opportunius invenisti.
 Admovisti illud proprius aegro capiti,
 Et es quam galea usus
 Irato opposuisti te caelo.
 Officinam summus Archiater agerens
 Quo inveniri commodius possit
 Illi Hieroglyphicum Salutis appendis.
 Abire, ut lubet, potes ad Patrem;
 Patentes habes a hominibus litteras,
 Quibus quamquam egregie opus tuum impleveris
 Certo constat.
 Propugnaturus Crucis in Cathedra Theses tuas,
 Quo sit libera omnibus arguendi facultas,
 Earum publice proponis epitomen.
 Impugnavit extremam partem Iudeus

Crucem suam nulli dedit Christus.

Ita enim accipitur potestatis per
 Jurisdictio.Quare Christus nomen suum affigi
 propter agrum caput voluerit.In officinis appendi solita Hiero
 glyphica peculiana.Vita constaret fide publica id quod de
 cebat opus consummari quod dedi
 ti mihi.Ex August. Crux Christi non
 solum lectus prædicantis, sed et ca
 thedra docentis.Noli scribere Rex Iudeorum, sed quia ipse
 dixit Rex sum Iudeorum.

Symbolum seu impressum debuit à
sua epigraphæ animari

Pilatus enim ait, quid scripsi, scripsi.
Quare autem antea manus abluit.

Vnde multi dixerunt Christus prophan-
tama non Christum, sed hereticum.

Isai. cap. 55. Aspectus eius in eo non est.

Atque ita, ut in ea videri posset, et celebri-
tatem Parcha expectavit, et cæco lon-
gino oculos dedit.

Qui te Rege Agnito,
Perduellem se diffiteri non posset.
Inanem de nomine questionem
Dignatus responsus non est;
Illam ipsam irrisit liti præses Pilatus,
Videre nesciens
In quo posset Cavillator distinguere,
Ab eo quid Veritas diceret, id quid esset.
Nobile symbolum veri Amoris expositus,
Lectorem ne lateant in te reconditi sensus
Hebraica, Græca, et Latina
Elucidari Epigraphæ.
Sapit hæc Syllum tuum.
Illam Pilatus dictante te scripsit;
Voluisti tamen illum
Ante manus abluere,
Quo demum minus impurus
Nomen sanctissimum attrectaret.
Superaverat hominum fidem Charitas tua;
Ne suis quidem ullus crederet oculis
Potuisse pro Ingratis tanta te pati,
Nisi scripti publici auctoritas
Extorqueret assensum.
Tuus in te aspectus non est;
Suppleri illum affixione nominis iubet,
Quia nullibi minus ignorari vis,
Quam in Cruce.

ELOSIVM LXV

Medius inter latrones in Cruce.

Proh quam adherent homines malis suis?

Qui venisti illa minuere

Fur es creditus.

Orta tecum hac de te suspicio est.

Artis sue conscium

Primus Herodes expavit,

Vel cum te fascijs vinctum sciret

Tuis sceptro suo cavet a manibus.

Securus tamen à te esse potuerat,

Qui unde quaque perditus non haberet,

Vnde talem alticere latronem posset.

Omnia te de repetundis accusant;

Quia ubicumque fueris

Omnia rapiunt.

Qua hora dormirent homines

Quasi per insidias eo egressus ex utero

Ex quo te Mundus non expectaret

Secus viam in specu latuisti.

Erronum more

Vel ipsa semper hospes in Patria

Curacionem Corporum ad Cordium rapinas abusus

Ne sua quidem morti cadavera

Reliquisti.

Quidni igitur latronum sine desinere

Qui latronum initis caperas

Non enim dicitur e mundo aliud
tollere quam peccata et calamitates.

Cum natus Christus est, turbatus est He-
rodes, metuens ne sibi regnum eriperet.

Rapiunt caelo Stellae, Orienti Magos, greges
Pastores, tumulis cadavera.

Quis enim suspicaretur unguis Virginem
Matrem futuram.

Quos Christus sanabat in corpore,
docent Patres sanari etiam in animo
a peccatis.

Atque ita cuiusq; medius inter eos.

Pollicendo illis calum, et rapiendo in
Paradysum, ut in bono latrone satis
patuit.

Plausere unus mundus, cum petra rursus
runt et tunc.

Hæc enim omnium difficilima pagina.

Vt enim iam erat omnium optimus,
sapientissimus est: ita et diu omni-
mitissimus voluit.

Luce. cap. 9.

Cum invitatus fuerit ad nuptias, nam
bi in novissimo loco.

Latroni cuiumque
Præferri in pena debueras,
Qui non humana, ut ceteri,
Sed homines rapuisses.
Nequicquam tamen
Tam severo correctus supplicio
Furta luens in Cruce
Adhuc etiam ipsas furatus es fures.
Induxisti noctem
Novis latrocinij opportunam;
Bacchatus in illa es vel in tumultu
Ut tamen artificis furacitatis tue
Plauseret Mundus,
Adhuc multa, in quibus peritiam hanc
Experire, super sunt.
Quandiu mihi me ipsum non rapias,
Fur mihi parum callidus es.
Amate Deum Mortales,
Qui non aliud vobis
Quam Attributum in felicitatis invidet.
Assuetæ modestiæ genus in novissimo loco
Recumbere,
Vbi factus fellis vestri conviva est,
Legis iam prope immemor sue
Non expectavit ut moneretur ascendere.
In celo sedens contentus Patris dextera est,
Inter miseros plus aliquid ambiens
Non secundas sed primas petit.

ELOSIVM LXVI.

Eius calamitas Cælum cæcat.

Matth. 27.

Marc. 15

Luc. 23.

Joan. 19.

Agnosce Clementiam Des parem
 Tot laceratus injurijs
 Vlturus se more suo,
 Excitatus in hostium suorum perniciem Cælo
 Tegere illos superinducta studuit in nocte.
 Domui sue moriturus disponens,
 Memor rapuisse se olim dum nasceretur
 Horas aliquot Nocti,
 Reddere illas antequam discederet, festinavit.
 Inferorum valvas, eo descensurus aperientis,
 Eructata inde caligine
 Diem opprexit.
 Excusaturus apud Patrem
 Popularium suorum nequitiam,
 Quo facilius suaderet
 Nescire illos quid facerent,
 Amotis luminibus cecos facit.
 Turbata in suo fonte lux est.
 Fluere ultra pura non potuit.
 Non toleravit meridianam Lampadem
 Sacrificium ve pertinuum.
 Exprobrare beneficia nesciens Deus
 Ferme omnia nocti committit ut latent.
 Hoc omnium maximum,
 Quid tentare in meridie voluisset ne crederes

Tenebra in Christi morte summa eius
 clementia indices et cur.

Qua nocte natus est Christus, fama est
 solem consuetum tempus prævenisse
 nascendo.

Pater ignosce illis quia nesciunt quid
 faciunt.

Qui ambulat in tenebris, nescit quo vadit.

Sacrificium Christi vique sacrificii
 pertinuum, mortuus est enim vespere.

Ut Nativitatem, institutionem Eucha-
 ristie.

Rei mutabant vestes ut patet ex Tullio
pluribus locis

Senserat quodammodo dictum a Christo
hac est hora vestim et potestas tenebra-
rum.

Sol oculus Mundi.

Hoc est Quicquidum.

Quam turbant Deus omnia in morte
Christi.

Mundus minor homo a maiore doce-
tur Christi panas lugere.

Adductis tenebris arcanum fecit in publico.

Mutatione vestium

Confessus se Deum Sol est;

Noctem radios sordidatus abiecit,

Quibus in Dei damna cognosceret

Clavos Depresque conceptos.

Factam tenebris potestatem inimicus indoluit;

Earum horam spectavit aversus,

Et nova se luci preparans

Extinxit antiquam.

Exemplo tam pudendi facinoris

Vitari timuit oculus Mundi.

Animalium Divinissimi famæ consultum,

Dum summum illius piaculum

Involutum est nocte.

Suam in homine imaginem Deus,

Cum depravata potissimum est,

Ex defectu Luminum noluit esse conspicuam.

Eo consilio visus universa turbare

Vt dum res singula intendunt periculo

Quid peccarent homines non notarent.

A Mundo maiore

Munde minor luctum edisce.

Beandum te cum Celo ne spera;

Si cum Celo non luxeris.

ELOSIVM LXVII.

Torquetur mali latronis exitio.

Matth. 27.

Marc. 15

Luc. 23.

Joan. 19.

Ne tu plane Malus es latro,
 Qui ne pendentem quidem coram te Vitam
 Sciens suffurari.
 Non profuturo salutis intentus aucupio
 Eam que beare te poterat, perdidisti.
 Non meruisti scelerum penam abusu pena;
 Amare te Christus non potuit,
 Quia Crucem oderas;
 Corrigere neglexit,
 Quia nihil ex Cruce profeceras.
 Invidum te sublimitatis tue sensit,
 Qui eum monueris, ut descenderet;
 In eo prodeus quam non honesta opinareus de illo,
 Cuius desideria crederis
 Eadem esse posse cum tuis.
 In mala causa pessimo usus argumento;
 Benevolentiam Iudicis.
 Unde lucrari speraveras amisisti.
 Laudare illi Crucem debueras, ut placeres.
 Habet in illa delicias suas omnes
 Quas accusare ausum,
 Si non Satanam, ut olim Petrum, appellat,
 A consortio Regni sui tanquam talem excludit.
 Hominum optimo
 Maiorem iniuriam querulus irrogasti

Deuter. 28. Erut vitatua quasi
 pendens ante te.

Fac te metipsum saluum ac nos.

Inde enim occasionem sumperat bla-
 phemandi

In hoc filius Diaboli, qui dicebat et Chro
 Mittere te deorsum ut notat Christ.

Hoc est filius Dei et Rex Iudeo-
 rum saluum fac eum.

Vnde Satana, scandalum tibi est, di-
 cit olim Petro avocant se a cruce.

In Passionem secum morituro arguit: quod
 Lugerent cum Atheniensi Optimo tollen-
 di.

Quam gravem intulerit iniuriam
Chro labon impatentia.

Ita enim docent Per descendere illum
non debuisse, quia Chrus erat.

Non debuit quia imperfectus relinque-
ret opus nostrae salutis.

Quoniam Chrus sit mortuus ante labonem
unde non frigerunt eius cura.

Sunt qui dicant spectandum Chrum a
praesentis damnatis ad terram.

Ita sen Tertullianus qui de penit. vocat
Davidem et Pharonem geminam Pha-
ron humana vite.

Cum quo perire fortunam non crederes
Ipsi vite vni preferendam.

Voluit si blasphemus
Suavitatis Deo famam minuere,
Cum quo Mortis iter ingressus
Adhuc mereri potueris,
Ac si tam malum iter

Tam bonus solari non sufficeret comes.

Vt Christum esse illum credas

Abire iubet a Cruce,
In qua ides solum persistit, quia Christus est.
Tui similis neglexisset laudem constantia,

Vt acerbiter sumeret pena,

Quod a te tam dissimilis
Ideo non potuit, quia non debuit.

Gemina morte pereunt
Testis adesse recusat mitissimus Spiritus;

Maturat ad Inferos iter suum,

Ibi esse malens ubi nulla Redemptio est,

Quam ubi tanta est sine fructu.

Malum latronem ne praeteri,

Qui Bonum attendis.

Portum salutis utrinque scopuli obdident

Ne credas igitur sine causa

Inter hanc geminam Pharon medium stare.

ELOSIVM LXVIII.

Hilaratur boni latronis salute.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Joan. 19.

In adisti in latronem, Viator,
Sistendus es.

Cave Fraudem;

Latroni ne bono quidem, fidendum.
Ita perditus, ut de illis non aliud sit servatum,

Quam quod perierit.

Ex latrocinandi libidine

Posteritati prope furatus est nomen suum.

Vitam eius tibi mors sola describat.

Omnium peritus Vianum

Nisi cuiusque duceret ad honesta,

Vbiq; vagus, vbiq; profugus,

Ut inveniri semel a Deo posset, figendus fuit.

Flagitijs initiatus ad penas

Infortunio suo felix,

Pereundi occasione servatus est.

In eadem cum Inascentia damnatione,

Non causa,

Eius locatus ad dexteram

Iustus videri potuit antequam esset.

Tunc primum certior factus

Stare semper Probitatem in medio,

Socialem arguens, se ipsum accusans

Ab utroque recessit extremo.

Dei absolutus in foro

Hoc Elogium boni Latronis Epitha-
phum, et in eius tumulo inscriptum
supponitur

Pauca enim de hoc latrone cognoscimus
ut ex Theoph. Raynaudus in libro de
hoc ipso eruditissime, et cetera scripto

Non enim latronum in sed abatur
itinerantibus.

Ne et tu times Deum qui in eadem dam-
natione es.

Ad dexteram enim Christi ponuntur Agni,
hactenus autem ad sinistram.

Non enim mortuus ante quam fuisse
frangerent eius crura.

Et non quidem iusta, hic aut nihil ma-
li fecit.

Chrysost. ier. 61. Tunc rapuit paradysu
quando latrocinij rupanar est appensus,
ut roberet.

Erant in Christo Thesauri omnes ab-
conditi.

Cum tenebra facta fuissent per omnia
terram.

Multum enim ex eo quod huius exemplo
penitentia ad mortem usque differunt,
vivere perunt.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23

Ioan. 19.

Vna enim via felle, et horti amari omni.

Statim ac damnatus in suo,
Cruci firmius adhaerens mente, quam corpore,
Ex ea non nisi fuisse pulsus abscessit.

Peregrino Regi

Ad angustias redacto misericors,

Beneficijs eum adortus,

Ad Regni sui deditiorem coegit.

Ne tunc quidem immemor artis sua

Cum propter illam periret,

Mutavit furti materiam furacitate retenta.

Viatori Deus non profuit

Discimulasse nuditate Thesauris;

Exeuntem de Mundo in aerem usque secutus

Adhaesit lateri,

Et festinata noctis opportunitate vius,

Quando iam non poterat manu,

Furatus est halitu.

Turbatum Caelum est,

Cum iam violenti raperent illud;

Gazis suis timuit trepidum,

Cum eas cerneret furibus patuisse.

Iterum, Viator, te moneo; latroni plura quae ne fide;

Plures hic pie moriendo, quam impie vivendo perimit.

ELOSIVM LXIX.

Sitiens felle et aceto potatur.

Præter fel, et Acetum

Quid propinet sitientibus Mundus non habet.
 Ingens tamen fortuna hominum,
 Quid expertus id se uis est
 Huic quoque consulturus incommodo
 Aperiet in latere fontem,
 Ex quo max bibant Nobiles anime,
 Et earum iumenta.
 In meridie Charitatis sua
 Circa horam sextam
 Fatigatus ex itinere Christus sedit.
 Qui tamen Agnantes illi in corde aquas attendat
 Suis dicet illum quoque sitire, non sibi.
 Tantalus alter in Erymanum Oceano
 Avidus earumdem,
 Amantissimus fellis nostri
 Illud vel moriens spongia colligit
 In delicias sitis sua.
 Opportunitatem condiendi amaritudines suas
 Mundus non negligit.
 Dulcissimas illas admoret gutturi,
 Sperans quæ pasci Fastidio inest
 Dei filio non de futuram virtutem,
 Ut ad eius os ubi venerit
 Ponat, nostri quoque Maris unda, salcedinem.
 Suxit spongia liquidas voluptates in fonte
 Relicta ibi acrimonia
 Factum amabile Acetum est
 Dedicavit ille non bibit acidissimam potionem,
 Servaturus illam hominibus,
 Quos dulcedine depravatos

Animarum iumenta corpora sunt:
 unde Hieron. asellum suum vs carit.

Erat enim et nunc hora quasi sexta,
 non minus, quam cum fatigatus ex
 itinere sedebat ne supra fontem.

Ex Plinio in huius generis gutture, ma-
 ris unda dulcescit, unde ad illum alii
 conflunt pisces.

Amant. Stomachus mirifice roboratur

Quare cum gustasset, noluit bibere.

Matth. 21. Venit filius hominis man-
ducans et bibens: et dicunt, Ecce homo
vorax, et potator vini.

Calex de quo dicebat, transcat a me calix.
Idem.

Lucan. in pharisa. In mediis stiebant
Dipsades undas.

Matth. 27.

Mar. 15

Luc. 23.

Joan. 19.

Audire semper potuit, sicut furus dis-
tillans labia tua.

Amara corrigunt.
Quia ira Patris in illum transierant,
Sua et ipse cruciatus in flamma
Ad aquas quæ super Cælos sunt, anhelavit.
Hinc est quod oblatam è tellure potionem

Bibere noluit,
Qui sciret non esse inde medicabilem
Sitim suam.

Potatorem, mi Jezu,
Te iterum Judei si dixerint
Qua dilues excusatione calumniam?
Pauca intra horas calicem exhausisti,

Quem a Patre plenum acceperas.
Sed nimirum

Te de genere Dipsadum serpens momordit
Qui quos affecerit,
Vel si illis flumina de ventre fluxerint,
Siti necat.

ELOSIVM LXX.

Pro hostibus rogat.

Quam dulce tibi guttur, mi Jezu,
Quod ne felle quidem potatum
Amarum quidquam cruciavit.
Habet æternæ vitæ verba vel monens;
Idioma tamen hoc tuum,
Quia æterna vitæ est,

Mortalitas nostra non percipit.
 Na tu Filius Dei eras,
 Qui irritamentum iracundiae
 Occasionem faceres Charitatis?
 Bene te hominem Centurio credere desijt,
 Cum ita morientem ita exclamantem audivit.
 Dies ultionis Domino
 Non cuiuscumque, sed sua;
 Quae quia non per odia, sed per beneficia fit,
 Exclusus à terra
 Aperire hostibus Caelum parat.
 Clementia sua exemplum
 Mundo deesse non ferens
 Quando iam Solem suum
 Oriri super iniustos non faceret,
 Pluit super illos in Nubilo
 Imbrem serotinum Gratiarum.
 Peroraturus apud Patrem pro quiete Spiritus sui,
 Dignus Auditore Rex Obsecor
 Omnium aptissima benevolentiam castavit exordis.
 Expressit mores eius in suis,
 Et affectiones dum imitatus est, occupavit;
 Nunquam dignior appellare Deum Patrem,
 Quam cum ab eius indulgentia
 Se non degenerem exhiberet.
 Auxit commune rerum Chaos Ordinis Auctor;
 Impune putavit Natura
 Posse à se à posita sibi lege recedere
 Cum Deus ageret partes ipse plane non suas,
 Impiorum Patronus ex Iudice,

Hinc ita pauci ad condonanda iniurias
 hor inducuntur exemplo.

Ita enim solus fuerat Deus solus
 Videns quia iam clamans expirasset, ait
 Veni Filius Dei erat iste.

Inde Alienalem dicitur accepisse ab eo de
 gloria pro omnibus peccatis suis.

Ut sitis filii Patris vobis, qui solem suum
 oriri facit super iustos et iniustos.

In manus tuas commendo spiritum
 meum.

Pronus et ipse ad ignoscendum.

Nova res turbati orbis in Christi morte;

Excusator ex Vindice.

Nesciebant Iudci plane quid facerent,
Qui eius vrgerent gloriam, quem odissent,
Et per ipsamet scelera

Ad Innocentiam properarent.

*Movebant capita sua et dicebant, Vult
qui debuit esse?*

Movebant capita sua, qui corda debuissent,
Et nibilo meliores interpretes operum Dei,

Quam fuissent ante verbum,

Si filius Dei est, derascit de cruce etc.

Quod erat laus patientia.

Vitis potentia tribuebant.

Omni ultionis affectum elementis excusant

Tanta lenitatis Auctoritas;

Vel ipsam dissidij speciem,

*Erat Luna in oppositione, ut pote in
plenitudo.*

Luna soli opposita horruit;

Mihora consilia te audito

Iratum Caelum concepit;

*Quare terra et caelum non perdidit ea
die humanum genus.*

Quia quem tu non condemnaris

Nemo condemnat.

ELOSIVM LXXI

Joan. 19

Discipulum Matri, Spiritu
Patri commendat.

Deficiente Deo

Cur Mundus omnino non ruerit

Causam attende.

*Stabat autem iuxta Crucem Iesu Ma-
ria, et discipulus quem diligebat.*

Stabat adhuc Maria.

Regendo Mundo potuit basis ista sufficere

Describere miraculi magnitudinem voluit,
Qui eam cum debuisset matrem, mulierem dixit.

Mulier ecce Filius tuus.

Titulo fragilitatis
Amplificavit insipientiam roboris.

Imprimere in hominibus
Maria venerationem voluerat,
Ideo quia haerent firmitus, quae postrema sunt

Monita.

Suprema illius ad homines vox

Maria commendatio fuit.

Se preceptorem sequutis,

Quis maiore et in illam fiducia
Clementia illius, de qua dubitare non poterat,

Voluisse viuis adijcere

De illis custodiendis preceptum suum.

Suae tamen erga illam observantia inemor,

Illud ac si proponeret,

Non ac si iuberet, expressit.

Testari Prodigus adhuc se posse confidens

Ita partitus hereditatem suam est,

Ut reverentiam, quam habebat erga Matrem

Filius cederet.

Providentiam, quam habebat erga filios, Matri

Supra ceteros tamen Joannem commendat,

Qui sciret nullius Adolescentiam

Securam vngquam futuram

Nisi sub tutela Mariae.

Operam suam minus necessariam Mundo iam credens

Cui tam bonam Matrem meruisset.

Spiritum, qui ibi vnus supererat colligens,

Post hac verba Ecce Mater tua, nihil
Verba dixit conuersus ad homines.

Miscitionum enim Mater est.

Dixit enim Ecce filius tuus tantum.

Prodig' per se gestum non possunt.

Quare supra ceteros commendatus
Joannes omnium Adolescentior.

Quare dicatur spiritum non amiserit,
Sed tradidisse.

Pater in manus tuas commendo spiritus.

Pater meus utque modo operatur.

Ita explicant nonnulli illud; Manus eius
tornabiles rure plene hyacinthis.

Sortes nostra in manu Dei.

Natura non audenti raperi tradidit.

Tractabili plane Spiritus,

Qui ne ex otii desiderio

Credatur declinare labores,

Se non in alias,

Quam in operisissimi Patris manus commendat.

Noverat illas esse tornabiles

In quas superinfusus

Speraret iterum in terras effluere.

Prostare Deo ad omnes hominum usus voluerat;

Ne foret quandoque quarendus

Et cum omnem alius cedens.

Illi esse postulavit semper ad manus.

Sortes nostras inde venire qui scierat,

Eas in origine sua facturum optimas.

Sedem illam elegit.

ELOSIVM LXXII

Matth. 27.

Mar. 15

Luc. 23

Joan. 19.

Anhelantis mortem clamor et gemitus.

Flevit Christus in Cruce habet ex Paulo
ad Hebræos 5. cum clamore valido et
lacrime est.

Pudori nostro remedium Deus adhibuit

Lacrime suas.

Probrum iam nullum homini

Si in Cruce posuit flet.

Ex quo in Cruce flevit et Deus.

Tanta Maestas

Imbelles animas, dum imitatur excusat.

Qui cum ridente Mundo non riserat

Luxta illos gaudere cum gaudentibus,
Flet cum flentibus.

Miseri addichor, quam felicibus
Cum lugente iam luget.

Vnica illi causa gemituum,
Quod omnem gemitum abolere è Mundo non potuit.

Miseratus Natura deliquia est,

Qui siccis oculis spectaverat sua.

Videns Crucis ex apice Civitatem

Flevit iterum super illam,

Quod sibi ad pacem futura,

Nec olim cognovisset in die,

Nec nunc divinare sciret ex nocte.

Vicini Latronis petulantia monitus genuit

Tot in perditis Crucis sibi fructum perire,

Cum ne in Cruce quidem positi resipiscant.

Rore aliquo

Noctem usque adeo miseram beaturus,

Illum de cordis sui. Vибibus exprimit

Ad vinea sua custodiam

Eminens speculator in Arbore

Excubandi necessitatem

Ex Latronum vicinia providens,

Clamore valido

Exprobrat securitatem torquentibus.

Surdus loqui se sciens, vocem attollit,

Et ne sic quidem auditus

Periculum facit

An male commissum Labris officium,

Exequi felicis palpebre possint.

Validus plane clamor,

Qui et ad terrorem sit auditus in Erebo,

Chrus aut ex Bernardo nunquid
nat.

Tunc enim tenebra facta fuerunt super
vni versq terram.

Dixerat enim Si cognovisset et hic et
quidem in hac die tua, quado pa-
cem tibi.

Causa peculiaris gemitus Chri, obli-
vatio peccatorum

In Cantic. 1. dicebat ipse, posuerunt me
custodem in vineis; si autem custodes
solent domunculas sibi in arboribus
shuen.

Quis surdus, nisi is, ad quem mihi nuntius
meos. Isai. cap. 42.

Exauditus est pro sua reverentia
Hebr. 5.

Intruductus in Hierusalem cum ramis
palmarum et hymnis.

In acta preceptis Apostoli su, nemini
quicquam debebat.

Eque enim nascentes ac moentes
lacrimas fundimus.

Matth. 27.

Marc. 15.

Deus Deus meus quare me dereliquisti.
In eo ex Bernardus tota plenitudo Dei
unitatis inhabitat

Cum illum enim erat plurima turba Ju-
deorum et gentium.

Ut patuit in Labone

Et ob Reverentiam

Sit exauditus in celo.

Qui ad Crucem ita festinus venerat
Non potuit nisi gemens inde recedere;
Eternum paulo post interdicens a fletu
Pascere se tam liquida voluptate festinat.

Nihil eque curans

Quam ne illi quidquam deberet

In utroque vite lumine

Impositum a Natura tributum

Pari liberalitate veniens, ac recedens

Persolvit.

ELOSIVM LXXIII

Queritur se desertum a Patre.

Quamdiu tibi Mater adstat,

Quid te quereris derelictum a Patre?

Plena Deo Maria est;

Ea presente Deus abesse non potest.

Atqui captasti arte hac miserationem hominum

Qui videreris

Terruisse Deum quodammodo malis tuis.

In summa vulgi frequentia

Doluisse te solum,

Cum aliqui socium Crucis

Toto tuo emens Regno.

Perperam quae dicis, intelligunt,

Qui verbis tuis accommodatas
 Aures non habent.
 Eliam vocasse crederis
 Quem à die miserationis et venie
 Velsi adfuisset excluderes.
 Calamitate tuas
 Quilibet tui vltor auxisset,
 Et vocato de Cælo igne,
 Te vel abruptis læsisset in hostibus,
 Quia in his etiam totus eras.
 Vix sperasses vivum Eliam
 In diem ultionis servare,
 Si hac sub Iunipero tua
 Reclinare se potuisset.
 Vbi Deum amisisset Vir Dei,
 Suam vltique retinere animam noluisse.
 Ita ad te omnia trahens
 Præter solatia doloris tui,
 Contra opinionem Mortalium,
 Ne fidissima quidem capita
 In fellis partem vocasti.
 Sincerus ut es, causam non taces,
 Cur in lecto plane non tuo
 Sine tecto et tegmine moriaris.
 Bona tua omnia prodigiis dissipasti
 Cessasti Matrem Discipulos
 Spiritum Patri, Regnum labori,
 Consumptum Patrimonium tuum est,
 Irrita nunc prece rogandus,
 Que una vite tue salus superest,

Credidit Eliam vocasse cum dixit, Eloi,
 Eloi, Lamecabachani.

Genius illius serenus admodum fuit ut pa-
 tet ex eius historia.

Erat in ijs, quia eos etiam diligebat; et
 ut Deus qui ubique est totus etiam in
 ijs erat.

Eliæ adventus deferatur in ultimum diem,
 quando cum Enoch Antichristo se op-
 ponet.

Iuxta illud Ioh. 12. Omnia traham ad me
 ipsum.

Cum accepit tacite dixit Consummatum est

Ut constat ex verbis in Luca.

Alludit ad illud *prodi*; ibi ergo ad
Patrem meum, et dicam peccavi in
caly, et coram te.

Cur averterit Oculi a calo oculos mo-
riturus, inclinans caput.

Matth. 27.

Mar. 15.

Luc. 23.

Joan. 19.

Prima causa cur inclinatio capiti tra-
didit Spiritu

Erat enim Mater iuxta Crucem.

Vnde bene rogamus, et hom. mortis suscipe.

Ita sermo J. Athanasius interpretatur.

Mors enim vique non de celo.

Emitte in illis spiritum suum.

Ad Patrem redi
Licet nec in illum, nec in celum peccans,
Iam non audes in neutrum
Attollere oculos,
Consciis quod uni quidem
Latrones adoptaris in filios
Alteri consecraris in Cives.

ELOSIVMLXXIV

Inclinato capite moritur.

Iratum hominibus Iesum abire ne crederes,
Aversus a Celo mori maluit

Quam ad homines non conversus.

Quem Patri commendaverat Spiritum

Subiectam effusus in Matrem

Supremas halitus in illam direxit

Ut vel exinde Mundus agnosceret

Ne se quidem sancte mortuum sine Maria.

Mortem ad se accedere formidantem

Quando ultra voce non poterat,

Advocans nutu

Ad se de tellure venienti

Prona facie, quasi oscutaturus occurrat

Melioris animam induitur telluri Deus

Spiravit in illam secundo spiraculum vite.

Gravitate suscepti oneris victum caput

Ruens in pectus, pondere suo nimium elatus

Oppressit.

Fidisimum Comitem Spiritum

Abeuntem ad Inferos

Sequitur servix est quoad potuit.

Nisi altero fixo

Non solvatur amicitia inter tales.

Nec ^{dam} abunde doloribus saginatus

Adhuc locum novo vulnere designavit.

Patre spectato ad se ipsum conversus

Origini sua ubi se vidit ita dissimilem

Exhaurit animam vi pudoris.

Inter latrones de Saxis sollicitus

Quas superare sibi sciret in pectore.

Conversus eo est custodientis in morem.

Depositum tamen

Hec ipsa tanta sollicitudo detexit.

Apertum latus est

Et egenorum tractum in usus.

Dubites etiam an ad stagnantes inibi aquas

Admovere sitiens labra voluerit.

Iudicem Mundi vel mortuum

Scias in tellurem intendere.

Attendit ille de specula quidquid peccas.

Sopitum si putas cave ne audias

Alius illum dormire non tibi.

Inter Spiritum et corpus Christi amor
quidam vehementissimus.

Supererat mortuo vulnus ex lancea.

Pectus enim Christi Encephalum
Divinitatis.Miles Lancea latus eius aperuit, et exiit
vix sanguis et aquaNon enim dormitabit neque dormiet
qui custodit Israel.

Matth. 27.

Mar. 15

Luc. 23.

Joan. 19.

ELOSIVM LXXV.

Mortuo tota parentat natura.

Multa corpora sanctorum, qui dormie-
rant surrexerunt.

Quare monumenta omnia aperta sunt.

Ide enim dicuntur voluisse illi tumula-
ri in monumento, in quo nōdum quie-
scere possent.

Nati Primogenitis Primorum, laxari
carceres solent.

Tunc enim iudicij erat mundi, ut ipmet
dicit.

Noctem hanc, ne somno natam gutares,
Corpora quæ dormierant surrexerunt.

Peracta Tragedia sua Deus
Lumina subtrahit.

Non ultra spectatori bus profutura.
Ex Orchestra tantus actor egrediens,
Vel a saxi plausum extorquet.

Ambierant omnia

Novum hospitem monumenta;

Ad hoc aperta sunt,

Et quia Consortes illum nolle prenoverant
Mortuos quos acceperant, eiecerunt.

Captivorum Libertas

Fractas carceris fores evincit.

Nato sibi Mortuorum Primogenito,
A se detentis facultatem illam Mors fuit.

Atratus coram Iudice suo

Trepidat Mundus,

Et orbatus luminibus.

Quibus tam male viderat Lumen suum,

Tandem perduellionis Reus

Capite plectitur.

In publico totius Orbis Iustitio
Unicum non ceciderat Dei forum.

Extremum diem

Suspiciantur ex signis Mortui
Ex tuba nondum audita novissima

Iam resurgunt.

Perire Deum posse non crederent,
Nisi iterum viverent, ut viderent.

Eterni Spolium Pontificis,
Vel à tumultu latrones excivit.

Sufficit rapinis hereditas;

De spiritu oris eius omnes accipimus.

Iam non solus Adamas,

Sed saxa qualibet

Agni cruore frangantur.

Solem nostrum

Hodie primum tenebra comprehenderunt.

Mirare nos destiam funeri

In quo ne publicas quidem

Celi faces admisit.

Agit Auctoris suo

Natura Praebeam,

Elogarium Mundus,

Suetu virtutem exercere viventem

Lugere Mortuam.

ELOS. LXXVI.

Ex aperto Christi latere manat
sanguis et aqua.

Vbi eam, si populus credimus, cecus miles invenit,

Signa haec, terramotus insoliti, obcu-
ratio luminum etc.

Agni sanguine adamantis durities fran-
gitur.

In funere suo Christus ne celi quidem
faces admisit.

Ipsemet fragor Mundi elogium Christi
fuit.

De veritate huius historia non dis-
putat Auctor, sed si vera est, ita lu-
dit.

Cruce ex Augustino Cathedra Christi

Novum idioma Christi in Cruce.

Latus Christi portus salutis navi-
gantibus in Caelum.

Dicere tunc etiam mundo potuisset
te nunc amicum dico, quia omnia
nota feci tibi.

Sudor Christi cordis, ipse quoque san-
guineus, ideo exivit sanguis et aqua.

Ibi profugam latuisse diem ne dubita.
Ad tam conspicua spectaculum Charitatis,
Sine oculis neminem adesse vult Deus.
Qua fuit in illo probrorum ambitu,
Dedecora sua,
Ne ipsi quidem tegi parvus est cecis.
Elatum in Cathedram
Veri Magister amoris,
Idiomate amantium posthac locuturus
Ore clauso, Cor aperit.
Fidelissem interpretem
Doctrina cordium hactenus non invenit.
An plane loquatur ex Corde
Novum guttur interroga.
Officinam in Petra Faber Amorem habet,
Vbi tela prociadat sua.
Importunus iam non sit Celi littus
Ex quo talis es Navigantibus sinus patet.
Conciliato sibi per Mortem Mundo
Amico iam et non servo
Ves ipsa pectoris sui pandit arcana.
Vbi quasi parturiens exclamasset,
Quos in lucem ediderat filios lactaturus,
Mammillam cordis aperuit.
Ex laboris vehementia
Solutum in sudorem Cor est,
Inde lacus iste coaleuit,
Profecerat dolor eius in pena;
Qualis sudor in horto fluxit ex corpore,
Talis in Cruce manavit ex Corde.

Detectus ibi fons est,
 Vnde manabant in oculos fletus.
 Lacrimarum nobilis in fitor,
 In Gazophilacio Cordis sui,
 Non alias merces viuis est custodire.
 Cum flere adhuc multa volentem
 Spiritus defecisset
 Quasi iam non posset dare fletus ex lumine,
 Dedit ex vulnere.
 Ita hoc voluerat novo argumento probatum,
 Calamitates Mortalium
 Se plane miseratum ex corde.
 Agnosce ex adhibito aquarum remedio
 Vim ardoris.
 Igne Patris, quem condebat in sinu,
 Orbem vniuersum incenderat
 Secundus Phaeton,
 Nisi et ipse provide
 Meruisset in aquas.

ELOS. LXXVII.

Mortui pendentis e Cruce mysteria.

Hanc in Insulam,
 Quae a terra in calum solventibus
 Prima occurrit et vnica
 Reus nimis Charitatis deportatus est Deus.
 Aliter ab hominibus
 Quibus ita ex animo adhaeserat

Origo lacrimarum Christi tota, eius
in corde.

Defecerant illum fletus, non fletus
causa.

Argumentum ardoris Christi ex hac
aqua.

Et ipse Phaeton ignem Patris sui mi-
sit in terras, adeo ut mergendus in
Eridano fuerit.

Cruce Insula quadam fortunata,
media inter calum et terram.

Apud Antiquos alii relegabantur; alii
deportabantur in Insulas.

Nutur hic indicavit desiderium des-
cendendi iterum in terram.

Amar nudus, et puer pungi solitus.

Nunc plane Regnum Celorum vim
patietur, et violenti rapiunt illud.

Fulmina sublimibus longe magis in-
festa, quam ceteris

Alludit ad illud dictum Balthasari
Appensus es in statera, et inventus es
minus habens. Crux autem ab Ecce-
sia dicitur statera facta corporis.

Navis Christi Crucis est, per illam
enim nos vehit in Cælum.

Avelli non poterat.
Exilii tamen sui mare re tabescens
Describens nutu capitis vota Cordis
A tellure ne totus abesset
Eo, unde fugatum Corpus fuerat
Emitit Spiritum.
Nudus Amorem exprimens
Non iam puerum, sed Adultum,
Ipse sibi Arcus et missile,
Expugnare cælum volentibus
Macchinam offert.
Supra conditionem suam elatos homines
Quia non invenerat in tellure
Venatur in aere.
Demissionis Magister,
Quod ita supra ceteros emineat
Ne mireris.
Contorta in nos fulmina
Captat excelsus.
Hec illi unica ascendendi causa.
Appensus, et ipse est in statera,
Et quia inventus non est minus habens
Firmatum est Regnum eius.
Amoris Extasim passus
Elevatus et ipse in aerem est.
Humanissimus portitor
Transfretare in Cælum volentes
De navis sua adhuc terræ finitima
Sine Naulo vecturus invitat.
Aquila magnarum alarum

Reptantes humi pullas
Provocat ad volandum.
Prospecturus tamen Icarus suus
Cautior Ixodorus
Exemplis suis monet alta non sapere.
Ascendit de terra sitiens
Hoc in Meteoris igneis Nobilissimum,
Et sine alterius consortis luminis
Fuscato micans in aere,
Solis, Astrorumque solatur absentiam.
Felix, haec si te Phenomena
Fecerint Gymnosophistam.

ELLOS. LXXVIII.

ECruce depositus tumulatur

Absoluta libri vite elucidatio est,
Audito sine plausu discipuli,
Descendere de Cathedra Magister potes.
In Celi sinibus non habes ultra quid quaeras,
Ex quo Spiritus tuus apud Inferos est.
Accede propius reditura;
Triumphanti non occurrere
Inurbanitas credi potest.
Tua confessione decoctor,
Qui omnia consumas,
In pudoris remedium
Nocte non contentus quam feceras,

In ipsa sua sublimitate Christus, mo-
destiam docet.

Meteora ignea sunt ex terra exha-
lationibus; et de Christo dicitur, et
ascendet sicut virgultum de terra
sitiens.

Gymnosophista, mortalium omnium
delectationum rerum celestium contem-
plationi.

Vita Christi non aliud quam elucida-
tio libri vite.

Christi corpus in Cruce depositum pro-
prie accendit ad eius animam, et
quasi eadem occidit.

Sepulchrum latibet, cur Christus appeteret.

Necesse enim fuit Nicodemo avel
Lere potius clavora Cruce.

Deportum enim mater accepit in
Vlnas suas.

Mirantibus quod nesciret qua
Hyemolumis accidissent: ne por
dit Qua? ac si non meminisset.

Niminum Matris, et aliorum piorum
hominum.

Tulit Nicodemus murturam myrrha et
alios quos libris centis.

Lazari prodijt humulo legatus pedes
et manus insalubris: ita enim mor erat In
des repelle.

Adhuc densiores tumuli tenebrae quaris.

Seu te Cruce nollet dimittere

Seu tu Crucem,

Inferenda utrique a Nicodemo vis est,

Tibi ut tua probra desereres,

Illi ut sua decora.

Dubitem an Crucis fueris avellendus a brachijs

Nisi Matris in brachia rediturus.

De sinu Patris in suum olim ita te traxerat,

Quidni in eundem te traheret

De sinu Crucis?

Tam fortunatum naufragus eiectus ad littus;

Omni penitus solitus procellam es;

Ades ut redire in portu die.

Nesciens quid parares,

Nisi memoriam abeuntes in Timaus refrigerant.

Repuerascere visus es

Matris iterum vlnis exceptus,

Fuit haec infantia mortis tua,

Qua lactata Maria lacrimis

Immortalem virgine adolevit ad vitam.

A mundissimis manibus

In sindone munda depositus,

Ne mortuus quidem toleras sordes.

Sponsus sanguinum

Thalamum habiturus in tumulo

Vnde quaque pretiosam mortem

Pretiosorem efficit delibutus unguentis.

Inter mortuos liber

Adhuc institis ligari te patens

Non admiscurus ad Ostium lapidem,
Nisi tecum repulta mors esset,
Quam ultra liberam nolle.

Seductor vocatus
Titulum hunc pro Epitaphio excipis,
Nulla tibi magis Laude placens,
Quam quod ambulantes in tenebris
Seduceres in viam lucis.
Sane Judea Maiorem nunc verbis tuis,
Quam suis oculis fidem habet.

Videt illa te mortuum,
Et adhuc tanquam iam rediviui fugam custodit. Lube nunc ergo custodiri sepulchrum.

ELOS. LXXIX.

Epitaphium Sepulto.

Mortem quia vincere Christus potuit,
Declinare contempsit.

Sta viator
Tua hoc saxo clauditur via.

Diem laboris sui Deus

Tibi Sabbatum fecit.

Felleis laetitibus

Vsque ad horam nonam meridiatus,

Precipitatus in noctem die,

Ne Sybaritam crederes

Si somno se daret ante solem

Aversatus ubique militiam

Saxes sopitus in strato recubuit.

Dixerunt Pilato Iudei, Seductor
ille est.

Fingimus hoc Epitaphium in scriptis
Lapidi quod adnotatum est ad ostium
monumenti.

Christus enim via, veritas, et vita.

In ea enim mortuus in Cruce.

Qui glorificatus decubuit semper ante
Solem, et post eum surrexerit.

Post titulum Regni affixum sibi in
Cruce, more Regis caput et excubias
habere, et sumptus plane Regiarum
cen.

Christi mors seminis non minus quam la-
gan de quo ducbat, Amicus noster
dormit.

Sarcophagus dicitur tumulus quasi
carnem vorans.

Terra Christi Corpus Christi, cuius quasi
Mappa Sindon.

Granum frumenti quod cecidit supra
petram, natum aruit quia non habet hu-
mum.

Ita ex Arist. et aliorum in Lib. de elem.

Ex quo tamen Iudeorum inauguratus Rex est,
Dignitatis suae tenax
Nulli iam sumptui paruit;

Atque ita praeferat Albes Myrrhaeque delicias,
More Regis,

Excubitores admoveat somno suo.

Talem urnam mortuus exiens

Qualem uterum nondum natus

Vel in Sarcophago

Qui nullum adhuc absumpserat,

Innocentiam commendavit.

Clauso supra se ostio solus,

Quasi arcanum quid meditetur

Terra sua Mappam in lino delineat,

Navigaturus in Caelum

Hanc sciens futuram perutilem Geographiam.

Lumina sua expressurus per Umbra

Artis testes exclusit.

Illam una dumtaxat Mors comes,

Quae notare artem non potest,

Quia caeca est.

Sindone teste,

Habet ibi adhuc humorem,

Vnde amplam redivivum in messem excubet.

Cineres de illo ne cogita

In centro suo ignis

Excrementa non habet.

Inclusus seu sit,

Advoluto ad ostium lapide

Tellurem ita dispositus secum attollet in Caelum.

Vt Des Mortem fuisse in delicijs scias

Tumuli. Cum attende.

Non Eremitus, sed Hortus est.

Corde Hominum

In terra corde vestigat,

Ea ibi evadens

Vbi et thesauri sunt.

Inimicitias in se omnes

Quam Christus interfecerit hinc cognosce.

Mors et Vita

Vno hoc se patiuntur in humulo.

Tumulus Christi in horto, qui vltique
locus deliciarum est.

E terra corde aurum enitit et the-
sauri.

Vnde bene de illo Paulus interficiens
inimicitias in semetipso. Eph. 2.

ELOSI. LXXX Sepultæ Cruci epitaphium.

Mortem perijisse qui dubitas,

Habes hic te sum, quo deleta est,

Feretrum, quo elata.

In hoc Mari Magna Piraticam exercentem

Sagax bellator

In tempestate corriguit,

Et in hoscipio Mysparone suo,

In quo tam multas egerat preda

Oppressit.

Celebravit ingenti Natura tripudio

Inferias Mortis.

Exiliere sacra pro gaudijs

Et in choreas excitata cadauera

Tumulus reliquere.

Ita a plerisque ex Patribus Cuxero
cabur.

Regnavit mors ab Adam usque ad Cr.
et non ultra: dixerat enim. O mors ero
mors tua.

Concurro Natura in morte Chr., tripu-
dium eundem pro morte deleta.

Solus enim Agnus habet inde adam-
mantem posuit infringere.

Baculus Jacob, seu baculus Geome-
tricus in modum Crucis formatus

Qui enim Cælum regebat, inclinato
capite quasi onus excusserat.

Institis Nobilis agricola Patris in arbo-
re Mortis, hoc est, Crucis, qua mala
arbor dici consueverat.

Christus enim reliquie ignis consumeret.

Lis ingens apud Patres, ex qua mate-
ria fuerit lignum Crucis, et videre
est apud Baron. l. m. 2.

Alii ex olea, alii ex Palma fuisse
volunt.

Illaturi Violentiam Cælo
Ignoram Poliorcetis Machinam invenistis;

Quæ quia Adamantinas
Pulsare fores debuerat,
Non arietem, sed Agnum retulit.

Baculus Jacob
In mensuram omnem extentus

Geometras novos instituit,
Qui soli et imas expiscari profunditates,
Et veras venari altitudines, sciant.

Veri. Atlantis victa cervice
Ne rueret in homines Cælum
Hæc fulcro Mundus indiguit.

In arbore Mortis
Facta vite insitis est;
Recisum ad hoc de radice Jere Virgultum,

Et ab Agricola Patre
Virginica involutum in terra
Vitiato agglutinatum est truncus.

Divinus Amor
Tadam profano non invidet,

Ex quo ignem suum,
Quo salutare Munda agat in furias
Torri huic applicuit.

Herculis nostri clava,
Qua creverit ex radice vix scias.

Ne omnem vni superbiam faceret,
Divisus pluribus honor est.

Ara miserationum
Ex olea tota esse debuerat

Nisi Victoriarum officina
Esse debuisset ex Palma.
Erudimini sub scientia Ligno, Mortales,
A quo vel ipse Omnis Deus
Didicit aliquid
Paulo teste.

Cruz lignum scientia boni et mali

Didicit ex huius, quae pascitur est, obe-
dientia. ad Hebr. 5.

ELOS. LXXXI. Spinis, et cæteris doloris eius instrumentis epitaphium.

Ampla supellex divitis patientia
Antri huius angustis legitur.
Tardari gressus tuos, Viator, si sentias,
In spinas cecidisse te scias.
Segultis virtus est, quod fuerat detectis Natura
Scrutata olim Cerebrum Dei
In Araris illis Sapiencia
Artem quæque hanc,
Qua sisterentur homines didicere.
Infecti salutaris contagio
Vim Magneticam habent,
Cui, vel quia ferreus es, non resistas.
Beata Pallia
Quando Lilia tua
Invidere Rosæ ne debeant
Habebunt de tam sancta sepe custodiam.
Vbi Christi Corona fuerit
Ibi erit Regnum

Supponuntur hæc omnia sepulta
prope Crucem, ideo hoc illis af-
figitur Epitaphium.

Cum militum manu coronarunt
Regem dolorum.

Quotquot enim illum tangebant sa-
lutem hauriebant.

Corona Spinea in sacello Regis La-
visi asservatur.

Nec steterē ea in Aula desides poterunt,
In qua ea ipsa quae ornant, aculei sunt.
Tu vero, quae te Mundi Dominam iactas

O Roma,

Aude sperare

Vel a Decessore Regum Rege tributum.

Sepe tibi hic tibi columnam,

Quam aeterna basim gloria

Obeliscis quandoque adderes tuis

Ille non alia,

Quam sanguinis sui notas aspexit.

Diminutam si videris,

Contabuisse illam

Ex Auctoris sui miseratione ne dubita.

Ante alios scis hic lapis,

Qui revivissem conscius Laniena

Eum multo ante quam moreretur

Mortuum vidit.

Columnae huic quamdiu innixas, Roma,

Securitatis et Fortitudinis

Mundo symbolum fies.

Spera tamen et hoc Clavos ex pœnu,

Quos versatili sortis rota

Obicem figas.

Illi quidem olim

Sub incude, et malleo Clavi fuerant;

Ex quo tamen in Herculis Nostris manus venire,

Domitores Monstrorum

Iam non Clavi sed Clavae sunt.

Columna Christi Roma apud S. Petrum
sedem.

Alludit ad Obeliscos Traiani et aliorum.

Columna non integra sed fracta, ut haec
videtur ex historia.

Fortitudo et Securitas in nummis
Antiquorum exprimitur. Ape per mulie-
rem columna innixam, ut apud Ant.
August. videri potest.

Clavi Christi non uno omnes in loco
Baron. tom. 1.

Verti illos in frena si videris
Metamorphosis ne stupeas.
Fuere et olim frena in illius manu,
Qui Crebum mortemque frenavit.

Clavus Christi in fenum efforma-
tus vultus Mediolani in templo
maximo.

ELOS. LXXXII

Iudæ eius proditori epitaphiū.

Hunc vnum, quia non previdit Sculum Iudas,
Tam multos habuit.
Eius initia ne quere.

Loculus etiam accipitur pro ijs quos ha-
bebat Iudas, et pro loco in quo condun-
tur mortui.

Quaecumque fuerint honestare finem non possunt.
Primum illi beneficium non nasci,
Proximum non agnasci.

Melius erat ei senatus non suus et

Sub disciplina Veritatis profusus artem mentendi,
Præceptoris exercere tolerantiam melior,

Quam propagare doctrinam,
Vix aliud ab illo didicit, quam ut Locum sciret,

Sciebat enim Iudas, qui tradebat eum,
Locum, aliud vero non dicit scire

Vbi minori quidem frequentia,
Maiori tamen contumelia proderebatur.

Promptior miracula patrare, quam credere,
Dæmonas fugavit aliquoties, fugit nunquam.
Admisit in animo

Vide Raynaudy in Iuda; multi enim
volunt Iudam patrare miracula
ut et cetera.

Quos excluserat a Corporibus,
Et quos sibi vacarent Ministri scelerum
Avocavit ab alijs auctores penarum.
Melior peculij custos, quam fidei,
Ut servaret non sua, se ipsum perdidit.

Poterat unguentum istud venditari et
dari pauperibus.

Quid vultis mihi dare, et ego cum vo-
bis traham.

Tota ratio cur vendi debuerat, erat quia
poterat unguentum hoc venditari.

Opinio multorum Iudam accepit Eu-
charistiam.

Nunquid ego sum Rabbi?

Surrexit enim acri Christus non videret
arranum sui cordis cum adhuc ab eo se
vocari audiret amicum.

Paupertati patrocinans, quam odiret,
Quia facilius spoliaré pauperes poterat
Ditari pauperes voluit.

Mercis sua paucissimus Mundinator
Ex Avaritia prodigus,

Quem iusque aestimatoribus
Vendere diffideret, quanti valeret,
Neglecturis vendidit, quanti vellent.

Cum nemo magis indigeret unguentis,
Quam cui tam male olebat anima

Emere qua debuerat vendere voluit,
Ideo solum, quia vendi potuerant.

Pedibus ablutis impurior,

Minis intentatis securior,

Ubi vita, et ferculum, et poculum foret
Conviva Mortis.

Intincto pane monitis non detectus

Vix ipse credidit scelus suum cum prædicetur,

Vix erubuit, cum patraret.

A Magistro discedens maiori perfidia rediturus,
Cecitatem Laternis prædens,

Non iuvans,

Surgens lapsus est gravius,

Quam cadendo.

Ignotum se reputans

Quia quod non erat vocatus.

Charitatem interpretatus ignorantiam,

Bellum præludis pacis indixit.

Amoris armis abusus ad odia

Salutem quam voce dederat,

Manu destruxit.
 A nullo magis seiunctus,
 Quam ab eo ipso, quem stringeret,
 Maiori miraculo aures occlusit,
 Quam alter recuperarit.
 Turpius penitens, quam peccaret,
 Expertus facilius vendi Deum,
 Quam redimi,
 Peregrinus paravit tumulum, laqueum sibi.
 Idem sua ultor perfidia, qui et auctor,
 Vberes illius fructus
 Sterili collegit in Arbore;
 In nullo magis iniurius Praeceptor,
 Quam quod illi venia voluptatem inviderit.
 Integritas nulla cognita viro,
 Nulla debita mortuo.
 Lapidea illi fuere viscera;
 Quidni ergo cum Petra scissa sunt, rumpebantur.
 Patescentibus ceteris,
 Ipsum etiam impietatis Monumentum apertum est.
 A Mercatore tam malo
 Disce, Viator, emere, disce vendere.

Coniunxit se Christo per amplexus
 et oscula.

Fuit hic Malchus cuius abdidit Petrus
 auriculam.

Posuit agnum de mercede iniquitatis

Tradunt enim Arborem antea secundam
 Iude suspendio sterilem factam. Baron.
 anno 54. Christi.

Idco trepuit medius.

Alludit ad illud Petra scissa sunt
 et monumenta aperta sunt.

ELOS. LXXXIII
 Amorem suum colorat in syn-
 done.

Tabellam, quam vides,
 Viator
 Naufragus Dei filius

Fingit hac inscriptione in templo Taurini
 ubi aservatur Sanctissima hac Christi
 syndon.

Alludit ad Tabellas appendi solitas
in templis Beatae Virginis et aliorum
Sanctorum.

Pictura haec Christi ad inferas umbra.

Laconismus multa paucis complectitur.

Virtutem Christus Divinam et huma-
nam vitam.

Fuit enim ~~et~~ et immensus.

Pars illa apud Philosophos cum solis in
nube refulsat.

Mentis fecit mirabilem sursum in
Euchar.

Vnde dicebat ipse per tritum. Torcular
calcare solus.

Vnde illi dicitur tu autem bonum vnum
servasti usque adhuc.

Vovit Patri.

Perfunctus periculo voti memor,
Exaratam sumptibus suis historiam
Aeternum eidem Anathema
Hoc in Templo suspendit.
Caveto, ne quid de illa perperam iudices;

Latet et suus
Hanc Appelles post tabulam.
Obscura lineamenta si sunt,
Videri voluerant e sepulcro venisse.

Agnosce verbi hominis Laconismum
Dolorum Mladem
Gemina complexus est pagina.

Amphibion hoc
Describere satis una non poterat.

Quid sit ex facie nescias,
Nisi perspexeris et à tergo quid fuit.
Parelia ista sunt. Soli nostri.

Occumbens non habuit quid relinqueret
Præter umbras.

Hic iterum sub gemina specie
Christum habes.

Hæc est mirabilem eius

Secunda editis
Excudit illam in Typographos suos
Sub signo Tona.

Vbi et torcular solus calcavit.
Opus posthumum ne contemnas.
Auctoris huius genius est
Potiora in fine servare.

Linum ut sit, non Amianthus
Illi quidquam ab igne ne timeas.

Maiores olim per friduum

Obstitit flammis.

Quemcumque rogam accenderis
Christo par non est vel extincto.

Fatigatus Deus ut sit

Dum resiceret opus suum,
Ne ipso quidem obviatus est Sabbato

Ne omnino quiesceret mortuus

Pictorem egit.

Arietis solium

Phryxo, Sabaudia, non invidas,

Quae habes Agni.

Illud in terra Regnum portenderet,

Horum in Caelo.

Nullius hostis arma formides;

Deus exercituum

Nunquam sub alio vexillo mereat,

Quam sub suo.

ELOS. LXXXIV.

Ad Inferos descendit.

Avaritia Charitatis tue

Terram, ipsa quoque, sollicitat,

Et aureas mentes

Illi ab imis usque visceribus eruit.

Fatas sodinis huiusmodi tenebras

Alludit ad inconditum exitum ma-
lo dolo a Calvinisti Camberii.
Vide Lingon. et Agaf. Solaris in
Syndone.

Toto enim Sabbato fuit in corde terra.

Vellus aurum Phryxi portendebat
Regnum; unde hac de causa tanto stu-
dio quaesitum ab Argonautis.

Principum Sabaudia summa recuntat
ex Syndone.

Avaritia proprium terra viscera
sollicitat per sodinas.

Sol Christum ad inferos abeuntem
una cum stellis sequentibus.

Vbi Deus ibi Calum.

Ideo terra motus factus magnus.

Ita discipulis dixerat in sermone post
canam.

Venerunt in Sanctam Civitatem, et ap-
paruerunt multis Sanctorum animae.

Quia isti, qui resurrexerant, causa fue-
rit veniendi in Civitatem tanti sce-
leris nam.

Dilatavit Infernus animam suam ait
Vates, nunquam vero magis quam
ut caperet hospitem tantum.

Toto immisso Sole scrutaris;
Inde ille abest à Caelo,
Quia ille etiam tecum est.
Credidere sidera Cælum
Vbicumque tu fores;
Te in Erebum usque secuta,
Quia ibi quæque aderas
Locum non agnovere discrimen
Thesauris suis spoliari
Terra vix tolerat.
Vlci scitur violentiam motu,
Et unde quaque lapides
Inimicum ei aculatur in Cælum.
Cum in domo Patris tui
Mansiones multe sint, pauci Cives,
Corradis vel ab Inferno Coloniam,
Quam illuc rediturus deducas.
Impute luce tua Nobis et umbra
Fiunt Mundo spectabiles,
Et usurpature oculis
Tuae monumenta Virtutis
Ad nyndinas Prætoriarum
In sanctam confluunt Civitatem.
Illis nulla alibi maiora negotia,
Quam ubi libertatis Assertor
Et vivus agnoscendus in Matre,
Et mortuus adorandus in Syndone.
Ut tuam caperet animam
Suam adeo dilatavit Infernus
Ut ex violentia fractus sit.

Nequiritque suos ultra retinere Captivos.

Invidit Empyreum

Oppositi sibi specus fortuna;

In omnem doloris sensum erupit,

Quod et Crebus

Dici sedes Dei iam poterat.

Scrutator Cordium,

Ne ipsum quidem Cor terra preterijt.

Rimatus illud per triduum est

Inventaque in eo omni nequitia

Mundi pravitatem mirari desijt,

Cui Homicidia, Adulteria, furta

Atque adeo scelera omnia,

Tam corrupto manare vidit ex corde.

Quid in loco penarum tamdiu egerit

Ommitte querere.

Si bonus es, eo tibi aditum clauit,

Si malus aperuit.

Turbatis Celi in Morte Christi ex
quadam invidia.

Infernus Cor terra apertum in Sep-
tura.

Supponit Auctor detectam et damna-
tam Christi gloriam in augmentum
penarum.

Quae de corde exeunt, ea plane sunt quae
conquinant hominem

Locus penarum vltimus sub terra.

Quid egerit apud Inferos Christus.

ELOS. LXXXV.

Surgit rediuiuus e tumulo.

Matth. 28.

Marc. 16.

Luc. 24.

Ioan. 15.

Probrum Sterilitatis

Posthac Telluri nullus obiciat;

Experta Matrum dolores et,

Peperit Primogenitum Mortuorum

Filios habere Mors capit

Mitiores illam sperate, Mortales,

Christus Primogenitus mortuorum
Ad Colos. c. 1. v. 18. Apocal. 1. v. 5.

*Dies quam fecit Dominus curamque
maxima.*

*Sequitur Auctor eorum opinionem qui
volunt Christum ante Auroram surrexisse.*

*Dixerunt enim nolite thesaurizare
vobis thesauros in terra.*

*Tam Latrones Christo nascente quam Milites
Christo resurgente agebant excubias:
hic supra Christum, illi supra gregem.*

*Clauso enim egressus est tumulo cum
surrexit e mortuis.*

*Hoc est Angelus qui debebat ebi in
albis.*

Feritatem fecunditas ciurat,
Mundo dies illuxit omnium maxima,
In qua redux Sol noster,
Auroram sequutus non est,
Sed præiit.

De repetundis accusari timuerat,
Si quas horas diei ademerat Moriens,
Non redderet iam resurgens.

Pudere illum cepit,
Quod contra quam præceperat
Thesaurizare videretur in terra.
Qui Dormientes nollet testes habere,
Sed vigiles,

Motum Telluris præmittens suo
Custodibus una cum somno
Excusationem omnem excusit.

Ita semper agentibus vigilas noctis,
Vel super Gregem suum vel supra se
Primis exoritur Christus
Avara tellus ut est,

Deposita, nisi concussa, non reddidit.
Inhorruit mirata Cimentiam,
Quæ, ne obsistenti quidem,
Violentiam intulit saxo.

Frangenda tamen Urna non fuerat,
Quam Morti Carcerem destinasset
Vbi sepultam illam relinqueret
Suo paruit et ipse Custodes.

Abituros ne putes, sedent, non stant.
Deposito metuunt,

Qui ita sollicite interrogant propinquant
Quid querant.

Iustus hic a mulieribus metus;

Invenere prima Mortem

Etiam ubi nulla Mors fuerat

Misera, et tibi semper inimica Mortalitas?

Dolet se mori

Et resurgere ne possit oppugnat.

Sepulcrum aperire debuerat, et occludit,

Mutuere difficultatem Resurrectionis, et auget.

Obscuratur auro claritas facti;

Obstruitur sacculis aperti sepulcri fides.

Fit Discipulorum furtum Magistri virtus;

Quia (que hominum verania est)

Nihil difficilius credunt

Quam quod sit utilius credi dicere.

ELOS. LXXXVI.

Vulnera retinet redivivus.

Quid agunt Characteres Mortis in Libro Vitae?

Tolle, lege Nobilem Paginam;

Trophaea discas esse non probra.

Lapidis inde sumus excisi Nobiles calaturas

Quis nisi eius invidus pretii,

Desideravit abolitas?

Medicinis tibi stipendia vulnera sunt;

Sola hac agro asportavit a Munds.

Huc, huc vel e Celi Hybla, Apes Mellifica

Dixit Angelus mulieribus quem
queritis.

Nimium in Paradiso voluptatis ubi
Deus Adam percurat

Ita s^{en} Chrysost. loquens de hoc mys-
terio.

Data enim Custoditione pecunia, ut
dicerent quia nobis dormientibus esto.

Liber vita Christus scriptus intus
et foris.

Dixerat igitur, ut mederer contriti corde
misit me Dominus.

Christus flor Campi

Ego constitutus sum Rex ab eo super
Montem Sanctum eius, predicans
praeceptum eius.

Christus Civitas Refugii, in qua qui
ingreditur, egreditur et ingreditur
et pascua inveniet.

Fecit Noë in Arca cellas et trirega.

Corpus Christi hippocausum Dei.

Venite bibite absque commutatione
et vinum est.

Notissima Momus in Jovinum oves
centum;

Vbi Flori unico quinque alvearia non sufficiunt,
Tam suavis est.

Constitutus in Monte Sancto
Predicare praeceptum Patris
Loquacitatis inimicus

Muta perorat undequaque facundia.
Manuum eius doctrina, Iusta operatio,

Pedum recta ambulatio
Cordis, perfecta dilectio est.

In Civitatem refugii
Quis facilius sit Rex ingressus
Non in vno duntaxat latere,
Sed et in omni angulo
Suam pandi ianuam decuit.

Non dum detumescente eluvione malorum,
Has non perituris animalibus, cellas, et trirega
Extruere in Arca sua debuit venis Noë.

Hipocausum Dei totius flagrans incendio
Vaporarijs paucioribus, quam quinque non eguit,
Vnde et frigescens Mundus commo dius incaleresceret,
Et Deus exastuans respiraret copiosius.

Bona Mater paritura subinde filijs
Ut qui à se vitam habent, abundantius habeant,
Multiplicat vbera sua.

Avarus Deus non est;
Promptuarii sua exhaurire volentibus
Vltro obijcit sine seris.

Cordi suo notam inesse non suffert,
Quam in humano
Corrigi olim Momus voluerat.

Aventibus introspicere
Per fenestram sat patet.

Sinceritatem illius

Licet vel in radice cognoscere.

Has qui scrutari fodinas didicerit,

Paupertatem non timeat.

Manant hinc divite vena thesauri,

Vnde mundus quandoque Aureus fiat.

Lotrocinia Dei omnia

His asservantur in specubus;

Vnde quem, hic non inveneris

Plane perditum puta.

Corda hominum a noxia defensus rubigine,

Has illis de se vaginas paravit.

Custodiendis creditis tibi depositis

Vbi tutiores foderet loculos non invenit.

Qui servis suis annum omnem

Iubilaeum esse voluerat

Sanctas Basilicae suae fores

Malles semel apertas

Non ultra pariter est claudere

Hac ad arcana Celitum iter est.

Hac qui ad Deum non intrat per Ostia

Fur est et latro

Mitte manus tuas et cognosce ecclesiam

Sunt enim in illo omnes thesauri
sapientiae et scientiae absconditi.

Vagina humani cordis vulnera Christi.

Loculi Christi ubi.

Anno Iubilaei Porta sancta pandun-
tur Pontificis malleis.

Ex designatione ipsiusmet Christi Domini.

ELOS. LXXXVII.

Apparet Matri et Mulieri
bus.

Matth. 28

Marc. 16

Luc. 24

Joan. 19.

Matri apparuisse Christum licet non legamus, certo tamen credimus.

Ex eo quod vident constantiam eius quae nequidem derelictum a Patre deerent.

Coniectura varia quibus credibile est adijcere Christum Matrem ante omnia.

Venit ad sepulcrum Maria Magdalena Maria Salome etc. non ita Maria Teru.

Soluta custodire Dei verba et confere in corde suo.

Vespera ante Sabbati qua lucet in prima Sabbati.
Chrysost. serm. 74.

Descendentis e Celo Christi
Prima statio Maria vterus,
Ascendentis ab Erebo prima requies
Maria domus.

In locis penarum non aliam passus est penam,
Quam quod ibi se vidit, ubi Maria non esset.
In cruce conceptos a se in illam Amores,
Quia nullus satis interpres exprimeret,
Illi non alium legat Angelum, quam se ipsum.

Adhuc lugente Matre,
Festivus Filius dies esse qui poterat?
An decuit in communionem gaudiorum,
Secundam vocari,
Quae semper prima venerat laborum in partem?

Vnde nam credas ad sepulcrum
Vnam hanc non venisse Mariam
Nisi quod, quem alia quaerent, iam habebat?
Hinc necessarium nemo censuit scribere,
Quod ita obrium cuique fuerat cogitare.
Creduntur ista melius, quam narrentur.
Nec alius de hoc dubitare possit occurrere,
Quam qui aut Matris merita nesciat,
Aut filii non assequatur affectus.

Fida Verbi custos, et Deus ideo a secretis
Hoc soli Cordi suo fudit arcanum,
In hoc quoque se probans maiorem Muliere
Quod tacere talia posset.
Quia Christus aeternum Munda Sabbatum fecerat
Non tenebrescit Sabbati vespere sed lucescit.
Diem nutrit, non perimit mater noctis

Qua vni Soli vespera fuerat, Aurora fit alteri;
 Illuminatur nox sicut dies;
 Hoc est, suo ipse etiam in initio, non in fine.
 Rem, quam Deus Mundo publicam vellet,
 Non alijs debuit aperire, quam feminis.
 Meliores habere Resurrectio praecones non potuit.
 Facit illis itineris audaciam praecox crepusculum,
 Vnde in Luce dubia uterque illis caligat oculus
 Et cordis et corporis;
 Errare tamen adhuc non timent,
 Qua pietatem ducem sequuntur.
 Sepulto ferunt doloris obsequia,
 Qua redituro debuerant gaudia triumphorum.
 Ingreduuntur sepulcrum,
 Ut consepulta Domino,
 Perfectam cum illo resurgerent in salutem.
 Mirantur sedentem Angelum
 Vite Magistrum mortis in schola.
 Hic illas ritus dedocere potuerat
 Ibi iam Christum non esse.
 Sola Domini absentia tam bene moratis spiritibus,
 Fecerat facultatem sedendi,
 Cum alioqui semper stent coram illo.
 Differuntur Pietati gaudia, non negantur,
 Qui se inveniri non est parvus in tumulo,
 Occurrit in via.

Et Nox sicut dies illuminabitur.

Chrysolog. serm. 82. Invenunt
 ad sepulcrum cum adhuc tenebrae
 essent.

Idem Chrysol. serm. 77.

Viderunt Angelum sedentem super
 lapidem et in albis etc.

Stare legimus Angelos ut servos coram
 Deo; et Lucifer idem caligat pulvis a
 Regia quia sedere tentavit.

Mar. 16.

ELOS. LXXXVIII. Apparet Mariæ Magdalene.

Catena Aurea ex August.
Mulier quid plorat? quia tulerunt do-
minum meum esse.

Vnde non lucem attrahat sed pavore.

Stabat enim ad monumentum plorans
et non sedebat.

Lacrimarum unctio gratior Christo quæ
unguentorum.

Recedente Petro et Joanne perreperavit
ad sepulcrum Magdalena.

Nova calamitas trudit antiquæ memoriæ
Ex quo ablati Christus a monumento
Magdalena vix meminuit,
Quod sit occisus in ligno.
Damnat revolutum Lapidem,
Qui se solertioribus opportunitatem fecit furti.
Accusat reverentiam Sabbati,
Quæ suam sibi quietem invidet;
Adhuc involuta nubilo mentis
Habet fulgorem omnem pro fulgure.
Tam quærere se ipsam, quam Christum potest;
Quia nec ipsa est vbi est,
Præsens magis vbi amat, quam vbi animat.
Stare illi nullam modestia
Cui est omnis calamitas non stesisse.
Iacere illam prohibet nobilitas doloris sui;
Servat ad omne iter erectam,
Lactantur vberibus lacrimis
Desideria iam adulta
Qui præsens ungeretur, lugebat absens;
Et illi gratis lugendo impendit obsequium,
Quam potuisset ungerendo.
Recedunt à sepulcro Discipuli,
Non recedit Maria,
Quæ amisit plus aliquid præceptore.

Custodit illa ibi patronum suum,
Sine quo vivere toties accusata non suffert.

Accusata a Pharisaeo, accusata a Iuda,
et a Samaritanis et ubique a Christo defendita.

Septem olim Daemonum hospita
Pura Spiritus maculare timet accessu;
Stat coram sedentibus, nec audet ingredi
Hac lucrari modestia satagens conscios furti.

Servos videt in veste nuptiali,
Et adhuc de Domino funera cogitat;

Alba vestis, vestis nuptialis; servi vero
Christi utique Angeli

Donec recensens,
Quod pars optima, quam elegerat,
A se in aeternum non auferretur,
Falsa mavult sua arguere lumina,

Dictum de illa a Christo quod meliorem
partem elegerat, quae non auferretur
ab ea in aeternum.

Quam Dei promissa.
Nova inspectione ad novos gemitus irritata

Gregor. hom. in hoc Evangelio.

Tandem querendi perseverantia
Meruit inveniendi fortunam.

Consolatus olim lacrimas

Quas illa pro Germani fuderat morte
Cur illas non consoletur, quas effundit pro sua?

Et illi enim dixerat Resurget filius
tuus.

Conversa extra sepulcrum querere,

Quem male hactenus in sepulcro quasierat,

Convertit se Maria, et vidit hortulanum

Videt illi se proximam, nec agnoscit.

Colonum, cuius ipsa etiam agricultura pars esset,

Homo dictus Agricultum Ger.

Lacrimarum imber serotinus

Ad gaudiorum semina evocat.

Diu tamen Rustici larvam

Divinitas tam humana non tolerat;

Incipit illam ipse querere, quae se quaerit,

Vocat, ac si non ipse ab illa recesserit,

Vocavit ipsa Mariam, qui invocabat.

Sed a se illa.

Origen. hom. in hunc locum.

Vinctio enim proprie Athletis debebat
et Mortuis.

Luc. cap. vii.

Ea ipsa die ibant ex Discipulis eius
Quo in Castellum Emaus.

Christus autem ante Ierusalem surrexerat.

Hoc est a Hierosolymis, quae dicitur Ci-
vitas David.

Nos autem sperabamus quod huius
redemptum Israel.

Fit Fides ex auditu, quae facta non fuerat.
Expertae toties, quae de Iesu virtus exiret,
Illum non contenta videre, vult tangere.
Arcet ille manum linimentis infectam,
Ineptum reputans ungi eum,
Qui iam nec Athleta esset, nec mortuus.

ELOS. LXXXIX.

A

pparet euntibus in Emaus.

Actum de nobis est,
Si qua impatientia exigimus a Deo promissa,
Deus a nobis exigat credita.
Humana beneficia expectamus per annos,
Divina ne quidem per dies.
Vel si cum Aurora venerint
Sera iam sunt.
Qui non nisi post triduum resurrecturum se dixerat,
Triduo nondum expleto iam accersitur mendacij.
Angusta mentes magna promissa non capiunt.
Pessimus in dubijs consul meror,
Suadet a sede pacis discessum;
Unicus error duos viatores abducit;
Exules veritatis
Relinquunt apud socios Fidem suam,
Et Spe in praeitum missa
In probrosa peregrinationis subsidium
Solas metus assumunt.

Historiam narrant et fabulantur,
 Qui fingunt sibi damna non vera.
 Amat Christus argumentum colloquij, si non modum.
 Vbi de suis supplicij sermo est,
 Vel si excludatur aliunde,
 Auditor avidus advolat.
 Errantibus, quia se dare via Duce non potest,
 Adiungit Comitem.
 Bonus Medicus interrogationem aegri
 Premittit morbi remedio.
 Fingit Doctoris se causam nescire,
 Qua veresciri non poterat,
 Quia nisi fingerent, nulla erat.
 Arguuntur stultitia, qui supra ceteros
 Sapere voluerunt,
 Arguuntur et tarditatis,
 Qui alioqui per festinato discessu
 Ruerent in Fidei iacturam precipites,
 Et a veritate pluribus iam distarent Audijs,
 Quam ab Urbe.
 Scripturas aperit, qui solum earum est Clavis;
 Agit Amanuensium suorum Interpretem,
 Qui non alia, quam a se dictata scripsissent;
 Donec occumbente oculis die, nascente mentibus,
 Sentiretur in actu Cordium Solis vicinia.
 Quod peccaverat Infidelitas,
 Hospitalitas corrigit;
 Tenet ista, quem illa fugasset;
 Et est modesto hospiti violentia hec gravior lana. Et coegerunt illi ut maneret.
 Nondum assecutus suscepti finem itineris

Dum autem fabulantur ad huc Christus

Deus enim nec fallere potest nec falli.

Prius enim interrogavit causam tri-
lita quam tam abolerit.

Alludit ad illud quia? Quod autem
Deo ignotum est, scibile id glori-
non est.

Stulti et tardi corde ad credendum.

Pluribus iam Audijs dicuntur ab
Hierosolymis absuere.

Inclinata est iam dies et advesperascit

Ita sen Crisostomus.

Quare sinxerit Christus et adhuc longius
iret.

Convivium Christus in Eucharistia, quod
nihil illi carius.

Et cognoverunt illum in fractione panis.

Sine iniuria veritatis fingit se longius ire.
Quo dare Maius beneficium possit
Minus non dedignatur accipere.
Libentius convivium, quam convivium,
Appositum in panem translatus agnoscitur.
Nota tamen huius Sacramentum nobilitate.
Ex vultu distinguimur homines;
Deus sola delegatur ex manu.

ELIOS LXXX

Luce. 24.
Joan. 20.

Apparet Discipulis in Canaculo.

Remissio Christi, faminis prius, quod
vini prodita.

Chrysostomus. serm. 79

Per mulierem enim mors hoc et per eam.

Idem serm. 74.

Vnde ne in hoc quidem mulieres viris
praesent.

Chrysostomus. serm. 79. ser. ad virgines.

Quae sit superbia Feminis
Quod ante viros de Resurrectione cognoverint!
Ut praerint, quae sequi debuissent,
Non fuit praeposterus ordo, sed Mysticus.
Opportunitatem hanc abolendi veterem culpam,
Sexui suo Mariae dignitas meruit,
Ut quae a Serpente decepta deceiverant,
Erudita ab Angelis erudirent,
Et quae sparserant e Paradiso perfidiam
Fidem eruerent e sepulcro:
Et quae prima laxaverant aditum Morti
Prima viam aeternerent et salutis.
Quid quoque omnia illa
Unum in tumulum acervata prodigia
Narrant Mulieres, sed de Viris?
Pia Praefice obsequium Christi suscipiant,

Apostoli, Christi suscipient passiones;
 Illa ferent aromata, hi flagella;
 Effundent illa oleum, hi cruorem
 At quid nunc est, quod in Canaculo
 Fletus, dolorumque conviva
 Spei sua damnis nutriunt edaces metus?
 Meminere Iudeorum minas,
 Et Preceptoris non meminere promissa;
 Orto iam Sole sero adhuc est apud eos,
 Quia clausis ianuis ingredi prohibent novusq. dies.
 Vel invitus tamen ille vtro se ingerit;
 Enituntur silentes tenebra Vocalem Solem;
 Videtur, et auditur ille, nec creditur;
 Pacem precatur,
 Et novos, sciet sua pace conflictus.
 Ascendunt cogitationes,
 Quae de Erebo non de Caelo venirent;
 Omnem colligunt in oculos ensium,
 Et adhuc iam non Mulieribus, sed sibi ipsi increduliss.
 Apertis oculis somnare se putant.
 Visum iubentur emendare per tactum;
 Et in carne Domini suam caecitatem pascere.
 Apprehendunt manibus Veritatem,
 Quam mentibus non potuerant.
 Seu illum per Othum intrasse non credant,
 Adhuc non furem reputant, sed Pastorem.
 In stuporem degenerat hesitatio,
 Timor in gaudium;
 Legitur in Vulneribus gloria bellatoris;
 Vestigia Mortis, sunt novae vitae praesagia;

Latebant Apostoli in Canaculo
 propter metum Iudeorum.

Cum sero esset, et fores essent clausae
 propter metum Iudeorum.

Et dixit eis Pax Vobis.

Turbati enim sunt existimantes, respi-
 ritum videre.

Paspate et videte.

Qui non intrat per Othum suum est
 Labo.

Viderunt loca clavorum, et gavisissimi sunt.

Renatum magis, quam belaratum quisque se credit.
 Dum ex eo quod redderetur, amissum reputans bonum
 Præteriti æquitatem doloris
 In argumentum lætitiæ laxioris assumit.
 Pacis sue prodigo Deo,
 Pacem semel dedisse non sufficit.
 Qui per primam excitata iam bella redaverat,
 Excitanda compescere voluit per secundam.

Et dixit eis iterum pax vobis.

ELIOS. XCI.

Apparet Piscantibus.

Joan. 21.

Post Resurrectionem, adhuc piscato-
 riam exercuerunt Christi discipuli.

Mane facto Astitit Jesus in littore.

Dixit Petrus Vado piscari, et respon-
 derunt Venimus et nos.

Per totam noctem laborantes nihil
 cegerant.

Omnes enim eo relicto fugerunt
 in horto.

Intentis muneris suo,
 Vel non spectatus Christus astitit
 Theatrum illi tucundissimum, Societas operosa,
 Ad cuius delicias vela summo mane festinat.
 Arti suæ, quam tam male Aulicis mo mutaverat
 Redditus Petrus
 Exempli sui violentia socios trahit.
 Alumnos lucis nox inimica ludificat;
 Illis nec ad quietem utilis, nec ad laborem.
 Captant Paupertati subsidia,
 Non illecebras voluptati,
 Et adhuc retibus suis sola tædya colligunt.
 Fugant prædam, qui fugerant Præceptorem;
 Inveniunt in piscibus metus suos;
 Metiuntur Christi præsentia commoda
 De damnis absentia;

Parcunt tamen querelis, votis contenti,

Et patientia lucro resarcunt

Temporis somnique iacturam.

Provocat Dei liberalitatem avaritia maris;

Honesti olim comes laboris, nunc merces est;

Quia nullos traxere pisces

Novum attrahunt Piscatorem

Stat Jesus iam extra procella ditisionem in littore;

Pulmentum exigit, dare paratus;

Interrogat ut homo, mox operaturus ut Deus.

Invitat ad Mensam, quos nondum idoneos

Invenit ad pugnam.

Vocat pueros, qui et se matre adhuc egerent,

Et se viros diffiterentur

Territi larvis malorum.

Tamquam cum pueris ludit Providentia aeluder.

Revertat ad dexteram

Quos praeteritus turbo ad sinistram abiecerat;

Creat is novam de utili labore letitiam;

Supplet de largitate sua,

Quod defuerat illorum fortuna;

Implet ipse retia magnis piscibus

Quos illi trahendo faciunt suos.

Deteguntur dilecto pie amanti insidia;

Agnoscitur ex beneficiis,

Qui non innotescebat ex vultu

Victus Petrus videndi acie,

Primas sibi vendicat in Amoris ardore.

Non excussit illi reverentiam desiderium praecceptoris;

Deo horret nudum se sistere iam non innocens;

Nullam Apostolorum querelam in
illis infortunio legimus.

Pueri nunquid habent pulmentum.

Chrysost. serm. de caco. Idem. ser. 78.

Quare Christus vocavit Apostolos
pueros.

Ludit enim Dei Providentia in
orbe terrarum.

Lussit illos mittere rete in dexteram
Navigii.

Chrysost. vbi. supra.

Impletum Rete magnis Piscibus.

Pater Johannes dixit Dominus est.

Chrysost. serm. 78. Innocentia nun-
quam nuda est; reatu imperii fugit
ad velamen.

Idem ibidem.

Ceteri autem navigio venerunt
ad litus.

Alludit ad interrogationem Petri.
Domine hic autem quid?

Alter post lapsum Adam ad velamen festinat,
Nec interim ineptiam reputat,
Quod qui nudus in navi fuerat,
In mare se demergat indutus.

Festinant ceteri impari cursu, quia nec pari fide.
Agunt iterum Dei commensales tripudia;
Stupent in vno ferculo plura miracula;
Attendunt comedentem, oblitum quid comedant.
Ex piscari Dei curant arcana saturi piscibus;
Ad eo hominibus vnum dedisse beneficium,
Est alterius desiderium iniectisse.

ELOS XCII.

Ascensurus suis valedicit.

Marc. cap. vii.
Luc. 24.
Act. Apost. 1.

Recurrentibus undecim apparuit
Iesus etc.

Obsequium Amicos, veritas odium parit.

Apostoli laureati in Academia
Christi.

Collige, mi bone Horpes, sarcinulas;
Gratus accidere Mundo non potes,
Qui vitia palpari non nosti.
Ratus in terris

Qui beneficia utilitate metiatur.

Vulgus id vnum credit prodesse, quod placet.

Egrorum plerisque

Sola linimenta remedia sunt;

Vbi ferrum aut ignem vlcus exquiras,

Tolerabilior habetur Aegritudo, quam Medicus.

Gymnasiarcha reveris

Ne Rude quidem donandis

In cogitantiam disciplina condonat

Imminent serie

Et palestra tua non mutescit Athletis;

Torques eos presens,

Vt vel pudori suo resurrexisse te credant.

Adulari cuiquam, ne in extremis quidem officiis,

Veritas potuit.

Recumbentibus querulus conviva supervenis;

Et voluptatem, quam spectatus fecisses

Intercludis auditus.

Collecturos probroza quaque hominum scomata,

Ad difficiliorem patientiam

Per hac praevia tentamenta disponis.

Periculorum filia securitas est,

Qui te semel iratum pati potuerant

Iram omnem iam potuere contemnere.

Institutus fori tui cognitores,

Quo mitius in aliena inquirant piacula,

Illis opportune exprobras sua.

Agnosco et in hoc ipso aliam innocentem verulam

Quo desiderium tuum mitius tuas premat,

Studes asperas imitando mores minuere.

At qui suavitatem tuam semel expertus

Nulla crees iniuria fastidium tuum.

Recte philosophantes, vitia non Monitorem odere;

Dummodo habeant te placatum in reditu,

Libenter asperum tolerant in discessu.

In affectu tuae violento Clementiae

Peregrinus vter, diutius herere non potes.

Infidelitate correcta fidei Magistros instituis;

Vis Mundum ipsi credere.

Exprobravit incredulitatem et duritiam cordis. etc.

Gaudabant viros Domini, et eo auditio tristabantur quia obiurgati.

Ex periculis enim securitas nascitur.

Ex Frid. institutum penitentiae commentum, Quorum remissionis etc.

Hoc est in die Iudicii, cum redditis exigere rationem de creditis.

Euntes per Mundum universum, praedicante Evangelij.

Hoc est Paracletum Spiritum re-
ntatis quid de meo accipit

Predicate Evangelium omni creaturae.

Alludit ad sacramenta Baptismi
Chrismatis etc.

Quare Christus discerneret totum ille-
ret, Pacem meam do vobis.

Cum ipsi non crediderint tibi
Proregibus tuis Unversorum Dominus
Nullam oram non subijci.
Pollicitus peregrinationum so adale alterum te
Premiis Viatico plane te digno,
Nova Magia ad ex cantationem serpentium,
Nova Lingua ad eruditionem rudium,
Nova Peritia ad curationem agrorum.
Energuemens Spiritus tui iubes
Suam salutarem clementiam alijs instillare,
Et coactis in obsequium Gratia elementis,
Prima Salubris in homine semina
Rigare aqua, impinguare oleo, fovere flamma.
Persuam vi Mundo,
Te illi suam non solum pacem eripere,
Sed et tuam re linquere.
Et opportune sane.
Suspiciam enim volueram,
Repetisse te rem quam attuleras,
Cum nullam partem te pacem invenerim.

ELLOS. XCIII

Ascendit triumphator in caelum

Emph. Saluta cur Christus as-
cendit.

In caelum te nisi ardua, non deducant.
Illuc prosperanti per montium apices iter est.
Quo Christus ascendit per gradus,
Saltu venire qui speres?

E specu Bethlem in Calvaria cliu[m] profecit
Inde in Olivetum, unde in Empyreum.

Ne mireris in homine istum

Qualem non miraris in aqua.

Non ascendit et ipse sublimius,

Quam ante descenderit.

Elia maior telluri rapitur;

Non vnus speret spiritum duplicem Elieus.

Ignes tamen non effertur in Curru,

Ne qui ignem miscurus in terras venerit,

Possit argui furaturus venisse.

Cui sola Lenitas triumphus est,

Habet in Oliveto Palmetum.

Gentes domitas in hac pompa ne quare.

Coram Deo vnica triumphandi causa

Se ipsum vicisse.

Post dies decem

Pretiosa descensurus in pluvia,

Ascendit in Nube.

Ex Orbe, in quo tam male exceptus egrediens

Pulverem non excussit e pedibus,

Sed attraxit.

Nunquam gravis telluri,

Nisi cum eam onere levaret suo.

Quam inhaereret hominibus coniice,

Qui tali glutino inhaeresceret saxis.

Quae condoluerant morienti

Meruere oscula triumphantis.

Iam non futurus Viator

Ipse in terra propensum

Qui ascendit idem est et qui descendit.

Elia raptus in Curru ignes naturus.

Christi triumphus non nisi interde-
as quia triumphus misericordiae.

Et nubes suscepit eum ab oculis eorum.

Præcepit suis Vbi vos non recege-
rint, excubite post eum pedibus pul-
veris.

Saxa in illius obitu facta sunt.

Iter salutis ad eam diem utique ignotus, et a nullo tritum.

Alludit ad lapides indices instantie in publicis vijs.

Et olim in Sinai Lex scripta digito Dei.

Quare in albis apparere ceperint. Angeli post Christi triumphum.

Alludit ad Candidatos Consulatus, et aliarum dignitatum apud Antiquos.

Oblitus est pedes.

Se in itinere non trito sequutus
Quid utilius relinqueret quam vestigia?

Primus a Dei Urbe Lapis hic esto;

Quo qui venerit,

In illius scribis esse se sciat.

Non vno hic Dei digito, sed bino pede

Ea scripta Lex homini,

Vt Cælum nisi tellure calcata, non speret.

Triumphalis Cælitibus dies

Eos candidare iussit in Vestibus.

Hæc in Regno Innocentia purpura est.

Humanitatis facti sunt Candidati,

Ex quo titulus hominis

Dignitas esse cepit in Deo.

ELOS. XCIV.

Linguarum umbrem pluit in
suos.

Quæ ascendit ad veram. Iovis dexteram

Aquila,

Illi non ministravit fulmina

Sed excussit.

Extulit Cælum e terra halitus,

Quid mireris in aere Meteora?

Venti et fulmina,

Sublimata trahunt de tellure materiem.

Inanes vestra esse non decuit homines,

Aquila magnarum alarum Christus
Poeta vero ministrare Iovi fulmina
lingebant.

Meteora ignea. ut Cometa est. ex
halitibus terræ ascendentibus, si
culet venti.

Tellus sublimata Humanitas Christi.

Cum iam complerentur et dies.
 Deprehensus in tempestate
 Irrehtur a Piscatoribus Deus,
 Et mitiora consentiens in iura captivus
 Indices iracundiae flammis
 Ponit emblemata Charitatis
 De Linguarum semine Cordium messor
 Supra vertices statuit
 Sublimiora Mortalibus locuturas.
 Taciti, ex quo sine Verbo Discipuli,
 Dum non iam Verbum à lingua
 Sed a Verbo Linguas expectant,
 Assiduus vbi lacrimis agnoverunt,
 Ferri adhuc
 Spiritum Domini super aquas
 Per Iudeorum melum
 Ad Dei proficiente amorem.
 Canaculum abstinencia dedicantes
 Linguas attraxere silentio,
 Ebrietatem ieiunio contraxere.
 Terra iterum sine Christo
 Inani et vacua
 Eam infert igni violentiam,
 Ut descendat.
 Parientium tormina
 Expertum Caelum est
 Cum Ventatem et Iustitiam
 Diu desiderato puerperio daret in Lucem
 Quandoquidem iam perfecerat opus suum,
 Sedit opifex Spiritus

Ad illud cum complerentur dies
Pentecostes.

Quam sederunt Linguae igneae su-
pra singulorum verticem.

Expellabant ut daretur illis de Caelo
quomodo quid Loquerentur.

Latibant in Canaculo propterea
Iudeorum.

Dixerunt Turba. Ecce omnes illi ebrii
sunt.

Ut enim impleatur vacuum ascendant
gloria, descendant Terra.

Quam factus de Caelo sonus tanquam
adventantis spiritus vehementis.

Dixerat olim Deus, non permane-
bit spiritus meus in homine quia
caro est.

Pharos maritima turris in caeco erran-
tibus rectum indicat iter.

Vtique permansurus in homine,
Quia Caro iam non est.
Portus Salutis

Ne in caeco errantibus frustra pateret,
Multiplici munitus est Pharo.

Felix quicumque
Hic iter suum regat indicis.

ELIOS XCV

Gloria sua terram implet.

Fulmina haec imputatam petebant
erant autem tamquam Linguae.

Alludit ad fabulam Gigantum nationis.

Abiecit Calum fulmina; inermis iam est;

In eius expugnationem

Securi nunc, Titanes, arsumite.

Admisit de Terra Colonia;

Tueri se a Terrigenis, vel si velit, non possit.

Extra te Pyrem

Homo homini iam lupo non est.

Vbi livor locum non habet,

Nemo fratrem patitur excludi.

Quamquam, quae necessitas oppugnandi nunc caeli?

Quod in reciproca commercia

Cum tellure consensit?

Datus aliquis utrimque Obses est Deus;

Descendit Paracletus, ascendit Christus;

Qui tamen toto non contentus Empyreo,

Excursiones assiduas agit in terram.

Nulla illi voluptas regnare,

Si non regnet cum multis.

Caloteles consiliata, et utrimque
Obsides datus hinc Christus, illinc Spiritus
Sanctus.

Pateat id quia ad Pauli expugnationem
descendit.

Occupat aras prope omnes iam solus;
 Ipse Sacerdos, ipse Victimam, ipse omnia est;
 Alium Martem iam bella non invocant;
 Alium Neptunum Navigia non implorant;
 Adempta Cyprus Veneri, Delos Apollini
 Creta Iovi.
 Ignorat Aegyptus Sidem, Arcas Alcidem;
 Roma ipsa, quae tota Pantheon fuerat,
 Per Piscatoris annulum
 Vni desponsa iam Numini
 Multiplicem de Jovis suis obtulit Hecatombem.
 Citra vitium aurum verus Midas,
 Vni verba quae tetigit, aurea fecit.
 Pretium eius in flagella virgae manavit.
 Nobilitavit opprobria, quia pertulit;
 Calamitates nuda: iam nomina sunt;
 Acquirere vim beneficii,
 Ex quo Dei filio pars in fortuna nos reddunt.
 Probrium antea servi nomen,
 Prima nunc dignitas est.
 Suprema Maiestatis ambitio
 Libertos suos omnes Reges inungere;
 Unde Chrisma, quod adhibet
 Non tam Athletas armat ad pugnam,
 Quam Regni candidato initiat ad Coronam.
 Athenas ubique circumferunt
 Semivocales Gattilei;
 Et Literatura omnis de se recusat;
 Plena desinitur philosophia illum scire,
 Plena felicitas illum diligere.

Christus Divinitatem omnis Mundi
 do supplet.

Omnium enim Nationum Deos ac-
 ceperat.

Midas quicquid tangeret, in au-
 rum vertebat etc. Poetis.

Beati qui illas patiuntur.

Pontifex enim servus servorum in-
 cribitur, et tamen illius dignitas pri-
 ma est.

Omnis enim doctrina Christum, cui
 quid unum docebant. Theol.

In nomine meo Daemonia eieciunt
montes transferent etc.

Monachi in sylvis Fauni sanctissi-
mi.

Fiunt enim omnibus omnia ut de se
Paulus.

Christus magis suorum Monachorum
voce laudatur

Martyres in Theatris Gladiatores
a Christo Calicibus dati

Ita se ille vocat Petrus Damianus.

Antiquat iura omnia nomen novum;

Motis fluchibus Remora
Fixis sit vehiculum Montibus
Immutavit Areopago Iudices,
Circo Gladiatores.

Feris Erems eripit,
Et dat Ascetis,

Monstra Natura minuit,
Et auget Gratia.

Faunis sylvas, sed pudicis exbilarat
Protheis Urbes,

Sed solum versatilibus in Salutem,
Velint, nolint, omnia Christo dant gloriam,
Vel beneficiis affecta, vel panis.

Quo maior illi tamen laus sit esto tu melior.

Nulla illi panegyris gratior
Quam quae se dignis venit ex Monibus.

ELLOS. XCVI

Stephani agonem stans spectat.

Pellite Populi,

Feras et Mirmidones e Theatro;
Miliores de Gladiatoribus suis lude

Dare Munda Christus instituit.

Primicerius Purpurato Legionis

Certam sibi, suisque Victoriam

Coronato vaticinatus in nomine,

Facturus periculum fortitudinis
 Qua plenus erat,
 Cum tota Iudeorum feritate committitur.
 In tam duras cervices allisum,
 Integro capite rediturum ne puta.
 Incircumcisus Corde
 Circumcidere Verbi Dei gladio satagit;
 At Orpheus alter,
 Arte quam Auditore felicior,
 Præter lapides nihil penitus ad se trahit.
 Celi Siren innoxia
 Eos incidit in Vlyses
 Qui Males sue perfidia alligati
 Aures contineant, saxa projiciant.
 Non tolerant Emphatici gravitatem sermonis
 Mentes Levissima.
 Ex Carne toti
 Respondere spiritui nesciunt.
 Unde quas non habent a Doctrina supplicas,
 A furore mendicant:
 Exerceri in Urbe
 Inurbanitas tanta non potest;
 Ex illa egrediuntur Academici, reditum Lictores,
 Et vestibus ad Pauli pedes abiectis,
 Illi Apostolatium præagiunt.
 Novi Gigantes,
 Cælum saxis aperiuunt,
 Alijs tamen, non sibi.
 In homine iam pleno Gratia
 Locum ira non invenit:

Stephanus plenus gratia et fortitu-
dine

Dura cervix et incurvatus Corde.

Gladus spiritus quod est Verbi Dei

Iste etiam saxa traxit ut Orpheus.

Notissima Fabula.

Non poterant resistere spiritui qui
loquebatur, ideo continuerunt aures
suas.

Quare eiecerint eum extra Civitatem.

Ad Apostolorum pedes ijs diebus ab-
iucubantur vestes et alia quæ porri-
derentur.

Ita fere. S. Hilarius loquens de Sancto
Stephano.

Pro se stans, pro hostibus flexis genibus
quare rogavit.

Quare stantem et non sedentem viderit
Christum.

Videbant faciem eius tuncquam sancti
Angeli.

Quare dicat in Domino obdormisse
et non mortuum esse.

Ita fere Chrysostomus de Conversione
Pauli.

Paulus in suis Epistolis quare se abor-
tivum vocaret.

Etiam de alieno peccato Iustitiam suam

Cumulat,

Et lapides accipiens, preces reddit.

De hostibus sollicitus, de se securus,

Pro ijs pronus in genua,

Pro se stans rogat.

Non enim impetran Saul a Deo

Oratione quacumque potuerat.

Sic causa prostrato

Honoris gratia Christus accurgit.

Tanta virtuti suam quoddammodo sedem cedens,

Omnes Martyres veneratur in primis.

Indulget illi

Non Angeli solum faciem, sed et sortem.

Cui vita labor fuerat, mors somnus est.

Credas non attigisse lapides mentem,

Quae vel sub ipso obdormivit in Domino.

ELOS. XCVII.
Saulum ex equo deturbaturus
descendit.

Gigantem paritura torquetur Ecclesia

Et quasi nova Rachel,

Dum Benjamin suum animat, exanimatur.

Quidni demum se Abortivum agnosceret

Qui se publica natum meminisset in via?

Qualem hominem Paulum credam,

Quem tanti fecerit Deus
 Quanti totum propemodum humanum genus? Descendit enim et propter illy in
 terras.

Altius unius gratia
 Exhibitum universis iteravit obsequium;

Exivit rursus a Patre
 Et Præceptor beneficis insidiatus Viatori
 Speciosa illum nequitia spoliavit.

Spetiosa nequitia, quæ a plausibile
 erat agud Iudeos Christum persequi.

A Protomartyre diu rogandus haud fuit,
 Ut in hanc vellet expeditionem assurgere;

Eo vix audito protinus scilicet,
 Quasi qui festinaret ad opus;
 Non dilaturus ne per momentum quidem

Quare Christus orationem Stephanum
 pro Saulo non illico exaudierit.

Hoc Cælo gaudium,
 Nisi triumphus debitus Stephanis,
 Eum quodammodo per dies aliquot
 Rebraxisset a Saulo.

Legis Idolatra,
 Quam, non quia Dei,
 Sed magis quia Patrum erat, amaret;

Abundantius emulato patrum tradi-
 tionum.

Acceptis litteris tumidus
 Conceptis supplicijs truculentus,
 Erebo, quam Damascus iam propior,
 Serenitatem omnem,

Nubes lucida circumfudit illy.

Nube lucida involutus amisit.
 Ferre equus non sufficit hominem

Vel ipsi iam gravem Deo.
 Allisus in terram concipit desiderium Cæli,
 Et per Tirocinium tenebrarum

Erat per triduum non videns etc.

Initiatus ad lumina,
 Cecus ad cætera omnia, Deum videt.

*Dicit Dominus ad Ananiam; quare
Saulum in viro, qui dicitur Rectus.*

*Se Christo configuratus sapi Paulus
prohibet.*

*Ceciderunt ab eius oculis tanquam
squamae etc.*

*Vas electionis est mihi ut portet
nomen meum, ideo currit ablu per
Baptismum.*

*Ostendam illi quanta oporteat illi
pro nomine meo pati.*

Deiectum non sodales solum,
Sed et lux ipsa destituit.

Fortunata tamen deiectione
Quae cecatum erronem deducit in vicum
Qui et vocatur Rectus, et est.
Iam tum Christo configuratus
Resurgit et ipse post triduum,
Et de rebus iam non ut antea iudicans,
Mutatos sibi intellegit oculos,
Non ademptos.

Squammas non exiit, nisi redactus ad angustias
Serpens,
Et Vas electionis

Nisi lustralibus prius undis ablutum,
Suavissimi nominis aromataria non impletur.
Ut Philosophiae nostrae prima Theoremata

Esse de Patientia scias,
Quid ante omnia doceatur, attende.
Prima Doctori Gentium collata cognitio, continet;
Non quanta agere illum oporteat,
Sed quanta pati

ELIOS. XCVIII

Venientis ad Iudicium apparatus.

*Iudicij dies ferme semper dicitur longus
tunc dies Domini.*

*Arescentibus hominibus peribit mun-
dus, non item ijs lacrimantibus.*

Horrescite diem Domini, desideris servi.

Differte lacrimis incendium Mundi;

Nisi arescentibus hominibus arsurus ille non est

Nutrite fiduciam vestram
Qui a Principibus appellatis ad Deum
Sedebitis et vos quandoque, qui statis

Purgando tritico

Sua decreta Area est,
Et omnis Celritudinis feces
Vna Vallis expectat.

Supremum terris bellum

Indicit tuba novissima

Et sub irati Numinis signa

Omnem contra insensatos Celi militiam convocat.

Hoc quasi cornu ferali

Ad venationem Vulpecarum progreditur Deus.

Canit receptui Miserationibus suis

Isque morientibus

De Mundi incendio rogem facit.

Egregius cuiusque operis Sicutator

Hasta posita crucis que,

Vote praconis Regni sui auctionem edicit.

Descendunt accuorū sidera, quas nax texit.

Sistuntur et ipsa iudicio,

Quae lumina tenebris minui Arant.

Celi oculi perspicere propius appetunt

Qui habeatur in tanta multitudine

Celo delectus.

Cupidi ipsi etiam arcanorum

Vbi omnia evulgantur, accurrunt.

Contagium telluris

Innocentes impiat facies

Quae in Celo sidera fuerant

Alludit ad parabolam Tizianorum.

Vallus videlicet Sotaphat, in quam
omnes cogendi.

Pugnabit orbis terrarum contra in-
sensatos.

Moriuntur miserationes in ordine
malos non in ordine ad bonos
in die Iudicii.

Stella quare cadent de celo, et vir-
tutes celorum commovebuntur.

Stella cali oculi passim dicuntur.

Omnes nos et omnia nostra mani-
festi oportet ante Tribunal Chri.

Fulgebunt enim sicut Sol in perpetua aeternitate.

Vnde Terramotus magni per tota.

Elementa tunc magno impetu corruent et mortui resurgent tam qui ab unda quam qui a flammis absorpti.

Quare dicantur commovende Virtutes Celorum.

Cum terras attingere, fulmina sunt.
In Beatorum Corporibus
Exceptura tot Soles,
Stellas iam a se projicit Dei Domus.

Sibi pessime conscium
Cor terre palpitat,
Et undequaque concepto igni sebricitans
Insanus fatigat motibus Phrenesim suam.

Securi Judicis metu
Festinant elementa reddere
Quae singulis debent.

De Cadaveribus, quae absorpserunt,
Ne ipsos quidem retinent Cineres.

Hac, qui legis intellige,
Non nisi opponenda vitis hominum
Commoventur virtutes Celorum

ELOS XCIX

Iudex sedet in valle Josaphat.

Sedit Iudex, et abiogentisunt etc.
Omnes enim Iudices Pauperes quia
piscatores.

Aperti Dei Libri sunt; claudite vestros, Mortales,
Time, Reges, Iudicium Pauperum,
Quorum visioni totus hic decretus est Dies.

Incidistis et vos,
In Piscatorum retia magni Pisces;
Nec frangere potestis illa, nec fugere.
Dedocete vos sublimia
In vallem abiecti

Nec audete posthac Serenitatem iactare,
 Qui nubi fœte fulminibus subiacetis.
 Cuiusque Regno suus in Cælo Cometes
 Finem denunciat.

Quærit Crux trans fugas suos,
 Et in unum collectis insultat.

Submittunt sidera facies venienti;
 Fit illi concolor Luna per sanguinem;
 Sol versò hac erubescencia non contentus
 Ne maculas et ipse detegat suas
 Lumina contegit.

Non profuturam penitentiam
 Agit Mundus in Cinere.

Pullulat inde quaque populus Mortis,

Et huiusce pars populi summi Reges.

Par in omnibus nuditas, dispar causa
 Nisi quod omnes

E communi naufragio enatarunt,
 Non admittunt vestem aliam Christum induti
 Ceteris versò, ut pote ad flagella paratis
 Nulla permittitur.

Cadere Montes velit ambitio se ruente.

Qui thesauros suos omnes

Abdiderunt in terra

Omne quæ erunt a terra subsidium.

Avent reddere Matris in viscera,

Ex quo idipsum, quod nati sunt,

Desinit ipsi esse beneficium, et fit pena.

Tolluntur in aëra

Qui nunquam toti inherere se luri

Alludit ad titulos humanarum dig-
 nitatū, Celsitudinis, Serenitatis etc.
 Veniet Christus in nubi cum potestate et
 maiestate magna.

Inimicos Crucis, quorum finis inter-
 tus.

Sol convertetur in tenebras et Luna in
 sanguinem

Oportet enim Mundum se cinere in in-
 cendio illo supremo.

Quare omnes tam boni quam mali coram
 Christo sustendi sunt

Dicunt Montibus cadite super nos.

Melius erit ipsis si nati non fuissent.

Rapiemur obvia Christo in aëre ex
 Apostolo

*Iuxta promissum, quæ mensura mensi
fuerit, remegetur vobis.
Quare non dicat, Christus veniens ad
dicendum, filius Dei, sed hominis.*

Et gravitate Morum
Levitatem hanc assecuti, tripudiant.
A filio hominis exercetur humano more Judicium;
Miti nescit esse crudelibus, crudeli mitibus.
Damnatur unusquisque
Se teste, se Accusatore, se Iudice,
Et qualem illum passi sunt alij,
Talem et ipse patitur Deum.
Declina nequitiam, qui forum non potes.
Ideo Beatus qui semper est parvus. Quandiu trespicias non fueris te securum ne puta.
Cogita perire te posse, ne pereas.

ELOS. C.
E tribunal in solium migrat. Vbi
regnat in æternum et ultra.

*Dei fabula. Mundus a Philosophis
dictus.*

Peracta Dei fabula
Recognoscuntur Actores,
Et unum et idem
Personas et scenam sequitur fatum.
Vbi nunc homines, vbi Urbes, vbi Mundus est?
Vbi eris et tu qui hoc legis.
Mortis ipsi sua quoque mors imminet;
Fiet illa Carnifex sui,
Cum cæterorum esse desierit.
Ut quid sânt, quæ in Mundo vides, intelligas
Quid sint futura cognosce.
Omnia Cinis,
Sed colore vario pretium mentiuntur.

*Sibi, vbi enim cessat vita, mors et ipsa
cesset necesse est.*

Expecta Diem,
 Quae sola suam mentibus lucem reddat.
 Internasces malas à bonis,
 Cum utrosque distinxerit Deus.
 Nulla Zizanijs reverentia collecto tritico.
 Vasa decoris imbuet aeternus odor,
 Vasa nequitiae recoquet aeternus ignis.
 Abradentur è Mundo
 Monumenta omnia scelerum;
 Ne ipsa quidem iam extent eorum loca,
 Nova tellus educetur, et novum Caelum
 Deiectis Hadis ad tormina
 Assumet Agnus Agnos ad pasua.
 Exulius horrorem iudicis
 Maiestatem induet Regis.
 Omni soluta iam compede
 Evolabit ad originem suam libera Probitas;
 Nulla iam illam ambiente contraria
 Fines sua constituet perennem pacem.
 Steteris hactenus, sedere nunc potes, mi Jezu,
 Bonus et malus in loco suo sunt,
 Vindicta criminum, curator virtutum,
 Nemo negotium iam facessat.
 Nullus tibi superest labor, nullus et mihi.
 Non habui ubi quiescerem opportunius,
 Quam ubi te sedentem relinquo.
 Gigantis emensus itinera,
 Otii necessitatem contraeci.
 Pinxi ego te Colubis plane non tuis;
 Felicius exprimam, si te videro.

Dies iam non Solis sed Domini
 quia clarior ides illuminabit ab-
 condita.

Triticum enim in horrea, Zizania
 in fornacem mittentur.

Ite maledicti etc. et Venite Be-
 nedicti.

Tollentur boni cum Christo in aera.

Lotus malorum Erubescit unde Abitur
 de Iuda ut abiret in locum suum

Quae occasio auctori concludendi
 huius Elegiae sua.

Vita Christi Gigantis iter ait enim exul
 laetit ut Siger ad currendam viam.

Difficile pingemus quae non videmus
 Christum autem non nisi in Caelo vi-
 debimus sicuti est.

Hor est Taurini ubi scripsit hac
Auctor inter ferales bellorum Are
pitus.

Margarita maculosa ex Lino
si nubilo celo concepte.

Alludit ad tellurem vi pulveris tormen
tarij. ijs diebus, quibus hac scribit
sage concussam.

Æmus mons Martis ut Parnassus
Apollinis.

Christus Pax nostra, qui fecit utraq
vnum.

Ætas horum studiorum utique bella
non sunt.

Amando corrigam, quod scribendo peccavi.
Scatebit, fates, vitis seculi cui opus,
Et in Area Bellona conceptum
Plumbeum totum erit, ac Ferreum;
In Margaritis tamen
Nubilo, et fulguranti genitis Celo
Quo iure, serenitatis, quam nunquam agnovere
Nitorem exigas?
In tanta rerum vertigine severus mihi nimium est.
Si meis exigas rectitudinem omnem in scribis.
Apud nos, ne ipsa quidem tellus, iam stat
Et Aem ego aem nunquam diversus?
Inter tot qui me ambiunt Montes,
Æmus est mihi multiplex, Parnassus nullus.
Pro Apolline et Musis
Odiosa circa me Mono syllaba
Mors et Mars perstrepunt.
Nisi eses ipse Pax nostra,
Ne de te quidem cogitare potueram.
Hæc si te igitur exornant studia
Redde illis ætatem suam.
Quandiu minor non sit licentia gladijs
Nulla sit calamus.

Index omnium rerum quæ in hoc libro continentur.

Numerus non paginam, sed Elogium signat.

A bnegatio sui doctrina difficilis. 16	A nima Christi ad corpus eiusdem affectus. 74.
A dulationum Regnum Aula. 51. 5. 56	A ndrea unda tantus in Crucem amor. 19
A gni eius cum Discipulis. 43	A postolorum in gratiam quanta fecerit Christus. 19.
A gricoltura Sanctorum qualis. 25	De iisdem multa. 19. 20. 24. 26. 35. 90. 92.
A dolescentia nullius secuta nisi sub tutela Mariæ Virginis. 71.	A ra Calii visa Roma Christo nato. 5
A dulari nulla unquam potuit Christus. 92	A qua que fluxit a Christi latere interpreta tio 69. et per totum. 76.
A moris extasis Christum in aere levavit. 77.	A rdor Christi quantus. 76. 83. 26
A mor adultus Christus nudus in Cruce. 77.	A ula Christi servis perniciosissima. 52.
A moris officina in Petra. 76.	A ula inimica Veritatis 7. 51.
A moris idioma verum Christus invenit. 76.	A ulam Christus non nisi vinculis frequentat. 52.
A moris symbolum Christus crucifixus. 64.	A ule gratificari noluit Christus. 55.
A mor verus quis? 15	A ule ignotissima veritas. 56
A micitia inter impios qualis. 56.	A ule negat Christus doctrinam suam. 56
A micus bonus Christus. 76.	A uaritia utilis ad salutem, quæ? 28
A mbitio Christi ex miseris. 64. 62. 65. 66.	A uari curatio difficilis. 28.
A ngelorum in Christum reverentia. 87.	A uarus ad calumniandum pronus. 42
A nni fores Christi sanguine linuntur 6.	A uaritia prodiga. 42

Aurum Magnes cordium. 8
 Magnes ferri. 12.
Aures non nata excipiendo turba tumultibus. 35
Archisynagogi filie curatio. 77
Ardua aggredi nemo debet sine consideratione
 diuturna. 16.
Ascensio omnis inter homines tumultuosa. 22.
Ascensio Christi in Cælum. 93.
Atentio ad Cultum Dei quanta requiratur. 51.
Baptizari homines cur voluerit Christus. 17.
Baptismus Christi. 17.
Beneficentia Christum celari non patitur. 3.
Beneficia exprobrare Deus nescit. 66.
De Beatitudine Theses Christi. 21.
Ad Beneficentiam Christus quam pronus. 30.
Beneficia Dei, et ipsa onerant. 31.
Beneficentia primus vite fructus. 31.
Beneficentia Christi impatientia. 33.
Cælum post Christum nulli non patet violentia. 95.
 In Cælum non nisi per ardua iter. 93.
 In Cælum ne Christus quidem saltu venit, sed
 per gradus.
Cælum post Christum commercia inquit cum
 tellure. 95.
Cæci nati curatio, et virtus. 34.
Calamitatis praefatum ingens Letitia. 39.

Cananea in orando peritia. 29
Calamitatibus trahimus Christum ad nos. 41.
 43. 44. 45.
Calamitates nostras Christus miseratus. 76.
Calamitas alit Dei reverentiam. 33.
Calamitates a Christo nobilitate. 9. 5.
Centurionis pro servo cura. 3.
Charitas Christi in homines quanta. 77. 88. 93. 64. 41.
Charitas Christi quam admirabilis, quæ vehemens. 6. 5.
Charitatis lex a Christo commendata. 27.
Circumcisio Christi. 6.
Clamoris Christi in Cruce mysteria. 72.
Clavi Christi in frena conversi. 81.
Clementia Christi quanta. 85. 50.
Clementia Christi puniendo. 29.
Clementia Christi in hostes. 66. 70.
Columna Christi. 81.
Cuiusque ad illam flagella, et ignominia. 57.
Consuetudo laudabilis nulla est occasione pro
 terminanda. 46.
Corpora Beatorum quam pulchra. 98.
Christus stigmaticus servus amoris. 6.
Christus venit mittere gladium. 5. 6.
Christus perditis ~~shantam~~ attulit exitum. 7.
Christus Cælum summa cura. 7.
Christus sine felle. 11.
Christus retinendus. 13. 38.
Christus liber nostre felicitatis. 16.

Christus thesaurus ingens.	19	Christus miseris semper querit.	34
Christi morum suavitas.	22	Christus Hercules Palaestinus.	36
Christus solus dignus regnare.	22. 24	Christus Theatrum et Orchestra divinitatis.	36
Christi reverentia quanta in Natura.	23.	Christus finis omnium.	36
Christus alienus ab omni iactantia.	24	Christi praesentia quam utilis.	38
Christus patitur emolumentis nostris.	25. 26. 28.	Crucis amor in Christo quantus.	41. 49. 55. 72.
Christo omnis hora quasi sexta et meridiana.	26.	Cruce arborum omnium ambitus.	13. 80.
Christus sollicitus pro nostra salute.	26.	Cruce benedictas servorum Christi.	19.
Christus infatigabilis.	27. 95.	Cruce Insula fortunata.	77.
Christi sagacitas in iudicando.	27	Cruce machina oppugnandi Caelum.	77. 80.
Christus ruinas nostras reficit.	28	Cruci repulsa epitaphium.	80
Christi bonitas quanta.	29. 39. 43. 50.	Cruce Troncus Christi.	61.
Christus mortuus cur non solutus in cineres.	79	Crucem cur horreant homines.	61.
Christi mansuetudo quanta.	85.	Cruci cur figi per clavos Christus voluerit.	63.
Christus voluit magis amari quam coli.	39	Cruci fructus arboris vite fructibus melior.	63.
Christi amor in suis.	41. 44. 45. 46.	Cruce Christiani militis clipeus.	63.
Christus Incantator benificus.	45	Cruce nil carius Christo.	64.
Christus Patronus noster ad Patrem.	63.	In Cruce magis quam alibi agnoscitur Christus.	66.
Christi pectus omnium conciliat aegris.	63.	Cruci inimicos amare Christus non potest.	67.
Christi latrocinium multiplex.	65.	Cruci minor quam appetat Christus.	73.
Christi dolor ex malis nostris.	67.	Cruce Cathedra Christi.	76.
Christus nostris commodus paratissimus.	71.	Cruce in ultimo die.	99.
Christus gemit ad nostra mala, non ad sua.	72.	Crucifixi Jesu mysteria.	77.
Christus sedet ad dextram Dei.	100.	Curiositas vestra in Caeli oculis.	98.
Christus Personarum non acceptor.	30		
Christus quam avidus salutis nostrae.	31. 37	Demonis artes in perniciem hominum.	35.
Christus omnis nobis causa salutis.	32.	Deliciis vite huius inhaerere suus Christus non vult.	45.
Christus miserorum Magister.	33.	Delicator a se Deus excludit.	19

D ei quies, motus ad beneficentiam. 3.	E pitaphium Christo sepulto 79
D ei bonitas quanta. 17.	E pitaphium bono latroni 68
D ei beneficia impatientes exposcimus. 89.	E pitaphium malo latroni 67
D eo ammisso, nihil ultra homini superest. 42.	E pitaphium Iude 82
D eo et hominibus servire nefas. 60.	E pitaphium sepulta Cruci 80.
D esperatio saepe remedium spei nostrae 32.	E pitaphium spinis et ceteris dolores Christi unbrum 81
D eus melior ex quo homo. 2. 4. 5.	E ucharistia promissa nato vix Christo. 5.
D eus quos occupat pellit ad summa. 3.	E ucharistia praeludia nuptiae in Cana. 10
D eus inimicus omni 3.	E ucharistia sacrificium Dei carissimum. 40
D eus eludit perditorum consilia. 9. 10.	E ucharistia incendium hominis. 43.
D eus scribit et in marmore laus 27.	E ucharistia Ad Eucharistiam preparatio. 43
D eum querentibus relinquenda turba. 28.	E ucharistia instituenda desiderium in Christo 44
D eus nostris nos punit inventis. 40	E ucharistia institutio 45.
D eus promissa sua in donis excedit. 56.	E ucharistia sepulcrum Christi quod sibi adhuc vivens sibi posuit. 45
D eus miseris addictissimus 31.	E ucharistia cibus fortium. 46
D eus exprobrare nescit beneficia. 66.	E ucharistia nihil carius Christo. 46.
D eus agnoscitur non ex vultu ut homines sed ex manu. 89	E ucharistia febrem Amoris incendit in Christo. 62.
D eus ijs beneficus, quibus injurii homines. 34.	E xempla Mariae ipsummet Deum movent. 2.
D eus solus solari miseris potest. 36.	E xemplum Dei quam efficax. 5.
D iscordia, et risionis inimicus Christus. 62.	E xemplum malum bono plus potest. 41. 55.
D octrina Christi mores eius coherent. 15. 21.	E xempla sua Christus nobis ubique reliquit. 37.
D octrina Christi sublimis. 21.	F ame hominum in morte consultum voluit Christus. 66.
D uris ac asperis pascitur Christus. 18.	F ame etiam impiorum consultum vult Christus. 48. 53.
E liam quarevire non vocarent in Cruce Christo. 73.	F ascinum a Christi oculo salutare. 53.
E ngaddi vinea cur floruerunt Christo nascente. 5.	F lagella in Christi manu iam flagella non sunt. 40
E pitaphium Herodis infanticida. 14.	F ons olei Roma Christo honorato. 5.

F ons in spelunca Bethleem.	5.	H omines qui nimis reueretur, facile trahitur	
F rugalitatis amicus Deus.	22.	in Dei contemptum.	59. 60.
G loria Christi mundum implet.	95.	H omines iuxta Crucem oderunt.	61.
G loria Celestis imago in Thabor	24.	H omines malis suis quam inhaerant.	65.
G ratias Deo agendis homines ingrat.	46.	H ominibus quam inhaerit Christus.	77.
G ratitudo Christi erga Patrem	83.	H ominum corda in corde terra.	79.
		H omines inimici bonis suis.	85.
		H ominum dignitas quanta post Christum.	93.
H abitus pravi difficultis curatio	31. 34.		44. 34.
H eretici ut Grammatici delusi	1.	H omines ides miseri quia moriuntur.	31.
H emorrhoides curatio	32.	H omines erga Deum ingratiissimi.	33.
H erodis infanticida calliditas, et barbaries.	9. 10.	H ominem illuminat lumen suum.	34.
H erodes cum Pilato reddit in gratiam et Chris-		H omicida quam odiosus Christo.	55.
tum illudit.	55.	H oroscopo Christi, quare nullus ex septem Pla-	
H ominum in Deum auaritia.	6. 26.	netis potuerit profici.	7.
H ominum in Deo reuerentia	89.	H ospitalitas quanta virtus.	28.
H omines pusillanimes	23.	H ospitalitas Deum trahit.	89.
H ominem solus satiat Deus.	24.	H umilitatis sublimitas.	2.
H ominum venatio omnium difficilissima	26.	H umilitas doctrina Christi summa.	16.
H ominum pro dissimulanda nequitia artes.	26.	H umilitatem suadere hominibus nemo po-	
H ominis probitas salutaris ijs ipse rebus		tuit ante Christum.	16.
quas possidet.	28.	H umiles exaltati.	17. 28.
H omines frondibus solum Deum colunt.	39.	H umilitas trahit oculos Dei.	28.
H ominum somnolentia ex absentia Chris-		H umilitas Christi Ascensionis causa.	93.
ti.	46. 48.		
H ominum infidelitas in amore.	50.	I esu nominis dignitas.	6.
H ominum iudicia contemnenda.	51.	I esu nominis virtus.	95.

Iesu nomen condimentum doloris. 64.
Iesu nomen cur Cruci affixum. 64.
Iesu nominis reverentia vel in Pilato. 64.
Ieiunium vel in Christi tumultu com-
mendatum. 79.
Ieiunium Christi in deserto. 18.
Inclinato capite cur mortuus Chris-
tus. 73 74.
Inferni memoria hominem domat. 27.
Ingratitudo hominum. 33.
Iniuriarum quam immemor Christus. 53. 74.
Iniurias inferens, magis lugendus, quam
qui patitur. 61.
Iniurias quam facile condonat Christus. 66.
Iniurias facile condonans filius Dei
agnoscitur. 70.
Iniuriarum condonationem quam cu-
raverit Christus suadere morta-
libus. 70.
Iniurias condonare Christi exemplo
tota Natura didicit. 70.
Iniurias condonanti honoris causa
Christus aurgit. 96.
Innocentia saculum moriens Christus,
restituit. 62.
Impiorum regnum instabile. 10.
Impij cum Deo nihil commune. 10.

Impij ipsos Celites terrent. 12.
Impiorum consilia ipsos perdunt au-
thores. 12. 14.
Impio omnia in damnum cedunt. 48. 53.
Impius dum vult magis recedit a Deo. 48.
Ab impiis Spiritum suum repe-
tit Deus. 49.
Impij Dei oculos oderunt. 53.
Impiorum amicitia quales. 56.
Impij suis se describunt in donis. 59.
Impiorum cecitas quanta. 59.
Impios preclara consilia horrent. 60.
Impius suamet ambitione damnatus. 60.
Impiorum funestus exitus Christum
torquent. 72. 67.
Impatientia quantum malum. 67.
Impatiens iniuriis Deo patienti
secum. 67.
Imitationem suam a nobis Christus
quarrit. 93.
Ira miserationem excludit. 59.
Iudicij Divini memoria corrigendis
humanis quam opportuna. 54.
Iudices non inveniunt causa non questuosa. 55.
Iudex timidus nutritus scelerum. 54.
Iudicium suum assidue nos timere vult
Christus. 74.

I udicij Divini in die extremo appa- tu et horror 98. 99.	L iberalitatis exempla petenda de Celo. 22.
I uda impietas pluribus. 48. 49.	L iberalitatis Christi argumenta. 63. 73. 78.
I uda proditoris Epitaphium. 82.	L iberalitas Dei vel a nostra avaritia provocatur. 91.
I udeorum Sabbata deridenda. 31.	L ignum materis laborum Christi. 16.
I us in omnia habet, qui Christum habet. 29.	L ingua damna ligenda. 35.
L aboris amicus nos Christus vult. 19. 24.	L ingua amica Demoni statio 35.
L abores Christi nobis otium peperere: runt. 79.	L ux nobis nulla sine Christo. 8.
L acrime quam pretiosa Deo. 11.	uxuria hominum noxia Christo. 58.
L acrime pretium gaudiorum. 25.	M agdalena ad Christum conversio. 25. 41.
L acrime Christi in Cruce. 72.	M agdalena Christus apparet. 88.
L acrime tota suppellex Christi 76.	M agorum, adoratio, et adventus. 8. 9.
L acrimis differendum incendium Mundi 98.	M aria Dei mater elegitur. 2.
L atrocinita innocentia Christi. 65.	M ariae ad Elisabeth peregrinatio. 3.
L atronis mali pessimus exitus. 67.	M ariae vox classicum Dei. 3.
L atronus boni Epitaphium. 68.	M ariae occurus quam utilis. 11.
L auria Christi suavis infirmitatem. 58.	M ariae oblationibus nihil Yes gra- tius. 11.
L azari excitatio, et eiusdem circums- tantia 38.	M aria nubes Levi. 18.
L eprosi decem curati. 33.	M aria domus templum. 15.
L iber vita Christus. 57.	M ariae contemplatio encyclopaedia Christi 16.
L ibertas a Christo parata. 39.	M ariae intercessio quam efficax. 20.
L iberalitas Dei in homines. 20. 26.	M ariae labori quanta veneratio debita. 61.
	M ana Mundum regit. 71.

Maria venerationem moriens Christus imprimen in hominibus induit. 71.
Maria Adolescentum cura commissa. 71.
Maria ubi est ibi et Deus. 73.
Maria quam delicta à Christo 78 87.
Maria in sinu Christus sua pavoris oblitus. 78.
Maria vel umbra quam utilis 38.
Maria cur una cum alijs mulieribus non venerit in sepulcrum. 87.
Maria depositaria Spiritus Christi. 74.
Maria sexui suo quid meruerit. 90.
Martyres Gladiatores à Christo dati. 96.
Martyres omnes veneratus in primis Christus. 96.
Manuetudo Christi quanta. 92. 93.
Medius locus proprius virtutis Christi. 4.
Miraculum nullum maius Christo misero 55.
Misiles cur infensi Christo. 59.
Miseris quam bene affectus Christus. 61. 72. 91.
Miseriarum quam avidus Christus. 65. 69. 73.
Magdalena modestia. 88.
Modestia Christi quanta. 39. 26.

Modestia Deus violentiam infert. 32.
Morbis causas non amat Christus licet amet eorumdem effectus.
Monumenta cur aperta in morte Christi. 57.
Monitores hominibus odiosi 92.
Molliciei hostis Christus. 79.
Mors post Christum nulla. 11.
Moris memoria hominis frenum 27.
Moris schola homini salutaris. 41.
Moris amarius Christus. 41. 62. 74. 79.
Moris memoria ne in convivio quidam importuna. 41.
Mors Christi lugenda. 66.
Mors a Christo debellata. 75.
Mors Christi assidue contemplanda 77.
Moris oblitio hominem perdit 82.
Mors post Christum melior. 85.
Moris carcer tumulus Christi. 85.
Moris experientia ingens eruditio 38.
Mors melior quam vita.
Mulieris quare ab Angelis a regulari deterita. 85.
Mulieris secreta facile produnt. 77.
Mulieris cur ante viros de resurrectione cognoverint. 90.
Mundus Energumenus a Christo -

curatus. 18
Mundus totus felix. 68
Mundus per Christum reconcilia-
 tus Deo. 76.
Mundi nequitia summa. 84.
Mundi incendium rogo misera-
 tionum. 98
Muneri suo intentus Christus as-
 sistit. 91.
Nativitas Verbi aeterna. 1.
Nativitas Christi in Bethleem. 4.
Nativitatem Christi quae sequuta
 miracula.
Nature deliquit in morte Christi
 interpretatio. 62. 66. 75.
 68. 80. 84.
Nequitia suos quasi gradus ha-
 bet. 42.
Nomen Regis ubi accipit Christus,
 regis se more gerit. 79.
Nomina gratiosa sine sanguine,
 non habentur. 6.
Nox inimica filii lucis. 91.
Nuditatis Christi mysteria. 62.
Nudi cum omnes in iudicio. 99.

Obedientia Praeceptor Christus. 15.
Obedientia preparat ad beneficia
 Dei. 20.
Obedientiam violentam Deus
 odit. 39. 50. 61.
Obedientia promovenda peculiaris
 Deo cura. 50.
Obedientia sacer sensus aures. 50.
Obedientia caeca quam utilis. 34.
Olei fons Roma Christo nato. 5.
Oracula muta Christo tacente. 5.
Orationis vis quanta. 29.
Osculo Christi sanctificatum est Iude
 guttur. 49.
Osculo Iude profanatum est Christus. 49.
Ostij inimicus Deus. 5. 3.
Ostij impatiens Christus vel mor-
 tuus. 71.
Otiosum odium curat hominibus
 Christus reddere. 39. 83.
Pacis amicus Christus. 39.
Pacem cur toties Circuli dederit
 Christus. 90. 92.
Parentum debitum in liberorum edu-
 catione. 15.
Parimonia amicus Christus. 22.

Paschalis dies quare omnium
 maxima 85.
Paschalis vespere cur dicta lu
 cescere. 87.
Passionis desiderium in Christo
 quantum. 46. 47. 50.
Passionis sue memoriam ubique ex
 tant vult Christus. 61.
Passionis Christi instrumentis epi
 taphium. 81.
Passionis sue memoriam in colloquijs
 fieri, quam libenter audiat Chris
 tus. 89.
Patientia quam Deo grata. 19.
Patientia nobilitas. 22.
Patientia Christus probatur Deus. 48.
Patientia sue famam apud ho
 mines periclitari Deus non
 vult. 49.
Patientie corona qualis. 58.
Patientia primum doctrina Christi
 theorema. 97.
Pauperum inimicus amicus Christo
 esse non potest. 42.
Paupertatis voluntaria origo a
 Christo. 44.
Pauperes in iudicijs contempti. 55.
Pauli ad Christum conversio. 97.

Paulo Apostolo praeagitur
 ab ijs qui secus pedes eius
 vestes deponabant. 96.
Paulus ~~in~~ ⁱⁿ Ecclesia
 quacumque oratione imge
 trari non potuit. 96.
Paulus cur se diceret abortivum. 97.
Peccata non merentur Dei bene
 ficia. 29.
Peccati morsus lethalis. 69.
Peccator talis experitur Creatura
 qualem illum Deus. 91.
Petri ad Christum vocatio
 In illum Caritas. 19. 24. 91.
Petri negatio et penitentia. 52.
Petri in horto zelus. 50.
Pilati nequitia. 56. 57. 58.
Piscina Probatica, et ad eam mi
 racula Christi. 31.
Plausus hominum cur seculo admitte
 re Christus voluerit, et eorum de
 vanitas. 39.
Pietatis Calumniatores etiam in
 Christi schola. 41.
Penitentia Mundi inutilis. 99.
Populus incapax Legum. 60.
Precibus humilitas necessaria. 25.

P rincipum officia sepe fu-
 cata. 54.
P rincipes malis ministris ob-
 noxi. 60
P rovidentia Dei in suis. 19. 23.
P rovidentia Divina huma-
 nam iuvat. 22.
P udoris nostri remedium fletus
 Christi. 72.
R egia Christo Auctoritas à
 Cruce. 39
R egis Christi tributa que. 59
R egis inungimur omnes à
 Christo. 59.
R egnum Christi stabile 58
R egnum Christi omnium op-
 timum. 58
R egno dignus solus Christus. 22.
R emedia nostra a Christo. 5. 6.
R esurrectio Christi. ab Elog. 85. v
 que ad- 93.
R esurrectio Lazari, Filii vi-
 due Aïm, filia Archyina
 gogi. 36. 37. 38.
R eclamum qua de causa olim

voluerint arbores regnare
 super se. 58
R omana virtus Christo carissima. 30.
S acerdotes suos Christus redolere
 terrena non vult. 44.
S acerdotes etiam malos Christus
 reveritus. 33. 50. 51.
S acerdotes si non proficiant
 mirum. 32.
S acerdos a malo Principe nun-
 quam bonus. 51.
S acerdotes norma populi. 40.
S alus per solam Crucem spe-
 randa. 63.
S anguis Christi quam pretio-
 sus. 62.
S anguinis et aqua fluentis a
 Christi mortui latere mys-
 teria. 69. 76.
S auli conversio. 97.
S chola Christi in aperto Littore 19
S ecuritas nobis omnis a Christo. 7.
S ervi nomen honorificum ex
 quo servi formam induit
 Christus. 9.

*S*ervitutis in semina argumentum,
S^{capilli vincti}criptura sancta ducit ad Chri^{28.}
tum.
*S*ilentij amicus Deus. 8.
*S*ilentium Apologia Christi. 51.
*S*ilentium apud ineptas oratione ap^{1. 16.}
tius. 53.
*S*imeonis senis viro Christo tripu¹¹
dia.
*S*indonem facere diu didicit Chri^{61.}
stus.
*S*indon terra Christi Mappa. 79
*S*indon Christi, et eius Clo^{83.}
gium.
*S*itis Christi in Cruce max^{69.}
teria.
*S*ocietas Christi quam vltis. 20
*S*ocietas malorum quam no:^{8. 9. 10.}
xia.
*S*ol triplex Roma Christo
nato. 5.
*S*ol spicus coronatus. 5.
*S*olitudinis amicus Christus. 15.
18. 22. 24.
*S*omnus Christi ad suorum ex^{23.}
perientiam.

*S*omnus quam vere frater
maris. 60.
*S*ordium inimicus Christus. 78.
*S*pica in Celo Christo nas^{5.}
cente.
*S*pinarum Deus Christus. 58.
*S*piritum suum Christus cur
commendaverit in manus
Patris. 71.
*S*tella Magorum. 7
*S*tella cur cadent de celo in die
vltimo. 98.
*S*tellarum et Solis pallor in
Iudicio 99.
*S*tephani martyrium. 96.
*S*udor Christi in horto. 47.
*S*uperbis vel vincis resistit
Deus. 56.
*S*uperbis et crudelibus nullus
in mundo locus. 10
*S*urdi et muti curatio. 35.
*S*uper Apostolos Adven:
tus Spiritus Sancti. 94.
*T*emperantia magister Christus 20.

Templo profanatores puniti 40.
Tenebrarum in Christi morte in
interpretatio. 62. 66. 68. 70. 55
80 84.

Terra contagium noxium stellis

Terræ ipsa. 98.
Tremotus in die ultimi mys-
teria. 98.

Thesauri in Christo absconditi. 74.

Timor salutis iudicii Dei. 99.

Tituli Crucis mysteria. 64.

Tribulationes privi legum ami-
corum Dei. 23.

Trieterica Christi quæ. 15.

Triumphus Christi in die pal-
marum. 39.

Tuba novissima clangor mys-
ticus. 98.

Tumultuum inimicus. Deus. 21.
28.

Vana gloria inimicus Chri-
sti. 18.

Vana gloria medicamentum de-
rumne. 23.

Vallis Josaphat facies omnes
expectat. 98.

Velle primus ad veram sapien-
tiam gradus. 31.

Veritas odiosa Aula et Mun-
do. 56.

Veritatis plerique videri volunt,
amatorem cum non sint. 56.

Veritas sine phasibus. 58.

Via Cæli post Christum iam
non lactea, sed sangui-
nea. 6.

Victimæ Coronata Chris-
tus. 58.

Vigilantes Christum alli-
ciunt. 85.

Vinea sua quanta cura Chri-
sto. 58. 72.

Virtus qualiter laqueatur à
Mundo. 75.

Virtutis palestra senis va-
cat. 92.

Virtus vera nullis se clau-
di patitur terminis, non
sua ficta. 57.

Virtutes Celorum opponenda
vitij hominum. 98.

Vita humana quam misera. 38.

Vltio Christi sit per beneficia 70

Vrbes inimica Christi. 21. 18.

Vulnera Christi. 86.

Vulnerum ambitio in Christo. 62.
64. 74. 76.

Zacchei vocatio. 28

Zelus pro domo Patris. 29

Zelus Christi pro eiusdem
honore. 51.

--	--

132

AYUNTAMIENTO DE MADRID

1200057874

I 32

BIBLIOTECA HISTORICA MUNICIPAL

1200037870

Ayuntamiento de Madrid